

5. வரவு—செலவுத் திட்டம் 1982-83—வாக்கோப்பு.

(அ) கோரிக்கை எண். 15—காவல்துறை.

(ஆ) கோரிக்கை எண். 16—தீயணைப்புப் பணிகள் (தொடர்ச்சி)

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தொடர்ந்து இன்றும் எனக்குப் பேச வாய்ப்பு தந்தமைக்காக, மன்ற உறுப்பினர்களும் அதை ஏற்றுக்கொண்டதற்காக உங்களுக்கும், உங்கள் சார்பாக மன்றத் திற்கும் நான் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்தக் கோரிக்கையின்மீது பேசியபொழுது மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சில குறைகளை, குற்றங்களைக் கூறி, அவைகளைப் பற்றி தன் கருத்துக்களைத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு நான் பதில் சொல்ல வேண்டிய மிகப் பெரும் கடமையுள்ளவனாக இருக்கின்ற காரணத்தினால், நான் ஒன்றிரண்டுக்கு நேரத்தை அனுசரித்துப் பதிலளிக்க விரும்புகிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பொள்ளாச்சியில், தேவனாம்பாளையம் கிராமத்தில், அங்குள்ள மக்கள், கள்ளுக்கடைக்குச் சொந்தக்காரர் குடிக்கச் செல்வதாகவும், 2-2-82 அன்று கிராமத்தை இருட்டடைப்புச் செய்ததாகவும், 8 குடிசைகள் அழிக்கப்பட்டதாகவும், காவல்துறை அத்துமீறி நடந்து கொண்டதாகவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எனக்குத் தந்திருக்கிற, கிடைத்திருக்கிற குறிப்புப்படி கோயம்புத்தூர், பொள்ளாச்சி வட்டம், தேவனாம்பாளையம் கிராமத்தில் 10 வெள்ளாள கவுண்டர் குடும்பங்களும், 10 தேவர் குடும்பங்களும், வழக்குப் பதிவு செய்துள்ளதன் மூலமாக 80 ஆதி திராவிடக் குடும்பங்கள் வரை இருப்பதாகவும், அவர்கள் முக்கியத் தொழில் விவசாயம் செய்வதாகவும், ஆதி திராவிடக் குடும்பங்களில் பெரும்பாலோர் கவுண்டர் குடும்பங்களில் விவசாயத் தொழிலாளர்களாக, கூலிக்கு வேலை செய்பவர்களாகவும், அந்த கவுண்டர் குடும்பத்தைச் சார்ந்த செல்வராசுக்குச் சொந்தமான சாராயக் கடை ஒன்று ஆதி திராவிடர் காலனிக்கு அருகில் உள்ளதாகவும், அந்த செல்வராசுக்கு அந்தச் சாராயக் கடை சொந்தமாக இருந்தாலும், சட்டமன்ற உறுப்பினர் கே. வி. கந்தசாமியின் மகன் கே.வி.கே. சுப்பிரமணியம் என்பவரால் நடத்தப்பட்டு வருகிறது என்றும் புகார் உள்ளது. மேலும், இங்கே இந்தக் கடையில் கள் விற்கப் படுவதாகவும், சாராயக் கடைக்கு இன்னும் அனுமதி அளிக்கப் படவில்லை என்று கூறப்படுகிறது. இங்கே சாராயம், கள் முதலியவற்றைக் குடித்துவிட்டு, சில ஆதிதிராவிடர்கள், கவுண்டர்களைக் கேவலமாகவும், அசிங்கமாகவும் பேசியதாக தெரிகிறது. இந்த கள், சாராய உற்பத்தியில் ஈடுபட்டுள்ள

[1982 மார்ச் 29] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

சில ஆதிதிராவிடர்களுக்கும், கவுண்டர்களுக்கும் மனக் கசப்பு இருந்ததாகத் தெரிகிறது. 27-1-82 அன்று மாரியப்ப கவுண்டர், மற்றும் சிலர் சட்டவிரோதமாகக் கூடி, பயங்கரமான ஆயுதங்களுடன் நாச்சி என்பவர் வீட்டுக்கு, மற்றும் மே கன் வீட்டுக்கும் சேதம் விளைவித்ததாகவும், காயமுற்ற நாச்சி, கூலி பாக்கிக்காக ரூ. 90 மாரியப்ப கவுண்டரிடம் கேட்டதாகவும், அதைத் தர மறுத்ததாகவும், இத் தகவலில் கூறப்படுகிறது. இது குறித்து ஒரு வழக்குப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

(முற்பகல் 9-10.)

அச்சம்பவத்தின் விளைவாக திரு. அம்மணிகுட்டி மற்றும் எட்டுப் பேர்கள் சேர்ந்து மேற்கண்ட சாராயக் கடைக்குத் தீவைத்துள்ளனர். தீயை அணைக்க வந்த ஆதி திராவிட காலனியைச் சேர்ந்தவர்களை மாரியப்ப கவுண்டர் தடுத்து அவர் மேலும் 4 பேர்களோடு சாராயக் கடைக்குத் தீவைத்து ஆதிதிராவிடர் வீடுகளுக்கும் தீவைப்போம் என்று கோஷமிட்டு ஆதிதிராவிடர் வீடுகளுக்குத் தீவைத்தார்கள். இது குறித்து வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டு உள்ளது. காவல்துறையினர் சம்பவம் நடந்த இடத்திற்கு விரைந்து சென்று ஆதிதிராவிடர்களுக்குப் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் செய்துள்ளனர். இதற்கு இடையில் 75 பேர்கள் 2 வண்டிகளிலும் ஒரு ஜீப்பிலும் வந்து ஆதிதிராவிடர் வீடுகளுக்குச் சேதம் விளைவித்தார்கள். இதில் சம்பந்தப்பட்ட தலைமறைவாகிவிட்ட குற்றவாளிகளைப் பிடிக்க முயற்சி எடுக்கப்படுகிறது. இது குறித்து புலன் விசாரணை செய்யப்பட்டு வருகிறது. மேற்கொண்டு அசம்பாவிதங்கள் நடக்காமல் காவல்துறை பாதுகாப்பு போடப்பட்டு உள்ளது. தற்போது நிலைமை அமைதியாக உள்ளது. தேவனாம்பாளையம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பிரதமருக்கு மனு அனுப்பிய விவரம் அரசுக்கு இதுவரையில் கிடைக்கவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, குற்றவாளியைக் கண்டுபிடிக்க எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை என்று நடிக்கை ஷோபா கொலை பற்றி இங்கே கூறியிருக்கிறார்கள். நான் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். எங்களுடைய அரசு டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்ட பிறகு அந்த இடைக்காலத்திலே நடந்த கொலையாகும் அது. அப்போது குறிப்பில் எழுதப்பட்ட விஷயங்கள் விசாரணை நடந்த முறையில் சரியாக இல்லை என்கின்ற சந்தேகம் ஏற்படுகின்ற அளவுக்கு நாங்கள் பொறுப்புக்கு மீண்டும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்த பிறகு அந்த எண்ணம் தோன்றியதன் விளைவாக மீண்டும் விசாரிக்க வேண்டுமென்று உத்திரவிட்டு இருக்கிறோம். அது விசாரணையில் இருக்கிறது என்பதையும் வழக்கு மன்றத்திற்கு கிடைத்த சாட்சியங்கள் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையும் அது வழக்கு மன்றத்திலே விவாதிக்கப்பட்டு தீர்ப்பு எப்படி இருக்கிறதோ அது வெளியிடப்படும் என்பதையும் அதற்கு ஏற்ப

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1982 மார்ச் 29]

மக்களுக்குத் தெரியப்படுத்தப்படும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் அதே நேரத்தில் ஒரு செய்தியை நான் சொல்லியாக வேண்டும். அந்தக் கொலைக் குற்றத்தைச் செய்தாரா இல்லையா அவர் அதற்குப் பொறுப்பாக இல்லையா என்று யார் மீதும் ஒருவரைச் சட்டிக்காட்டுவதற்கு முன் அந்த மகேந்திரன் இலங்கையிலிருந்து வந்த முறை, புனாவிலே சென்று அந்தத் தொழில் நுணுக்கத்தைத் தெரிந்துகொள்வதற்குப் பயன்படுத்திக் கொண்ட அவையாவும் சட்டத்திற்குப் புறம்பாக இருக்கிறது என்ற ஆதாரத்தின் அடிப்படையில் அவர்மீது வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் இந்த நேரத்திலே குறிப்பிடும்போது நாங்கள் இப்படிப்பட்டவைகளில் எவ்வளவு அக்கறை செலுத்துகிறோம் என்பதில் இந்த மாமன்றம் அறிவதற்கு இது ஒரு சான்றாக அமையும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து திரு. சந்திரராஜ் அவர்கள் ஒரு குற்றச்சாட்டை இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். மதுரை சின்னாளப்பட்டியில் நெசவாளர்களுக்கு என 3½ ஏக்கர் நிலம் வாங்கப்பட்டது. நீதிமன்றமும் அவர்களுக்குச் சார்பாகத் தீர்ப்பு அளித்தது. அதில் நடராசன் என்பவர் கட்டடம் கட்டவிடாமல் தடுக்கிறார். காவல்துறை சாதகமாக உள்ளது என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சின்னாளப்பட்டியில் பழனி மடாதிபதிக்குச் சொந்தமான நிலம்—மடாதிபதி மைனராக இருப்பதால்—டிரஸ்டிகளின் மேற்பார்வைக்கு விடப்பட்டிருந்தது. சின்னாளப்பட்டி நெசவாளர்கள் சங்கம் தங்களுக்கு என்று ஒரு கட்டடம் கட்டுவதற்கு என மேற்படி நிலத்தை டிரஸ்டிகளிடமிருந்து கிரையத்திற்கு வாங்கினார். நிலத்தை அனுபவித்து வந்த திரு. தனசேகரன் பிள்ளை என்பவர் மடாதிபதி மேஜராகிவிட்டதால் டிரஸ்டி செய்த கிரையம் செல்லாது என்று வழக்குத் தொடர்ந்தார். காவல் துறைக்கு இந்திய தண்டனைச் சட்டம் 409வது பிரிவு—நம்பிக்கை மோசடி—420 வது பிரிவு—ஏமாற்றுதல் ஆகியவற்றின் கீழ் நடவடிக்கை எடுக்குமாறு அறிக்கை கொடுத்தார். காவல்துறையினர் அது சிலில் வழக்கு என முடிவு செய்தனர். எனினும் மேற்படி கட்டடம் கட்டுவதற்கு நெசவாளர்கள் அடிக்கல் நாட்டு விழாவை வேறு ஒரு இடத்தில் நடத்தினார்கள். தற்போது தனசேகரன் பிள்ளை என்பவர் நீதிமன்றத்தில் ஸ்டே ஆர்டர் வாங்கியிருக்கிறார். இதில் காவல்துறையினர் கட்டடம் கட்டவிடாமல் தடுக்க சாதகமாக இருக்கிறார்கள் என்று சொல்வது உண்மைக்குப் புறம்பானது. இது சொத்து சம்பந்தமாக சிலில் வழக்கு என்பதால் இதில் காவல் துறையினர் தலையிடுவதற்கு எந்தவிதமான முகாந்திரமும் இல்லை. இதற்குத் தீர்வு காணவேண்டிய இடம் நீதிமன்றம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1932 மார்ச் 29]

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

நண்பர் ரகுமான்கான் அவர்கள் நமது மரியாதைக்குரிய மணியம்மையார் அவர்களை அவதூறாகப் பேசிய காவல் துறையினர் மீது சோமசுந்தரம் கமிஷன் சொல்லியு் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதா என்ற கேள்வியைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். காலஞ்சென்ற மணியம்மையார் மீது கேவலமாகப் பேசிய காவலர்கள் மீது அரசு விவரமான விசாரணை நடத்தலாம் என்று ஆணைக்குழு பரிந்துரை செய்தது. இந்தப் பரிந்துரை அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளபோது திருமதி மணியம்மையார் அவர்கள் மறைந்து விட்டார்கள். சம்பந்தப்பட்ட காவல் துறை அதிகாரி மணியம்மையார் அவர்களை நோக்கி வசை மொழிகள் எதுவும் கூறவில்லை என்று கூறியிருந்தார்கள். இவற்றையெல்லாம் கணக்கில் கொண்டு இந்த சம்பவத்தில் மேல் நடவடிக்கை எதுவும் தேவையில்லை என்று காவல் துறை தலைவரின் கருத்தை அரசு ஏற்றது என்பதைத் தெரிவித்து அரசுக்கு வேறு எந்த நோக்கமும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. சுந்தரராஜன் அவர்கள் 1980 ஆம் ஆண்டு சிங்கம் புனரி காவல் நிலையத்தைச் சேர்ந்த கட்டுக்குடிப்பட்டி என்ற கிராமத்தில் ஒரு கொலை நடைபெற்றிருக்கிறது என்றும், ஒரு பெண்மணி பட்டப்பகலில் கண்மாய்க் கரையில் நடந்து சென்ற நேரத்தில் கொலை செய்யப்பட்டு அவரிடமிருந்து 10 பவுன் தங்கச் சங்கியை எடுத்துக்கொண்டு போயிருக்கிறார்கள் என்றும், அங்கேயிருக்கிற காவல் துறையினர் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள். 6-11-80-லே அந்த வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டு அந்த வழக்கிலே மணி, சடையன், சின்னையா நாச்சேன் இவர்கள் மீது வழக்கு தொடரப்பட்டு இவர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி பிறகு அதை மாற்றுகிறார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இதற்குப் பதில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1980-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 13-ம் தேதி அன்று உலகம் பட்டி காவல் சரகம் கட்டுக்குடிப்பட்டியைச் சேர்ந்த ராமச்சந்திரன் பிள்ளை மனைவி திருமதி வீராயி அம்மாள் கொலை செய்யப்பட்டு, அவர் அணிந்திருந்த 18 பவுன் நகைகள் கொலைகாரர்களால் அகற்றப்பட்டிருந்தது. திரு. சீனிவாசன் என்ற காவல் துறை ஆய்வாளர் இந்த வழக்கை விசாரணை செய்தார். பிரேத பரிசோதனையில் திருமதி வீராயி அம்மாள் கழுத்து நெறிக்கப்பட்டு மரணம் ஏற்பட்டிருப்பதாக அறியப்பட்டது. மேற்கூறிய வழக்கிலே சடையன் என்பவரின் தவறின் பேரில், மணி, சின்னையா, மணியாச்சி என்னும் நாச்சன் ஆகியோர் 11-12-80 அன்று கைது செய்யப்பட்டு 22-4-81 அவர்கள் மீது இந்திய தண்டனை சட்டப் பிரிவுகள் 342, 302, 379, 180, 202 ஆகியவற்றின் கீழ் குற்றப்பத்திரிகை நீதிமன்றத்திலே தாக்கல் செய்யப்பட்டது. இந்நிலையில் மலேசியாவிலே மு.வா. எண்.18, காடான் மகாராணி என்னும் இடத்தில் வசிக்கும் திரு. க. ராமச்சந்திரன் என்பவர் 5-3-81 அன்று

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1982 மார்ச் 29]

எழுதிய மனுவில் தனது மனைவி வீராயி அம்மாள் கட்டுக்குடிப் பட்டியில் கொலை செய்யப்பட்டு அவர் அணிந்திருந்த நகைகள் காணாமல் போயிருக்கிறது என்றும் இதுவரையில் அங்கேயுள்ள போலீசார் சரியான நடவடிக்கை எடுத்து நகைகளைக் கைப்பற்றவில்லை என்றும், சி.ஐ.டி. போலீஸ் போட்டு நன்றாக விசாரணை செய்து உண்மையான குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடித்து, நகைகளைக் கைப்பற்றித் தரும்படி கேட்டுக் கொண்டுள்ளார். இதன் நகல் ஐ.ஜி. அவர்களுக்கும் அனுப்பப் பெற்று இருந்தது. அந்த மனுவை ஆராய்ந்து கொலை பற்றிய உண்மையான நிலவரத்தை அறிவிக்குமாறு சென்னை குற்றப் புலனாய்வுத் துறைத் துணைத் தலைவர் கோரப்பட்டார். 8-4-81 அன்று மதுரை காவல் துறை துணைத் தலைவர், இராமநாதபுரம் கிழக்கு காவல் துறை கண்காணிப்பாளரிடமிருந்து அறிக்கை ஒன்றைப் பெற்று எனது அலுவலகத்திற்கு அனுப்பி வைத்தார். அந்த அறிக்கையில் மேற்கூறிய கொலை பற்றிய விவரமும், மணி முதலானோர் கைது செய்யப்பட்ட விவரமும், அத்துடன் நகைகள் கைப்பற்றப் படவில்லை என்ற விவரமும் தெரிந்தது. அறிக்கையை ஆராய்ந்த போது குற்றவாளிகள் கைது செய்யப்பட்டு பல நாட்களாகியும் நகைகள் எதையும் கைப்பற்றவில்லை என்பது சந்தேகத்திற்கு இடமளிப்பதாக இருந்தது. எனவே கொலை குறித்து மறு ஆய்வு செய்யும்படி காவல் துறையினர் தலைவரைக் கேட்டுக் கொண்டேன். குற்றப்பிரிவு இரகசியப் புலனாய்வுத் துறை இந்தக் கொலை பற்றி புலனாய்வு மேற்கொண்டு திருப்பத்தூர் இரண்டாம் வகுப்பு நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்திருந்த முதல் குற்றப் பத்திரிகையை நிலுவையில் வைக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டது.

(முற்பகல் 9.20.)

மறு புலனாய்வில் முதலில் விசாரணை மேற்கொண்ட இன்ஸ் பெக்டர் திரு. சீனுவாசனுடைய ஆய்வு சரியாக இல்லையென்று கண்டறியப்பட்டது. புலன் ஆய்வு அடிப்படையில் திரு. சடையனை, குற்றப்பிரிவு புலனாய்வுத் துறைத் துணைக் கண்காணிப்பாளர் கைது செய்து அவரிடமிருந்த அரிவாளையும் கைது செய்யப்பட்டவரிடமிருந்து கையாளப்பட்ட நகைகள் எங்கெங்கு விற்கப்பட்டன என்ற பட்டியலையும் கைப்பற்றினர். அதைத் தொடர்ந்து, நகைகளுக்குப் பணம் கொடுத்த திரு. சின்னக் கருப்பையன் என்பவரும் கைது செய்யப்பட்டு அவர் தந்த தகவலின் பேரில் தாலி செயின் உட்பட 95 கிராம் நகைகளை மீட்டனர். திரு. சடையன் மற்றும் சின்னக் கருப்பையன் ஆகியோரிடமிருந்து காரைக்குடி இரண்டாவது மாஜிஸ்ட்ரேட் முன் வாக்கு மூலங்கள் பெறப்பட்டன. இரண்டு எதிரிகளும் நீதிமன்றத்தில் முழுமையாக ஒத்துக் கொண்டு வாக்கு மூலம் கொடுத்துள்ளார்கள். சின்னக் கருப்பையன் வழக்கில் அப்ரவராக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டார். இந்தச் சூழ்நிலையில் முதலில் தாக்கல் செய்யப்பட்ட குற்றப் பத்திரிக்கை மீண்டும் பெறப்பட்டு, தற்போது உண்மைக் குற்றவாளி சடையன் மீது குற்றப் பத்திரிகை தாக்கல் செய்யப்பட்டு வழக்கு நீதிமன்ற விசாரணையில் உள்ளது. சீரான

1982 மார்ச் 29] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

நடவடிக்கை எடுக்காததால், துணைக் கண்காணிப்பாளர் திரு. விஸ்வநாதன், சப்-இன்ஸ்பெக்டர் நடராஜ் ஆகியோர் மீது விசாரணைக்காகத் துறை நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது. இன்ஸ்பெக்டர் சீனிவாசனும் தற்காலிகப் பணி நீக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளார் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனவே இந்த வழக்கில் யாருக்காகவும் சாதகமாகவோ அல்லது வேண்டுமென்றே யார் மீதாவது குற்றம் சுமத்த வேண்டுமென்று இன்னொருவரை அப்ரூவராக மாற்ற வேண்டுமென்ற நிலையிலோ இல்லை என்பதையும் வெளிநாட்டில் இருந்து வந்த கடிதத்தின் விளைவு இந்த உண்மையைக் கொண்டுவரச் செய்தது என்பதையும் நான் இங்கே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. நா. சுந்தராஜ் : தலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சர் அவர்கள் கட்டுக்குடிப்பட்டியில் நடந்துவிட்ட கொலை சம்பந்தமான வழக்கை இப்பொழுது சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிலே உண்மையான குற்றவாளி என்பவர் முதன் முதலாக, சீனிவாசன் என்ற ஆய்வாளர் மூலமாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு அவரால் பொருள்கள் கைப்பற்றப்படவில்லை என்பதைத்தவிர, மற்றவை எல்லாம் முதல் விசாரணை செய்ததில் உண்மையாகத் தான் விசாரணை செய்திருக்கிறார்கள். திடீரென்று பல்வேறு காரணங்களுக்காக அவர் மாற்றப்பட்டு வேறு பலர் நியமனம் செய்யப்பட்டு, அதற்குப் பின்னால் வேறு ஒருவர் குற்றவாளியாக ஆக்கப்பட்டு, இரண்டாவது எஃப்.ஐ.ஆர். தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டாவதாக, கைப்பற்றப் பட்டிருக்கக் கூடியவை, அந்தப் பெண்மணி அணிந்திருந்த நகைகளே அல்ல என்று சொல்லப்படுகிறது. காரணம், அதற்குப் பதிலாக வேறு நகைகளைத் தயார் செய்து அது கைப்பற்றப்பட்டதாக இன்றைக்குப் போலீஸ் தகவல் மூலமாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, நான் முதலமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம் மறுபடியும் உண்மையான குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு, அரசாங்கம் முழு முயற்சி செய்யுமா என்பதே. காரணம், போலீசார் கொடுத்த தகவல் சரியான தகவல் அல்ல என்பது என்னுடைய கருத்து.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதையும் அன்றைய தினமே அவர் சொல்லியிருக்கலாம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அன்றைய தினம் சொல்லாமல் இன்று இதைச் சொல்வதைப் பார்த்தால், நேற்று முன்தினம் அவர் ஒரு படத்தைக் காண்பித்து, கையிலே குண்டு வைத்திருப்பது அல்ல, அது போன்ற குண்டே அல்ல என்று சொன்னார்களே, அது போலத்தான் இதுவும் என்று நான் கருதுகிறேன். நான் இங்கு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், ஒரு குற்றச் சாட்டு வருகிறது. அந்தக் குற்றச் சாட்டின் மேல் விசாரணை செய்யப்படுகிறது. அது சரியாக இல்லை, தவறு இருக்கிறது என்று அவர் சந்தேகிக்கிறார், வெளிநாட்டிலிருந்து கடிதம் எழுதுகிறார். மீண்டும் புலனாய்வு செய்யப்படுகிறது. அந்த ஆய்வு செய்யப்பட்ட பிறகு, அப்படிப்பட்ட நகைகளையும் மற்றவைகளையும் கொண்டுவந்து நிறுத்தி கண்டுபிடிக்க முடிகிறது

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1982 மார்ச் 29]

என்றால், இந்த நகைகளை யார் செய்து கொடுத்தார்கள் அவர்களுக்கு என்ன இலாபம் என்பதோடு அல்லாமல், அதுவும் பொய்யான நகை செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள், 95 கிராம் நகைகள் என்று சொன்னால், இதில் வேறு ஏதோ கேஸ் கூட இருப்பது போல் மாண்புமிகு சுந்தரராஜ் அவர்கள் கற்பனை செய்கிறார்களா என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆகவே ஒரு பணக்காரர் நகைகளைச் செய்து கொடுத்து, வேறு யாரையோ அப்ரூவராக மாற்றி விட்டார்கள் என்று சந்தேகப்படுகிறாரா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இப்படிச் சந்தேகத்திலேயே நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தால் அதற்கு முடிவே இருக்காது. இந்தத் தீர்ப்பு முழுவதும் வரட்டும். அதற்குப் பிறகு அதிலே ஏதாவது கண்டு பிடிக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது என்று கருதினால், இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கத் தயங்காது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. இ. அருணகிரி : தலைவரவர்களே, இந்த வழக்கிலே முதல் அப்ரூவராக வந்திருந்தவர்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. சுந்தரராஜ் அவர்கள் சொன்னது மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்களுக்குப் புரியவில்லையா? வழக்கிலே டீட்டெயில்ஸ்-க்குள்ளே போகாதீர்கள். அப்படிப் போனால் இங்கே பதில் சொல்ல முடியாது. இதையெல்லாம் திரு. சுந்தரராஜ் அவர்களே முதலில் சொல்லியிருக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் உறுப்பினரே முதலில் சொல்லியிருக்க வேண்டும் ஒரு வழக்கிற்கு இரண்டு வக்கீலா? (குறுக்கீடு) ஐந்து வக்கீல்களைக் கூட வைத்துக் கொள்ளலாம், அது கட்சிக்காரர்களின் வசதியைப் பொறுத்தது.

திரு. இ. அருணகிரி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்தக் கட்டுக் குடிப்பட்ட வழக்கிலே முதல் அப்ரூவராக இருந்தவர் இரண்டாவது வழக்கிலே முதல் எதிரியாக வரும்பொழுது, இரண்டாவது எஃப்.ஐ.ஆர். போடும் பொழுது அந்த அப்ரூவர் எதிரியாக மாறும்பொழுது அங்கே ஏதாவது அரசியல் தலையீடோ அல்லது பிரமுகர்கள் தலையீடோ இருக்கலாமோ என்கின்ற ஐயப்பாடு ஏற்படுகிறது. ஆகவே, இரண்டாவது வழக்கும் பொய்யாகத் தயாரிக்கப்பட்டது போலத் தெரிகிறது. ஆகவே, இதை மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திரு. சுந்தரராஜ் அவர்களின் கோரிக்கையை மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் மீண்டும் வற்புறுத்துகிறார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள நான் விரும்புகிறேன்.

நேற்றையதினம் ஒரு படத்தை இங்கே காண்பித்து கையால் எறிவது அப்படிப்பட்ட கண்ணீர்ப் புகைக் குண்டு அல்ல என்று அவருக்கே உரித்தான ஆங்கிலப் பதங்களையெல்லாம் பயன்படுத்தி

1982 மார்ச் 29] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

அவர் இராணுவத்திலேயிருந்து திரும்பி வந்ததைப் போன்ற நிலையில் சொல்லி, உண்மைகளை யெல்லாம் சொல்ல முனைந்ததுபோல இங்கே அந்தப் படத்தைக் காண்பித்து எழுப்பினார்கள்.

யாரும் தவறாக எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. கலைஞர் அவர்கள்தான் இவர்களையெல்லாம் கெடுத்து விட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட புள்ளி விவரங்களை அவைக்குக் கொடுத்துக் கொடுத்துப் பழகி, அதைப் பேசிப் பேசி எல்லோருக்கும் அந்த ஆசை வந்து விட்டது. புகைப்படங்களை எடுத்துக் காட்டுவது, ஏதாவது குறிப்புகளைக் காட்டுவது என்பது போன்ற நிலையில் ஒவ்வொருவருக்கும் இப்படிச் செய்து காண்பிப்போம் என்று தோன்றுகிறதோ என்று ஐயப்பட வேண்டியிருக்கிறது.

அந்த வகையில் இந்தப் படத்தை அவர்கள் பார்க்கட்டும். எப்படி இது துப்பாக்கியால் சுடப்படுகிறது என்பதைப் பார்க்கட்டும். எப்படிச் சுடுகிறார்கள் என்பதையும் பாருங்கள். இப்படியும் அதைப் பயன்படுத்த முடிகிறது என்பதையும் பாருங்கள். இதையும் பாருங்கள். இந்தத் தோட்டா படத்தையும் பாருங்கள்; இந்தக் குண்டு படத்தையும் பாருங்கள். எப்படிச் சுடப்படுகிறது என்று இந்தப் படத்தையும் பாருங்கள். எல்லோரும் பாருங்கள். அந்தத் துப்பாக்கி இருப்பதையும் பாருங்கள். எப்படிக் கையால் எறிய முடிகிறது என்பதையும் பாருங்கள். இதை எல்லோரும் பார்க்கலாம். பகிரங்கமாகக் காண்பிக்கிறேன். இந்த மன்றம் முழுவதற்கும் இது சொந்தம். எறியும்பொழுது எப்படிப் போகிறது என்பதையும் பாருங்கள்.

இவைகளை யெல்லாம் எதற்காகக் காண்பிக்கிறேன் என்றால் ஏதோ அந்த நிற்கிற நிலை, கையிலே எதையோ தூக்கி வைத்துக்கொண்டிருப்பதைப் போல இருக்கிறது என்று எண்ணி, அதையே உறுதியாக்க முயற்சிப்பது நியாயம் ல்ல என்பதையும் நாமெல்லாம் இங்கே சாதாரண மக்களாக இல்லை; சாதாரண மக்களுடைய, படித்தவர்களுடைய, விவரம் தெரிந்தவர்களுடைய பிரதிநிதிகளாக இருப்பதால் அரசுக்கு அறிவுறுத்தும் படியாக அரசுக்குத் தெளிவுபடுத்தும்படியாக சில ஆதாரங்களைத் தர வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோளும், விருப்பமும் ஆகும் என்பதை இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்தப் படங்களை இங்கே காண்பிக்காவிட்டால் நிச்சயமாக நண்பர் திரு. சுந்தரராஜ் அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டிருக்கவே மாட்டார்கள். (குறுக்கீடு) அதுதான். நாங்கள் சினிமாவிலே சொல்வதைப்போல இது எக்ஸ்டீம் லாங் ஷாட்; இது க்ளோஸ் அப். (குறுக்கீடு)

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1982 மார்ச் 29]

இதுகலவரம் நடைபெற்றுக்கொண்டு இருந்தபோது எடுத்த படம். அதேபோல ஏறியும்போது எப்படி இருக்க வேண்டும் என்ற முறைப்படி அது அந்த மூவ்மென்ட்டிலே பாதி வரை செல்லுகிற போது எப்படி இருக்கும் அவருடைய கை, அங்க சேட்டைகள் என்று சொல்லுவார்களே அந்த நிலைமைகள் எல்லாம் இருக்கின்ற நிலை. இதை நான் இங்கே கொடுத்துவிடுகிறேன். இதை எதற்காக நான் சொல்லுகிறேன் என்றால், மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இதை நகைச்சுவையோடு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அவர்தான் எதற்கெடுத்தாலும் இது போன்ற படங்களைக் காட்டுவார்.

(முற்பகல் 9-20.)

திரு. க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் காவல் துறை எந்த வகையிலே ஒரு கூட்டத்தைக் கலைக்க வேண்டிய அவசியம் வருகிறபோது நடந்து கொள்ளும் என்பதற்காக இவ்வளவு படங்களை எல்லாம் எடுத்துக் காட்டினார்கள். படங்களைப் பொறுத்தவரையில் மிக நன்றாகத்தான் இருக்கின்றது. இந்தப் படங்கள் எடுத்திருப்பதும் நல்ல 'குளோசப்' பில் மிக நெருக்கமாக எடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்குத் தகுந்தாற்போல் 'போஸ்' கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அதுவும் பாராட்டப்பட வேண்டியதாகும். ஆனால் நாங்கள் எல்லாம் கறுப்புக் கொடி காட்டப்போனபோது, நேரடியாக நாங்கள் இருந்த இடத்தில் இந்தக் குண்டுகளை எடுத்து வீசக்கூடிய உரிமை பெற்ற அதே காவல் துறையினர், அதை வீச முடியாமல் அல்லது வீசவேண்டாம் என்றோ, தெருவிலே கிடந்த கற்களை எடுத்து கூட்டத்தின் மீது வீசியதை நேரடியாக நாங்கள் பார்த்திருக்கிறோம். ஆகவே இப்படி கல்வீசுகிற ஒரு நிலைமை வருகிற போது ஏற்படக்கூடிய சில தவறான எண்ணங்கள் அல்லது குற்றங்குறைகள்-அதைத் தவிர்ப்பதற்காக கல்வீசுகிற அந்த முறை இருக்குமானால் அதை மேற்கொள்ளக் கூடாது என்று சொல்ல அரசு தயாராக இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் இங்கே நிற்கின்ற 'போஸ்' நன்றாக இருக்கின்றது என்று சொல்லுகிறார்கள். எப்போதுமே இயற்கையாக நடைமுறையிலே நடைபெறும்போது எடுக்கப் படுவது என்பது ஒன்று. எப்படிப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்ற தெளிவைச் சொல்லும்போது அந்தப் பொறுப்பிலே இருக்கின்ற அதிகாரிகள் அதைச் செய்து காண்பிக்கின்ற நிலையில் எடுக்கின்ற நிலை வேறு. ஆகவேதான் அவ்வளவு தெளிவாக இருக்கின்றது. இல்லாவிட்டால் கொஞ்சமாவது அசைவு இருக்கும், கொஞ்சம் 'அவுட் ஆப் போக்கஸ்' இருக்கும்.

1982 மார்ச் 29]

டாக்டர் மு கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எங்களுக்கு ஒன்று புரியாமல் இருக்கின்றது. இப்போது நீங்கள் காட்டிய படங்கள் முழுவதும் விமான நிலையத்தில் எடுக்கப்பட்ட படங்கள் அல்லவா, அல்லது தனியாக எடுக்கப்பட்ட படங்களா?

மாண்புமிகு திரு எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தெரியாமல் கேட்கவில்லை. துணைத் தலைவர் கேட்டிருக்கிறார்களே, அதற்குக் கொஞ்சம் உறுதியாக இருக்கட்டும், அதை ஏதாவது ஒரு திருப்பத்தில் கொண்டு வந்து வேறு நிலைகளை உண்டாக்கி விடலாமா என்று எண்ணுகிறார்கள் என்பதுதான் இந்த சாமார்த்தியமே தவிர வேறு அல்ல. ஒன்றை நான் தெளிவாகச் சொல்லுகிறேன். அவர் கிளப்பி விட்ட சந்தேகத்தை நிவர்த்தி செய்வதற்காகக் காவல்துறை செய்ய வேண்டிய முறை என்ன, அந்தக் குண்டுகள் கையிலே இருக்குமா இருக்காதா, அப்படிப்பட்டவை இருக்கின்றனவா இல்லையா என்பதை மன்றத்திற்குத் தெளிவுபடுத்துவதற்காக எடுக்கப்பட்ட படங்களே தவிர இவைகளை அங்கே எடுத்து இருப்போமோயானால் பின்னால் புகை மண்டலங்கள் இருந்திருக்கும். புகை மண்டலங்கள் இருந்து இருக்குமானால் அதற்கிடையே எடுத்திருப்பதாக இது வரும்.

ஆகவேதான் கலைஞர் அவர்களும் என்னோடு சினிமாத்துறையிலே சேர்ந்திருந்தவர், இப்போதும் இருக்கின்றவர் என்ற முறையில் நான் ஏதாவது சொன்னால் அதிலே இருந்து ஏதாவது கிடைக்காதா என்பதற்காகத்தான் அவர் சொல்லுகிறார். என்பது எனக்குத் தெரிகிறது. ஒன்றை நான் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். இப்படித் தெரிந்தோ, தெரியாமலோ யாராலோ கொடுக்கப்படுகின்ற படத்தைக் காட்டி—அந்தச் செய்திகளைச் சொல்வது கூட, ஒரு வகையில் இந்த நாட்டுக்கும் இந்த மன்றத்திற்கும் எங்களுக்கும் நன்மை பயக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது என்பதை நான் மனமகிழ்ச்சியோடு, நிறைவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உண்மை சில சமயம் யாராலோ சொல்வதைப்போல, திறமையோடு சொல்லிவிட்டார் என்றால் அது பொய்யாக ஆகிவிடும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதேபோல சிலரிடம் சிலர் வந்து அழுது, துன்பப்பட்டு வேதனைப்பட்டு இவ்வளவு அவல நிலையிலே இருக்கிறோம் என்பதை அழுதோ, வெதும்பியோ அல்லது வேதனையோடு கக்குகின்ற வார்த்தைகளை அவர்கள் பயன்படுத்தும் போது, கேட்கின்றவர்களுக்கு இவ்வளவு கொடுமைகளா என்று தோன்றுவது இயற்கை. அதை நம்பி நமது நாட்டிலே இப்படி நடக்கலாமா என்ற கருத்துக்களை வெளியிடுவதும் ஒரு வேளை சரியாக இருக்கலாம். ஆனால் அதே நேரத்தில் இவைகள் எல்லாம் உண்மையின் வடிவங்கள்தானா என்பதைத் தெரிந்து கொள்வதற்கு இப்படிப் பேசுகின்றபோதுதான் பிரச்சினை நமக்குப் பயன்படுகிறது என்பதை இங்கே மனநிறைவோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1982 மார்ச் 29]

ஒரு செய்தியை நான் இங்கே சொல்லியாக வேண்டும் சிவாஜி கணேசன் அவர்கள் சென்னையிலே வந்து இறங்கிய போது, அவருக்கு எவ்வளவு எச்சரிக்கையோடு பாதுகாப்பு அளிக் வேண்டுமென்று இந்த அரசு கருதியது என்பதை நாங்கள் இது வரையில் அரசினுடைய பிரதிநிதிகள் செல்லும்போது கொடுப்பதைவிட எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் செல்லும்போது அதிகமாகப் பாதுகாப்பு கொடுக்கிறோம் என்பதை இங்கே நான் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். அது யாரையும் அவமானப்படுத்த வேண்டுமென்றோ அல்லது தகுதியைக் குறைத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்றோ சொல்லவில்லை. அக்கறை அதிகமாக இருக்கிறது என்பதும், பொறுப்பு அதிகம் என்பதையும் உணர்ந்து நாங்கள் அதைச் செய்வது உண்டு, அந்த வகையிலே செய்தோம். எங்கே மேடை அமைக்க வேண்டுமென்று சொன்னோமோ, அதிகாரிகள் சொன்னார்களோ அதை அவர்கள் கேட்கவில்லை. பாதைக்குக் குறுக்கே அமைத்தார்கள். அதை மாற்றி இன்னொரு இடத்தில் மேடையைப் போடுங்கள் என்று சொன்னதை அவர்கள் கேட்கவில்லை. அதையும் மறுத்தார்கள். அதற்குப் பிறகு ஆயிரக்கணக்கான பேர்கள் விமானக் கூடத்தில் புகுந்து செல்ல முயலும்போது, தடுக்க வேண்டிய கட்டாயம் மற்றவர்களுக்கு, அதிகாரிகளுக்கு ஏற்படுகிறது. ஒன்றை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆகாய விமானம் வந்து இறங்கும் போதோ அல்லது புறப்படும்போதோ, ரோஜா மாலைகளிலிருந்து உதிகின்ற பூக்கள் அந்த இன்னிசைகளுக்குள்ளே சிக்குமானால், எவ்வளவு மகத்தான ஆபத்து ஏற்படும் என்பதை விவரம் அறிந்தவர்கள் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நமது மதிப்பிற்கும், மரியாதைக்கும் உரிய இந்தியப் பிரதமர் அவர்கள் சென்னைக்குச் சென்ற முறை வந்தபோது, ஒரு திட்டம் போட்டு, இன்னார்தான் இங்கெல்லாம் நிற்பது என்று கூட இருந்தது. அப்படித்தான் நிறுத்தி வைத்தார்கள். ஆனால் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இன்னும், கொஞ்சம் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் அங்கே போகலாம் என்ற அளவிற்கு அழைத்துக்கொண்டு சென்றபோது, சிவாஜி கணேசன் அவர்களை அழைத்துச் சென்ற போது, அவர்கள் மாலை போடுவதற்குக் கூட முடியாமல் மக்கள் அவரை முந்திக் கொண்டு தள்ளியபோது, அம்மையார் அவர்கள்கூடக் கோபித்துக் கொள்ளவேண்டிய அளவிற்கு வந்தது என்பதையும், அந்த ஜீப்பிலே ஏறி அங்கே இருப்பவர்களுக்கு எச்சரிக்கை செய்யவேண்டி வந்தது என்பதையும் நினைவிலே கொண்டால், கட்டுப்படுத்துகின்ற அளவில் சில நேரங்களிலே, அந்தக் கட்டுக்கோப்புக்குள் தன்னை அடக்கிக் கொள்ளமாட்டேன் என்கிறார்கள் என்பதை நான் வேதனையோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆர்வம், அன்பு, வேகம் இவைகளைச் சில சமயத்தில் கட்டுப்படுத்த முடியாது என்றாலும், நிலைமைக் கேற்ப வருகின்றவர்கள் யாராக இருந்தாலும், அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டும், மக்கள் அவரைக் காண வேண்டுமென்று எண்ணுகின்றபோது, போகின்ற மக்கள் கொஞ்சம் எச்சரிக்கை

1982 மார்ச் 29] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

யாக இருந்து ஒத்துழைத்தால்தான், யாரையும் ஒழுங்காக சீராக மக்கள் சந்திக்க ஏற்பாடு செய்ய முடியுமே தவிர, இதே சிவாஜி கணேசன் அவர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமையில் பாதுகாக்கக்கூடிய செயலுக்குத்தன்னை ஆட்படுத்திக் கொள்ளாமல், நமக்கு எதற்காகக்கெட்ட பெயர் என்று ஒதுங்கி இருந்தார் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். ஜீப் என்ன ஆயிற்று, சிவாஜி கணேசன் அவர்கள் அந்த நிகழ்ச்சிகளுக்குப் பிறகு தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் தலைவர் திரு. எம். பி. சுப்பிரமணியம் மற்றும் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் ஏறிய உடனேயே அளவில்லாமல் தொண்டர்கள் ஏறிய காரணத்தால் ஜீப்பை கவிழ்ந்தது. அதை யாரும் மறந்து இருக்க மாட்டார்கள். ஆகவே, இந்த அளவிற்குக்கூடப் பாடு இல்லாத அந்த நிலைமையைக் கட்டுப்படுத்தி, நாம்தான் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்பதை நான் பணிவோடு இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, எந்த ஒரு அருவருப்பான நிகழ்ச்சிகளும் உண்டாக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் இந்த அரசுக்கு இல்லை என்பதை திட்டவாட்டமாக சொல்லுகிறேன். அதிலும் சிவாஜிகணேசன் அவர்கள் டெல்லியிலே போய்த் தங்குவதற்கு எந்த அளவிற்கு இந்த அரசு அக்கறை எடுத்துக்கொண்டது, என்னென்ன மரியாதை அங்கே அவர்களுக்குத் தரப்பட்டது என்பதை சிவாஜி கணேசன் அவர்களிடமே கேட்டால் தெரிந்து கொண்டிருக்க முடியும் என்று நான் கருதுகிறேன். அவர்கள் பேசிய பொதுக்கூட்டத்தில்கூட அரசைக் குறை கூறவில்லை. அங்கே இருப்பவர்கள் இன்னும் கொஞ்சம் கட்டுப்பாடோடு அதிகாரிகள் கொஞ்சம் எச்சரிக்கையாக இருந்திருந்தால் இது நடந்திருக்காது என்று சொல்லமுடியுமே தவிர, அரசு வேறு, காவல்துறை வேறு என்று நாங்கள் சொல்லமுடியாது என்ற காரணத்தால், அந்தப் பொறுப்பை நீங்களே ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியவர்கள் என்ற வகையில், நான் ஒன்றைத்திட்டவாட்டமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சிவாஜி கணேசனுடைய உயிரும், அவர் உடல் நலமும் எங்களுக்குப் பெரிதே தவிர, அவர்கள் மேல் அன்பு செலுத்துகின்றவர்கள் தடையை மீறி, கட்டுப்பாட்டை மீறி செல்வார்களானால், அவர்களையும் பார்க்கும்போது, இவர்தான் எங்களுக்கு முக்கியமாகத் தோன்றும் என்பதை எல்லோரும் ஒத்துக் கொள்வீர்கள் என்று கருதுகிறேன். அந்த அளவிற்குத்தான் காரியம் நடந்து கொண்டிருக்கின்றது.

அது மட்டுமல்ல. இங்கே கூட்டம் முடிந்து நான் திரும்ப என்னுடைய மாம்பலம் அலுவலகத்திற்குச் செல்லும்போது சிவாஜி கணேசன் அவர்கள் வீட்டுக்குச் சென்றுவிட்டு திரும்பிய மக்கள் என்னைப்பார்த்து கையை உயர்த்தி வாழ்த்திவிட்டுப் போனார்கள் என்பதை இங்கே நான் பெருமைக்காகச் சொல்ல வில்லை: தகவலுக்காகச் சொல்லுகிறேன். அந்த மக்கள் எனக்கு விரோதிகளாக இல்லை; நானும் அவர்களுக்கு எதிரியாக இல்லை. ஆகவே, தயவு செய்து தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். இன்னும் 10 இலட்சம் பேர்களுக்கு மேல் கூடிப்பாராட்டினாலும் அது எங்களுக்குப் பெருமைதானே அன்றி நான் வேறு எல்லா

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1982 மார்ச் 29]

வற்றையும் மறந்துவிட்டுப் பேசுகிறேன்— நடிகன் என்ற முறையில் எனக்கு மிகப் பெரிய பெருமையாக இருந்திருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே, கூட்டத்தைக் குறைத்துக் காண்பிப்பதனாலே மட்டும் ஒருவருடைய புகழ் குறைந்துவிட்டது என்று நம்பக்கூடிய ஏமாளி நான் அல்ல. அதற்கு முயற்சி செய்யலாம், ஏதோ அரசியல் இலாபம் பெற்று விடலாம் என்று கருதுபவன் நான் அல்ல; நாங்களும் அல்ல என்பதை இங்கே தெளிவுபட தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 9-40)

இங்கே நண்பர் மாண்புமிகு ரகுமான்கான் அவர்கள் மல்லிகா என்ற பெண் பஸ் ஸ்டாண்டில் நின்றுகொண்டிருக்கும்போது காவல் நிலையத்திற்கு அழைத்துச் சென்று, கற்பழிக்கப்பட்டார் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது உண்மையல்ல. அப்படிப்பட்ட தவறு நடந்ததாகச் சொல்லப்படுவது காவல் நிலையத்தில் அல்ல; அவருடைய வீட்டில் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்டவைகளை விசாரித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதையும் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கிறோம் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆய்வாளரின் குடியிருப்பில்தான் நடந்தது என்று சொல்லும்போது அதுபற்றி இங்கே இருக்கிற குறிப்புகள் இவ்வளவையும் நான் படிக்க வேண்டுமென்றால் நேரம் போதாது. ஏற்கெனவே 90 நிமிடங்கள் எடுத்துக் கொண்டேன். இதற்காக 10 நிமிடம் 20 நிமிடம் வேண்டுமானால் எடுத்துக் கொள்ளலாம். அதற்குமேல் போனால் தலைவரவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்களா என்று தெரியாது. இன்னும் ஒரு மணி நேரம், இரண்டு மணி நேரம் என்றால் நீங்கள் எல்லாம் ஒப்புக் கொள்ள மாட்டீர்கள். இப்போதே நெற்றியைச் சுழிக்கிறார்கள். ஆகவே, எவ்வளவு சீக்கிரம் முடிக்க முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் முடித்துவிட விரும்புகிறேன்.

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்கள் இன்னொரு கருத்தையும் சொன்னார்கள். காவல் துறையினர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள் என்று சொல்லி, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் ஏன் இன்னும் பதவியில் அமர்த்தப்படவில்லை, அது என்னவாயிற்று, தேர்ந்தெடுத்ததிலே ஊழல் இருக்கிறது என்று இதே முதலமைச்சர் சொல்கிறார் அவருடைய இலாகாவில். ஆகவே, தன்னுடைய இலாகாவில் ஊழல் இருக்கிறது என்று எப்போது ஒப்புக்கொள்கிறாரோ அப்போதே இராஜிநாமா செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவருடைய ஆசையை நான் புரிந்துகொண்டிருக்கிறேன். அவர் எந்த நேரத்தில் இந்த வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தினார் என்று நான் நன்றாகப் புரிந்துவைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். இங்கே எவ்வளவு அன்போடு பேசுவார். சில நேரங்களிலே சற்று ஆத்திரத்தோடு பேசியிருந்தாலும் வெளியிலே மேடைகளிலே என்னென்ன பேசினார் என்ற விவரம் என்னிடம் இருக்கிறது. அதை எல்லாம் நான் குறிப்பிட விரும்பவில்லை; அது தேவையும் இல்லை; விவாதம் அந்த வகையில் போகக் கூடாது என்பதற்காக.

1982 மார்ச் 29]

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

நமது மாண்புமிகு இளையபெருமாள் அவர்கள் ஒரு குற்றச் சாட்டைத் தெரிவித்தார்கள். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட முறை சரியில்லை; தகுதிபெற்றவர்கள் விடப்பட்டிருக்கிறார்கள்; ஏறத்தாழ 120 பேர்களுக்கு மேல் அங்கே தகுதி பெற்றவர்களை ஒதுக்கிவிட்டார்கள் என்பது போன்ற குறைகளைச் சொன்னார்கள். என்னுடைய கடமையார் குற்றச்சாட்டு தந்தாலும், தெரிவித்தாலும் அதை விசாரிக்க வேண்டியது என்பதும், தவறு என்றால் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதும் தான். அது பற்றி விசாரித்தேன். அப்படி நடந்திருப்பது உண்மை என்றும், தகுதி உடையவர்கள் விடப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றும் கண்டறிந்த பிறகுதான் அதைப்பற்றி நான் பகிரங்கமாகச் சொன்னேன். நான் மறைக்கத் தயாராக இல்லை. இனி எச்சரிக்கையாக தகுந்த வகையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காக இராணுவத்தினரிடம் ஒப்படைப்பதில்லை; இராணுவத்திலுள்ள யாராவது ஒருவரைக்கூட நடுநிலையாளராக அங்கே இருக்குமாறு செய்து, அப்படிக்கூட தேர்ந்தெடுக்கலாமா, இந்தக் குறை கூட வராமல் இருப்பதற்காக ஏன் இதைச் செய்யக்கூடாது என்ற முறையிலே இந்தக் கருத்தை வெளியிட்டேனே தவிர காவல்துறையினர் மீது நம்பிக்கை இல்லாமல் அல்ல. தவறுகள் எங்கும் நடக்கின்றன. நான் முதன் முதலாக இந்தப் பேச்சை ஆரம்பிக்கும் முன்னால் குறிப்பிட்டதைப் போல எந்தச் சமுதாயத்திலிருந்து காவல் பணிக்கு வருகிறார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்த்தால் பல மதத்தவர்கள், பலதரப்பினர்கள்—இப்படிப்பட்ட குடும்பச் சூழ்நிலையிலிருந்து அங்கே வருகிறார்கள். எல்லோரும் சரியாக இருப்பார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. எல்லோரும் வழி தவறி நடப்பார்கள் என்று முடிவுக்கு வந்து விடக்கூடாது. அந்த நிலையில்தான் எச்சரிக்கையாகச் சொன்னேனே தவிர, வேறு அல்ல. நாங்கள் ராஜினாமா செய்ய வேண்டும் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் இன்னும் இரண்டு ஆண்டுகள்தான் இந்தப் பதவியில் இருக்க முடியும். அதற்குப் பிறகு மக்கள் அதைப்பற்றி சிந்திக்கவேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். மக்கள் எந்த வகையில் முடிவிற்கு வருகிறார்களோ அதுதான் முடிவாக இருக்கப் போகிறது. நானே விரும்பினாலும் கூட, மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளாவிட்டால், நான் இந்தப் பதவியில் நீடித்து இருக்க முடியாது. ஆகவே, ஆக்கப் பொறுத்தவர்கள் ஆறப் பொறுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்வதைப் போல, இவ்வளவு நாள் பொறுத்து இருந்து விட்டீர்கள்—4 ஆண்டுகள், 4½ ஆண்டுகள் பொறுத்துக் கொண்டு இருந்து விட்டீர்கள்—இன்னும் கொஞ்ச நாள் பொறுத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

* டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட அந்தத் தேர்வு ஏற்கெனவே தி. மு. க. ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்தவரையில் போலீஸ் உயர் மட்ட அதிகாரிகள் கொண்ட ஒரு குழுவால் நடத்தப்பட்டு

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1982 மார்ச் 26]

வந்தது. பிறகு இந்த அரசு பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு அந்த முறையை மாற்றி சர்வீஸ் கமிஷனிடத்தில் ஒப்படைத்தது. அதற்குப் பிறகு சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்வு நடத்தியது, பின்னர் அதுவும் போய், மீண்டும் போலீஸ் உயர்மட்ட அதிகாரிகள் கொண்ட குழுவிடம் அந்தத் தேர்வு நடத்தும் பொறுப்பு விடப்பட்டது. இந்த மாறுதலும் உற்ற பயனை அளிக்கவில்லை என்பதால்தான் ராணுவத்திடம் அந்தத் தேர்வை ஒப்படைக்க முடிவு செய்தது போல் கருத்து ஒலிக்கிறது. இப்படிப்பட்ட முரண்பாட்டுக்குக் காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, முரண்பாடு எதுவும் இல்லை. நாங்கள் எல்லோரையும் மதிக்கிறோம். அது தான் காரணம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். 10,000 பேர்கள் போலீஸ் இலாகாவில் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள் என்று அறிவித்தவுடனேயே, அ.தி.மு.க. வைச் சேர்ந்தவர்களை அவர்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களை போலீஸ் இலாகாவில் நுழைப்பதற்காகத் தான் இந்தத் திட்டம் கொண்டு வந்து இருக்கிறோம் என்று வெளியிலேயே பேசப்பட்டது, வெளியில் எழுதப்பட்டது. அதன் விளைவுதான், அந்தக் குழுவை அமைத்து நாம் செய்தாலும், அந்தக் குழுவில் எங்களுடைய செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தினோம் என்ற செட்ட பெயர் வரக்கூடாது என்று தேர்வு ஆணை குழுவிடம் அது ஒப்படைக்கப்பட்டது. அதிலே குற்றச் சாட்டு வந்தபிறகுதான், அந்தத் தேர்வாணைக் குழுவிலிருந்து மறுபடியும் குழுவிடம் கொடுக்கப்பட்டது. அதிலே தவறு வந்து இருக்கிறது என்று சொன்னதால் ராணுவத்தினரை வைத்துக்கொண்டு செய்யலாமா என்று சொன்னேன். தவறுகள் நடக்கக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் இப்படி செய்கிறோம். இன்னொரு பிரச்சனையும் சொல்லப்பட்டது. தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், பின் தங்கியவர்கள், மலை வாழ் மக்கள் பெரும்பகுதி பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. ஆகவே தான் இந்தப் பிரச்சனைகளைத் தவிர்த்து அந்த முறையைப் பின்பற்றலாம் என்கிற முறையில் அந்தக் கருத்தைச் சொன்னேனே தவிர வேறு எதுவும் இல்லை. இதிலே முரண்பாடு இல்லை என்பதை நான் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, முதலில் போலீஸ் உயர்மட்ட அதிகாரிகள் கொண்ட குழுவிடம் அந்தத் தேர்வு செய்யும் பொறுப்பு இருந்தது. பிறகு இந்த அரசு பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட பிறகு, தேர்வாணைக் குழுவிடத்தில் அது ஒப்படைக்கப்பட்டது. அவர்கள் மூலம் தேர்வு நடத்தப்பட்டது. மீண்டும் போலீஸ் உயர்மட்ட அதிகாரிகள் கொண்ட ஒரு குழுவிடத்தில் அந்தத் தேர்வு செய்வது ஒப்படைக்கப்பட்டது. அதிலே தவறு நடந்து இருப்பதாக முதலமைச்சர் கூறி, ஒரு ராணுவக் குழுவிடம் அந்தத் தேர்வை ஒப்படைக்கலாம் என்று குறிப்பிட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். இந்த மாறுதல்களுக்கான காரணம் என்ன என்பதைத்தான் அறிய விரும்புகிறேன்.

1982 மார்ச் 29]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, கொஞ்சம் நான் தெளிவாகச் சொல்லவில்லை என்று நினைக்கிறேன். தேர்வாணைக் குழுவிற்கு அனுப்பினோம். தேர்வாணைக் குழுவுல் அந்தக் காரியங்கள் செய்யப்பட்டு வந்தன. இதற்கிடையில் குற்றச்சாட்டுகள் வந்தன. மீண்டும் நாங்கள் அதிகாரிகளிடத்தில் ஒப்படைக்கலாம் என்று ஒப்படைத்த நேரத்தில், அதற்குப் பிறகும் பேசப்பட்ட செய்திகள், சொல்லப்பட்ட விஷயங்கள் எங்கள் பெயருக்குக் களங்கம் உண்டாக்கும் குழந்தையை உருவாக்குவதாக இருந்ததால், அதற்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது என்று ராணுவத்தில் இருந்து ஒருவரை வைத்துக்கொண்டு அதை நடத்தலாமா என்ற முடிவிற்கு வந்தோமே தவிர இதிலே முரண்பாடு இல்லை என்பதை மீண்டும் தெளிவு படுத்த விரும்புகிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, காவல்துறையைச் சேர்ந்த உயர் அதிகாரிகள் கொண்ட குழுவால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் வேலையில் நியமிக்கப்படவில்லை என்பதுதான் பலபேர் இங்கே சொன்ன கருத்து. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பட்டியல் அரசாங்கத்திற்கு வந்து இருந்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு இருக்கலாம். அதிலே குறைகள் இருந்தால் திருத்திக்கொள்ளலாம். குறைகள் இல்லாமலிருந்தால் அவர்களுக்கு வேலை தரலாம். ஆனால் வேலை தருவது நிறுத்தப்பட்டு இருக்கிறது. வேலை கொடுக்கப்படவில்லை என்று தான் குறைபட்டுக்கொள்கிறார்கள். அதைப்பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் தருவார்களா?

(முற்பகல் 9-50)

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நிலையிலேயே தவறு என்று வந்தபோது, அதிலே 4,000 பேர்களாக இருந்தாலும், 3,000 பேர்களாக இருந்தாலும், 10 பேருக்கு அநியாயம் அங்கே வழங்கப்பட்டிருந்தாலும் நிச்சயமாக எல்லோரையும் பொதுவாகப் பார்க்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. அதிலேயே மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்கள் கூடக் கேட்டார்கள். அவர்களுடைய சர்ட்டிபிகேட் எல்லாம் என்ன ஆயிற்று என்று. அதைத் திருப்பித் தரவேண்டும் என்று பலபேர் கேட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் திருப்பி அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன் (குறுக்கீடு.)

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : தலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சர் அவர்கள் மறுபரிசீலனை செய்யப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் சுமார் 60 பேர்களுக்கு காவலர் களுக்கான பதவிகளில் வேலையில் சேர்வதற்கு உத்தரவுகள் வந்திருப்பதாகவும் அவர்கள் இன்றோ அல்லது நாளையோ சேர்ப்

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

[1982 மார்ச் 29]

போவதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே இது சம்பந்தமாக நான் முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன், மீண்டும் அவர்களை நியமனம் செய்வதற்கு உத்தரவிடப் பட்டிருக்கிறதா என்று.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சொல்லப்படுகிறது என்ற செய்தியைச் சொல்கிறார்கள். எனக்குச் சொல்லப்படவில்லை என்ற செய்தியை நான் இப்பொழுது சொல்லி, வசூரிக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த யாடுடே பத்திரிகையில் வைத்தியநாதர் என்பவருடைய வீட்டிலே புகுந்து தொல்லை விளைவித்ததாகக் கூறப்படும் சம்பவம் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொல்லி குற்றம் சாட்டி இருக்கிறார்கள் அவர்களுக்கு ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன் இதில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் யாரோ அந்தப் பழனி என்பவர் மீது ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, அவர் தற்காலிக வேலை நீக்கத்தில் இருக்கிறார் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பால் கமிஷன் சம்பந்தமாக சதாசிவம் என்ற அதிகாரியையும், எதிர்க்கட்சித் தலைவரின் உதவியாளர் ஷண்முகநாதன் என்பவரும் கொடுமை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் இங்கே பேசினார்கள். நான் டனியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நீதிபதியின் முன் கொண்டு செல்லப்பட்டபோது, ஏதாவது உங்களுக்குச் சொல்ல இருக்கிறதா என்று கேட்ட நேரத்தில் யாரைத் துன்புறுத்தியதாகச் சொல்கிறார்களோ அவர்கள் இருவரும் எந்தக் குறையும் சொல்வதற்கு என்னிடம் இல்லை என்ற வகையில் பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதை இங்கே நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். வி. என். சோமு : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கலைஞருடைய மருமகன் செல்வம் அவர்கள் தான் போலீசாரால் கொடுமை செய்யப்பட்டதாக, அந்த 2வது மாஜிஸ்ட்ரேட்டிடம் சொன்ன போது, அந்த வழக்குகளில் நானே ஆஜராகியிருக்கிறேன் என்பதை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எனக்குத் தரப்பட்ட செய்தியிலிருந்து, தகவல்களிலிருந்து மீண்டும் படித்துக் காண்பிக்கிறேன். ஆஜர் செய்யப்பட்டபோது தங்களுக்குக் காவல் துறையினரால் ஏதும் கொடுமை செய்யப்பட்டதாக அவர்கள் புகார்கள் சொல்லவில்லை என்பதுதான் இங்கே என்னிடத்திலே

1982 மார்ச் 29]

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

இருக்கிற குறிப்பு. இது தவறாக இருந்தால் குறிப்பேட்டிலே இங்கே இருக்குமேயானால், இந்தத்தகவல்களைச் சொன்னவர்கள் மீது நான் நடவடிக்கை எடுக்கிறேன். இல்லையானால் எனது மதப்பிற்குரிய என். வி. நடராசன் அவர்களுடைய செல்வக் குமாரன் அவர்கள், தயவு செய்து அதற்குப் பொறுப்பேற்றுக் கொள்வார் என்று நம்புகிறேன். ஏனெனில் அவர் ஒரு நல்ல வழக்குரைஞர். அவர்களே இருந்ததாகச் சொல்லும்போது அதைப் பொறுப்பேற்றுக் கொள்வது அவருக்கு எளிதாகலே இருக்கும். கஷ்டமாக இருக்காது என்று நம்புகிறேன். (குறுக்கீடு.)

திரு. என். வி. என். சோமு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மீண்டும் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுக்குப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். திரு. செல்வம் அவர்கள் கூறிய அந்தக் குற்றச்சாட்டை, பேரலீசார் மீது சுமத்திய அந்தக் குற்றச்சாட்டை, நீதிபதி அவர்களே பதிவு செய்திருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். செல்வம் அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் நான் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, இங்கு நான் பேசிய சில விஷயங்களில் சிறு மாற்றம் இருக்கிறது. பெயர் மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சொல்லவிரும்புகிறேன். செல்வம் கைது செய்யப்பட்டது விமான நிலையத்தில் என்பதும், மற்ற இரண்டு பேரையும் கேட்டபோது, இந்தப் பதில் வந்திருக்கிறது என்றும் இந்தக் குறிப்பிலே இருக்கிறது. ஆகவே அதைப்பற்றித்தான் நான் பதில் சொன்னேன். செல்வத்தைப் பற்றி என்றால் அது பற்றி விசாரணையில் வெளிவரும். அப்போது அதற்கு நல்ல தீர்ப்பு கிடைக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

அப்சல்கான் என்ற மருத்துவ அதிகாரியைப் பற்றி இங்கே குற்றம் சொல்லி, அவர் ஏன் சஸ்பென்ட் செய்யப் பட்டிருக்கிறார். அநியாயமாக நடந்தது. அந்த விசாரணையில், ஒருவரைக் கொண்டு விசாரணை நடத்தப்பட்டது என்று எல்லாம் சொல்லி, அதையும் இந்த அவையில் வைக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். வருவாய்த் துறையின் சார்பாக ஒரு நபர் குழு நடத்துகிற அந்த விசாரணையின் முடிவுகள் அனேகமாக மன்றத்தில் வைக்கப்படுவதில்லை. வைக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தினாலும், வைக்க வேண்டிய கட்டாயம் இந்த அரசுக்கு இல்லை என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு). உதாரணம் என்று ஆரம்பித்தால் உங்களுக்குத்தான் தொல்லை.....

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு மன்றத்தினுடைய தலைவர் அவர்களே, வருவாய்த்துறை அதிகாரிகளை நீதிபதிகளாகக் கொண்டு போடப்படுகின்ற கமிஷன்களுடைய ரிப்போர்ட்டை சபையிலே வைக்கவேண்டும் என்பது சட்டப்படி.

[திரு. அ. ரகுமங்கன்]

[1982 மார்ச் 29]

இல்லை என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னாலும் நீண்ட காலத்திற்கு முன் போடப்பட்ட அந்த விசாரணைக் கமிஷன்களின் முடிவுகள் அறிவிக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு அவற்றை இங்கே தெரிவிப்பதுதான் முறை. அதற்குக் காரணம் என்ன வென்றால் இதுபோன்று பல்வேறு கமிஷன்களுடைய ரிப்போர்ட்டுகள் எல்லாம் இங்கே வைக்கப்படும் என்று இதே அவையிலேயே மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

நான் இன்னொன்றையும் இங்கே நினைவு படுத்த விரும்புகிறேன். பல்வேறு விசாரணைக் கமிஷன்களின் ரிப்போர்ட்டுகள் அந்த நீதிபதிகளின் தீர்ப்புக்கள் எல்லாம் இங்கே வைக்கப்பட வேண்டுமா, வைக்கப்பட வேண்டாமா என்பதெல்லாம் வேறு விவகாரம். ஆனால் உங்களுடைய விஜிலன்ஸ் டிப்பார்ட்மென்ட் தவறுதலாக அநியாயமாக ஒரு டி.எம்.ஓ. மீது பொய் வழக்கு போடப்பட்டு பிறகு குற்றச்சாட்டுக்கு உள்ளானவர்கள் அந்த அதிகாரி அல்ல, போலீஸ் அதிகாரிகள் தான் என்று தெரிவித்ததற்குப் பிறகு நீங்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியதுதான் முறையாக இருக்கும். இந்தச் சபைக்கும் அது தெரியவேண்டும். நீண்டகாலமாக அது தெரிவிக்கப்படவில்லையே, அது ஏன்?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, மீண்டும் சொல்கிறேன். வருவாய் வாரியத்தின் சார்பாக இந்த விசாரணைக் குழு அமைக்கப்பட்டது என்பதையும், அவற்றின் முடிவுகள் இங்கே வைக்கப்படுகின்ற நிலைமை இல்லை என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க இந்த அரசு ஆவன செய்து கொண்டிருக்கின்றது என்பதை மட்டும் தெளிவுபடுத்துகிறேன். ஆகவே அது வெளிவரும்போது நாங்கள் அந்தப் பணியைச் செய்தோமா, இல்லையா என்பதை இந்த நேரமும், மன்றமும் அறியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து மாண்புமிகு திரு. எஸ். என். வி. சித்தன் அவர்கள் சிதம்பரத்தில் கலைமதி என்னும் கூலி வேலை செய்யும் ஏழைப் பெண்ணை டி.எஸ்.பி. கொடுமை செய்ததன் காரணமாக மண்ணெண்ணெய் ஊற்றி குற்றயிராகி இறந்துவிட்டதாகச் சொன்னார்கள். . . .

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : தலைவர் அவர்களே, நான் இறந்ததாகச் சொல்லவில்லை, பரிதாபசரமான முறையிலே மருத்துவ மனையிலே சேர்க்கப்பட்டு பின்னாலே விடுவிக்கப்பட்டு மறுபடியும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார். அவர் மீது போலீஸ் கண்காணிப்பு இருக்கின்றது என்றுதான் நான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, 11-12-1981 அன்று இரவு 10 மணிக்கு சிதம்பரம்

1932 மார்ச் 29] [திரு எம்.ஜி.இராமச்சந்திரன்]

நடராஜா திரையரங்கில் இரவுக் காட்சி பார்ப்பதற்காக கலைமதி, குமாரி, கோமதி என்ற மூன்று பெண்களை சிதம்பரம் காவல் துறை துணை கண்காணிப்பாளர் கேம்ப் அலுவலகம் வழியாகச் சென்று கொண்டிருக்கையில் அவர் களை ஜீப்பில் ஏற்றி காவல் நிலையத்திற்கு அனுப்பினார்கள். மூன்று பெண்களும் காவல்நிலையத்திலே வைக்கப்பட்டனர். கலைமதியைக் காவல் துறை துணை கண்காணிப்பாளர் மறு நாள் காலை அடித்திருக்கிறார். கலைமதியின் தந்தையையும் அடித்திருக்கிறார். பின்னர் விடுவிக்கப்பட்டு அவமானம் தாங்காமல் மண்ணெண்ணெய் ஊற்றித் தீ வைத்துக்கொண்டு தற்கொலை செய்ய முயன்றார் என்று தெரிய வருகிறது. துணைக்காண்காணிப்பாளர் விரும்புத்தகாத முறையில் நடந்து கொண்டதால் அவர் தற்காலிகமாக வேலை நீக்கம் செய்யப் பட்டு துறையின் இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல் அவர்கள் அவர் மீது விசாரணை நடத்தி வருகிறார். அவர் மாறுதல் மட்டும் செய்யப்பட்டிருக்கிறார். என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுவது சரியல்ல. நடவடிக்கை எடுக்கப்படு கிறது. அதிலே இருந்த சாட்சிகளுக்கு அங்கே அவர்கள் சொல்வதற்குரிய வாய்ப்பைத் தரும்போது அவர்களை அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளச் செய்தால் குற்றவாளிகள் கடுமையான தண்டனைக்கு உள்ளாவார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்கள், மானாமதுரையில் தேவி. விஜயா என்ற இரண்டு இளம் பெண்கள் பணியாற்றும் கம்பெனியின் முதலாளியின் மகள் மற்றும் பலரால் பலவந்தப் படுத்தப்பட்டு, கற்பழிக்கப்பட்டு பின்னர் குரல் வளை நெறிக்கப்பட்டு கொலை செய்யப்பட்டு விட்டார்கள் என்றும் சம்பந்தப்பட்ட குற்றவாளிகள் இன்னும் கைது செய்யப்பட வில்லை என்றும் இது சம்பந்தமாக எந்தவிதமான நடவடிக்கையுமே எடுக்கப்படவில்லை என்றும் குற்றவாளிகளுக்குத் துணை போவதற்காகவே காவல்துறை செயல்படுகின்றதா என்றும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் குற்றம் சாட்டியுள்ளார்கள். நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். குற்றவாளிகளுக்குத் துணை போவதற் காக ஒரு காவல்துறை உள்ளது என்ற நியதி தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் இல்லை என்பதையும் அப்படி இருந்து இருக்குமேயானால் இந்தக் குற்றங்கள் எல்லாம் வெளியே வராமலே கூட முன்பெல்லாம் மறைத்திருப்பதைப் போல மறைக்க முடிந்திருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள் கிறேன். ஆனால் அப்படி இல்லாமல் இந்த இரண்டு இளம் பெண்கள் இறப்பைப் பற்றி முறையாக வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இதிலே உள்ளூர் காவல்துறை விசாரித்து பலன் இல்லாததால் குற்றப் புலனாய்வுத்துறை விசாரித்தால் தான் உண்மை தெரியவரும் என்று இந்த வழக்கு குற்றப் புலனாய்வுத் துறைக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கின்றது.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1982 மார்ச் 29]

எனவே, நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை என்றும், காவல்துறை ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்றும் மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்கள் சொல்வது சரியல்ல என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-00)

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் சொன்னார்கள். கடலூர் டெப்டி தாசில்தார் 12—11—81 அன்று நீரில் மூழ்கி இறந்தார்கள் என்று சொல்லப் படுகிறது. இதற்கு முன்புதான் 2,400 நெல் மூட்டைகள் பிடிக்கப்பட்டன என்றும் வழக்கு வாபஸ் பெறப்பட்டது. என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கடலூர் வட்ட வழக்கறிஞர் திரு. சண்முகசுந்தரம் 13-10-81 அன்று இரவு அவர்கள் வீட்டின் அருகில் இருந்த கிணற்றில் பிணதமாகக் கிடந்தார். அவர் வீட்டு வேலைக்காரி கொடுத்த கவலின் படி அந்தப் பிரேதம் எடுக்கப்பட்டு பிரேதப் பரிசோதனை செய்யப்பட்டது. உடலில் வெளிக் காயம் எதுவும் இல்லை. புலன் விசாரணையின்போது இந்த அதிகாரி நெல் கொள்முதல் செய்பவர்களுக்கு உரிமம் வழங்குவதில் முறைகேடுகள் செய்யப்பட்டதாகவும் அவர்கள் மீது ஒழுங்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு இருந்ததாகவும் அதற்கு அஞ்சி கிணற்றில் விழுந்து தற்கொலை செய்து கொண்டிருக்கலாம் என்றும் தெரிய வந்தது. இதற்கு வேறு எந்தக் காரணமும் இருந்ததாகப் புலன் விசாரணையில் தெரியவில்லை.

அடுத்து, திருத்தணி சுப்பிரமணியசுவாமி தேவஸ்தான பயணிகள் விடுதியில் ஒரு பெண் கற்பழிக்கப்பட்டு கொலை செய்யப்பட்டுள்ளார். இதற்குக் காரணம் அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை சார்ந்தவர்கள்தான் என்று சொன்ன பிறகும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் குற்றஞ்சாட்டியிருக்கிறார்கள். 21—3—1981 அன்று ராஜசேகரன் என்பவரும் அவரோடு ஒரு ஆணும் ஒரு பெண்ணும் திருத்தணி கோவில் விருந்தினர் இல்லத்தில் 157 (பி)-ல் இரவு 7-30 மணிக்கு வந்து தங்கியிருந்தனர். அறையை வாடகைக்கு எடுத்த ராஜசேகரன் 25—3—1981 அறையைக் காலி செய்யவோ அல்லது சாலியை கோவில் நிர்வாகத்தினரிடமோ திருப்பித் தரவோ இல்லை. சந்தேகம் கொண்ட கோவில் நிர்வாகத்தினர் பூட்டப்பட்ட அந்த அறையைத் திறந்து பார்த்தபோது ஒரு பெண்ணின் பிரேதம் அழுகிய நிலையில் காணப்பட்டது. பிரேதப் பரிசோதனை செய்யப்பட்டு திருத்தணி காவல் நிலையத்தில் வழக்கு பதிவுசெய்யப்பட்டு விசாரணையில் உள்ளது. இந்தச் சம்பவம் நடந்த அறையின் பக்கத்து அறையில் 157(ஏ) யில் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த திரு. அர்ஜுனரெட்டி அவர்கள் தங்கியிருந்ததால் அவர்கள் சம்பந்தப்பட்டிருப்பார் என்று திராவிடர் முன்னேற்றக் கழகச் சார்பில் கூறப்பட்டது. ஆனால்

1982 மார்ச் 29]

திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்

இந்தப் புகாரில் எந்தவிதமான ஆதாரமும் இல்லை என்று தெரிய வந்துள்ளது. வாடகைக்கு எடுத்த ராஜசேகரன் என்பவர் சிதம்பரம் விலாசத்தைக் கொடுத்திருந்தார். ஆனால் விசாரணையில் இந்த விலாசம் தவறானது என்று தெரிய வந்தது. கோவில் நிர்வாக அலுவலம். மூன்று சிற்றெழுத்தர்கள், போதிய கவனம் செலுத்தாததால் தாற்காலிக பணிநீக்கம் செய்யப்பட்டனர். குற்றவாளிகளைக் கண்டு பிடிக்க புலன் விசாரணை நடைபெற்று வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இதிலே இன்னொரு பெரிய முக்கியமான சமுதாயப் பிரச்சினை என்ற காரணத்தால் கொஞ்சம் விளக்கமாக சில வற்றைச் சொல்லி என் கருத்தை, அரசாங்கக் கருத்தை இங்கே வெளியிடவேண்டியது அவசியம் என்ற வகையில் நக்சலைட்ஸ் என்று கருதப்படுபவர்கள் பற்றி சில சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நக்சலைட்ஸ் என்று அழைக்கப் படுகிறவர்கள் பெரும்பாலும் இளைஞர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் மறுக்கவில்லை. அந்த இளைஞர்கள் தங்களுடைய உள்ளத்திலே ஏற்படுகிற வேதனை, ஏமாற்றம், எரிச்சல், அவர்கள் மனதிலே பதிந்துவிட்ட சில நிகழ்ச்சிகளால் ஏற்படுத்தப்பட்ட காயங்கள் என்று கூடச் சொல்லலாம், அவைகள் அத்தனையும் சேர்ந்துதான் ஒரு சில இளைஞர்களைத் தவறான வழியைப்பின்பற்றி சில காரியங்களைச் செய்வதற்கு முனைகிறார்கள் என்பதை முதலில் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சமுதாயத்தில் ஏழ்மையான நிலையில் இருப்பவர்கள், வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே இருப்பவர்கள், வேலை இல்லாமல் திண்டாடுகிறவர்கள் இவர்கள் போக படித்துவிட்டு சென்னை நகரம் போன்ற இடங்களில் அனைத்து மக்களோடு சமத்துவமாக பழகி அங்கிருந்து திரும்பி கிராமங்களுக்குச் சென்றவுடன் மீண்டும் அவர்கள் மிகவும் தாழ்வாக இருந்தாக வேண்டும், தகுந்த தகுதி அவர்களுக்குத் தரப்படமாட்டாது என்ற சூழ்நிலையைக் காணும் போது அதை அனுபவிக்க நேரும்போது, அவர்கள் ஆத்திரத்தின் மொத்த உருவமாக மாறுகிறார்கள் என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிடக்கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இது உங்களுக்குத் தெரியாததல்ல. ஆனால், அவர்களை எப்படிப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறோமோ, அதைப் பொறுத்துத்தான் அவர்களுடைய செயல்முறை சரியான வகையிலே, தவறான வகையிலே வடிவம் எடுக்கிறது.

இங்கே நக்சலைட்டுகள் பற்றிச் சொல்லும்போது, வேண்டுமென்றே கொலை செய்து அவர்களை அழித்து விடுவதுதான் இந்த அரசின் கொள்கை என்பதுபோல் சில மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசும்போது, குறிப்பிட்டதற்கு உண்மையிலேயே நான் வேதனை அடைகிறேன் அப்படியானால் இப்படிப்பட்ட மிகப் பின் தங்கிய மாவட்டத்திலே இருக்கின்ற மக்கள், அதிலும் பிற்பட்ட

[திரு. எம்.ஜி.இராமச்சந்திரன்] [1982 மார்ச் 29]

சமுதாயத்தினர், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், மலைவாழ்ப்பகுதி மக்கள் போன்றவர்களுக்காக விசேஷ திட்டங்களைத் தீட்டுவதும், அதற்காகக் கோடிக்கணக்கான பணத்தை ஒதுக்கி வைத்தும், அக்கறை காட்டி, தொழில்களிலே அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்க இந்த வேலைவாய்ப்பு கிடைத்து, மற்றவர்களைப் பேரல் வாழக்கூடியவசதி பெறும்போது, இன்னொருவரிடம் கைகட்டிக் காத்திருக்கின்ற நிலையில்லாமல் செய்ய இந்த அரசு ஏன் முனைகிறது என்பதை தயவுசெய்து சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தக் காரியங்களை இந்த அரசு செய்து கொண்டிருக்கிறது என்பதற்கு சர்வோதயத் தலைவர்களை அணுகினால், அவர்கள் அதற்கு விளக்கம் தருவார்கள் என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன். அவர்கள் மிகப் பெரிய நல்ல காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட திட்டங்களுக்கு அவர்கள் நேரடியாகச் செல்வதும், மக்களை சந்திப்பதும், அவர்களோடு உறவாடுவதும், விவாதிப்பதும் நல்ல வழிகளிலே நாங்கள் உங்களுக்குக் கடமையாற்ற வந்திருக்கிறோம் என்று சொல்வதும் அவர்களுடைய பெரும் பணியாக எடுத்துக் கொண்டு, அவர்களுக்குக் கிடைக்கின்ற பணத்தையும் அங்கே திட்டங்களை உருவாக்கி அவர்கள் சேவை செய்கிறார்கள் என்பதைக் கூட நான் இங்கே சுட்டிக்காட்டுவதில் பெருமையடைகிறேன். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு எல்லா இந்த அரசின் சார்பாக நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆனால், நக்சலைட்டுகள் என்று சொல்லுகிறோமே, அவர்கள் அத்தனைபேர்களும், நக்சலைட் என்ற கொள்கைக்கு, நக்சல் பாரி என்ற கொள்கைக்குச் சொந்தக்காரர்களா என்பதை நாம் சிந்திக்க வேண்டும். வாழ்க்கையிலே குறுக்கு வழியில் வாழ்வுபெற முடியாதவர்கள் சிலர் கூட அவர்களுக்குத் துணைபோகிறார்கள் என்பதையும், வன்முறையைத் தூண்டுவதால் இந்த நாட்டில் குழப்பம் ஏற்பட்டு, சட்டம் ஒழுங்கு சீர்குலைவதால், இந்த நாட்டில் அமைதி கெட்டு, இந்த நாட்டினுடைய மக்கள் வாழமுடியாத, தொழில் செய்யமுடியாத ஒரு நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று எண்ணுகின்றவர்கள், அங்கே தலையிட்டு சில காரியங்களுக்குக் காரணமாக இருக்கிறார்கள் என்பதைக் கூட நான் இங்கே சொன்னால், தமிழ்நாட்டின் முதலமைச்சராக இருப்பதற்கு என்ன காரணமோ, அதை வைத்துக் கொண்டு அந்தப் பதவியைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளவதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்று கூட எண்ணலாம்.

மத்திய அரசில் உள்ளவர்கள், ஆந்திராவுக்குத் திரும்பும் போது அதைச் சொல்லுகிறார்கள். வேறு பகுதிக்குச் சென்று இப்படிப்பட்ட செய்திகளை நேரிலே அறிந்து, அனுபவங்களை, நிகழ்ச்சிகளைக் கண்ட பிறகு, நிகழாத பலனைக் கண்டபிறகு,

1982 மார்ச் 29]

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

அவர்கள் வெளியிருகின்ற கருத்துக்கள், சமூக விரோதிகள் இதிலே ஈடுபடுகிறார்கள் என்பதை அவர்கள் சுட்டிக்காட்டத் தவறவில்லை என்பதை நான் இங்கே எடுத்துக் கூறக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். அந்த வகையில், நக்சலைட்டுகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றவர்கள், தீவிரவாதிகள் சிலர் அழைக்கப்படுகிறார்கள். தீவிரவாதிகள் என்று எல்லாக் கட்சிகளிலும் இருக்கிறார்கள். எந்தக் கட்சியிலும் தீவிரவாதிகள், மிதவாதிகள் என்று பிரித்துப் பார்க்க முடியாத அளவுக்கு ஒன்றுபட்டுப் போயிருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. போராட்டத்தைத் தொடங்கலாம் என்று கட்சியிலே சொன்னால், உடனே சொல்லுகிறார்கள், போராட்டத்தை எந்த முறையில் தொடங்கலாம் என்று தீவிரவாதிகள் சொல்வதற்கும் ஒரு கட்சியிலும் இருப்பார்கள்; பல கட்சிகளிலும் இருப்பார்கள்.

(முற்பகல் 10-10)

அதுபோல் இந்த வகையில் போகக்கூடாது அமைதியாக ஒருவழியைக் கடைப்பிடித்து போராட்டத்தை நடத்த வேண்டும், மக்கள் எண்ணங்களை வெளியிடவேண்டும் என்று சொல்வதற்கும்கூட பல கட்சிகளில் ஆட்கள் இருப்பார்கள். ஆனால் நக்சலைட்டுகளைத் தயாரிக்கிறவர்கள் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுப்பது எல்லாம் குறிப்பிட்ட சில அதிகாரிகளை ஒழித்துவிட்டால் குறிப்பிட்ட சில பணக்காரர்களை ஒழித்துவிட்டால் இந்த நாட்டில் அபேதவாதம் சமதர்மம் வந்துவிடும் என்ற எண்ணத்தைக் கூட தூண்டிவிடுகிறார்கள் என்பதை நாம் அறியும்போது வேதனைப்படுகிறோம். உண்மையிலேயே தமிழகத்தினுடைய நிலைமை இப்படிப் போய்க் கொண்டிருக்கிறதே என்று எண்ணித் தலை குனியத் தயாராக இருக்கிறோம். ஏனெனில் இந்த மாமன்றத்திலே இருக்கின்றவர்கள் எத்தனையோ வெவ்வேறு விதமான கட்சிகளுக்குச் சொந்தக் காரர்களாக இருந்தாலும் பொது நோக்கத்திலே இந்த நாட்டு மக்கள் அமைதியாக வாழவேண்டுமென்ற கொள்கையிலே சொந்தமாக அதை எடுத்துக் கொண்டவர்கள் என்பதிலே எனக்குச் சிறிதளவும் ஐயம் இல்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆனால் நக்சலைட்டுகள் என்று சொல்லும்போது தாழ்த்தப்பட்ட மக்களிலே யாராவது நக்சலைட்டுகள் என்று அழைக்கப்படுகிறவர்களாக இருந்து ஏதாவது விபத்துக்குள்ளாவார்களானால் அல்லது தாக்குதலுக்கு ஆளானார்கள் என்றால் அதைத் திருப்பி வேறு பெயரைச் சூட்டுவதன் மூலம் இந்த நாட்டில் வேறு வகையில் அரசியலுக்குப் பயன்படுத்தமுடியுமா என்று எண்ணுவார்களானால் ஒரு சிலர் உடனே அதை தாழ்த்தப்பட்ட மக்களைத் தாக்குகிற கடுமையான முறை என்று, தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். இல்லை, ஒரு வேளை நக்சலைட்டுகள் என்று அழைக்கப்படுகிறவர்கள் வசதிமிக்க குடும்பத்திலிருந்து வந்தவர்கள் என்று வைத்துக்கொள்வோம் அல்லது உயர்சாதி என்று அழைக்கப்படுகிற ஒரு இனத்திலிருந்து வந்தவர் என்று வைத்துக்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1982 மார்ச் 29]

கொள்வோம் அல்லது தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் அல்லாதசமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று அழைக்கப்படுகிற சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று வைத்துக்கொள்வோம். உடனே என்ன சொல் கிறார்கள், மைனாரிட்டிகள் மெஜாரிட்டியை வாழவிடாமல் குறுக்கிட்டு அழிக்கப் பார்க்கிறார்கள் என்ற எண்ணத்தை உடனே அரசியல் ரூபமாக வெளியிட நாம் தயங்குவதில்லை. நான் இதையெல்லாம் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து பணிவோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன். இந்தக் காவல் துறையைப் பொறுத்த மட்டில் வட ஆற்காட்டிலே சுட்டார்கள், தர்மபுரியிலே அராஜ கம் என்று இரண்டு மாவட்டங்களிலே நக்சலைட்டுகள் பற்றித் திரும்பத் திரும்பப் பேசுகிறார்களே அவர்களுக்கு எனது பணிவான வேண்டுகோள் ஒன்றை விடுக்கிறேன். எதிரிகள், ஆட்சிக்கு எதிரிகள் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். இந்த ஆட்சி இருக்கக் கூடாது என்று எண்ணுகிற கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள் அல்லது இந்த ஆட்சியை ஏதோ ஒரு இனத்திற்கோ அல்லது மதத்திற்கோ—எதிர்க்கட்சித் தலைவர் நேற்றைய தினம் சொல்லியிருக்கிறார்கள், அதற்கு நான் பின்னாலே பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் அந்த எண்ணம் ஆளும் கட்சிக்கு இருந்து அவர்களுக்குச் சாதகமாக அந்தக் காரியத்தைச் செய்கிறார்கள் என்று எண்ணி அதற்காகத் தூண்டிவிடுகிறார்கள் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். நான் முதன்மையாக இருக்கின்ற எதிர்க்கட்சியைச் சொல்ல வில்லை. எந்தக் கட்சியையும் குறிப்பிட்டு நான் சொல்ல வில்லை, பொதுப்படையாகச் சொல்கிறேன். இந்த மாமன் றத்தில் இல்லாத ஏதாவது ஒரு கட்சி அல்லது கொள்கை உடையவர்கள், அவர்கள்கூட இப்படிப்பட்ட காரியத்தைச் செய்யலாம், அவர்களை அழிப்பதற்கு இந்த அரசுக்கு எதிராகக் கருத்துச் சொல்வதால் அவர்களை ஒழித்துக் கட்டுவதற்குக் காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள் என்றால் நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிப் பட்டவர்கள் வட ஆற்காட்டிலேயும் தர்மபுரியிலேயும் மட்டும் தான் இருக்கிறார்களா? தமிழகத்திலே வேறு இடத்திலே இல்லையா? வேறு எங்குமே இல்லையா? அங்கு மட்டுமே ஏதோ எதிராக இருக்கிறார்கள் அல்லது மாற்றுக் கருத்து உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள் அப்படிப்பட்டவர்களை அழித்தாகவேண்டு மென்ற நோக்கம் என்று சொல்கிறார்களே, நான் மீண்டும் வற்புறுத்திக் கேட்கிறேன், மற்ற மாவட்டங்களிலே மற்ற தாலுக்காக்களிலே ஏன் மற்ற கிராமங்களிலே யாருமே இல்லையா? கட்சி இல்லையா? அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இல்லையா? இந்தியத் துணைக் கண்டம் முழுவதும் அனைத்திந்திய அண்ணா தி.மு.க. என்று சொல்லிக்கொள்கிறோமே இந்தியா முழுவதற்கும் சொந்தக்காரர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கிற கட்சிகளிலே எந்தக் கட்சியும் இல்லையா? நக்சலைட்டு என்று அழைக்கப்படுகிறவர்கள் வட ஆற்காடு அல்லது தர்மபுரியிலே மட்டும் தானா இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் கேள்வியாக அல்ல, உள்ளத்திற்கு வேண்டுகோளாக வைக்கிறேன், சிந்தித்துப்

1982 மார்ச் 29]

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

பாருங்கள், வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே பணியாற்றுகின்ற காவல் துறையினர் ஒவ்வொரு நிமிடமும் தங்கள் உயிருக்கு எப்போது ஆபத்து வரும், எந்த நேரத்திலே எந்த வெடி குண்டு வரும், எந்த துப்பாக்கி குண்டு வரும், எந்த இடத்திலே தீ வைப்பார்கள், எந்தத் திடத்திலே கார்களை அழித்து நம்மை நாசமாக்குவார்கள் என்ற அச்சத்தோடு சேவை செய்கிறார்கள் அவர்களுக்குக் கொடுக்கிற பரிசுதானா என்ற கேள்வியை நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

அந்த காவலர்கள், அந்த அதிகாரிகள் மற்ற இடங்களில் வேலை செய்திருக்கிறார்கள். இன்னும் பலபேர் மாற்றி அங்கே போய் வேலை செய்திருக்கிறார்கள், அங்கே இருந்த இன்ஸ்பெக்டர், டி.எஸ்.பி., போன்றவர்கள் பல இடங்களிலே மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். வேறு இடங்களுக்குச் சென்று வேலை செய்யவிரும்புகிறார்கள். காவலர்கள் கூட அங்கே இருந்திருக்கிறார்கள், அப்படியானால் அவர்களுக்கு எல்லாம் என்ன நோக்கம்? எந்த கட்சியிலே யார் இருக்கிறார்கள் என்று ஒரு 10, 20, 30 பேரை சுட்டுக்கொண்டு விட்டால் மட்டும் இந்த நாட்டிலே இருக்கிற, அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு எதிராக இருக்கிறது என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள், அந்தக் கட்சியை ஒழித்து விட முடியும் என்று நாங்கள் கற்பனை செய்தால், அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் துவங்குவதற்கு முன் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே யிருந்து பல சவங்களைச் சிறைசாலைகளிருந்து வெளியேகொண்டு வந்தபோது, அந்தச் சவங்களோடு நடந்து சென்ற இராமச்சந்திரன்; இன்று முதல் மச்சராக இருந்தால் கூட, அதற்குப் பிறகு சிறையிலேயிருந்து லாக்கப்பி » (அருட் வெளியே கொண்டு வரப்பட்ட சவத்தோடு நடந்து சென்ற இராமச்சந்திரன் இன்று முதலமைச்சராக இருக்கிற ஒரு காரணத்தால் அழித்து விடமுடியும் என்று கற்பனை காணலாம் என்று யாராவது எண்ணுகிறீர்களா? எண்ணுவதற்கு நியாயம் இருக்கிறது என்று நம்புகிறீர்களா? அந்த எண்ணம் இந்த அரசைப் பெறுத்தவரையில் சிறிதும் கிடையாது. ஒரு கொள்கையைப் பற்றி நாம் ஒட்டுமொத்தமாக நினைத்துப் பார்ப்போமானால், பெரும்பான்மை சிறுபான்மை என்று பார்க்கிறோம், பெரும்பான்மைக்குப் பாதுகாப்பு உண்டு, பெரும்பான்மை ஆனதால் என்று ஏதோ சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோமே தவிர, சில நேரங்களில் சில இடங்களில் பெரும்பான்மைகளுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லாமல், சிறுபான்மைகளுக்குப் பாதுகாப்பு போகிறது என்பது கூட நாம் பார்த்து, இப்படி அநியாயமா என்று அந்த ஊர்க்காரர்கள் கேட்டால் பதில் சொல்லமுடியாமல் இருக்கிறார்கள் என்பதை இங்கே நான் கூறிக்கொள்கிறேன். அதிகமாக ஆழமாக இதிலே உள்ளே செல்ல விரும்பவில்லை. ஆனால் ஒன்றை நான் நிச்சயமாகச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். பெரும்பான்மை என்ற காரணத்தாலே சிறுபான்மையை அழிப்பது ஜனநாயகத்திலே அதன் வேலையல்ல. ஜனநாயகம் என்பது

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1982 மார்ச் 29]

இன்றைய தினம் ஒரு கொள்கையை ஏற்று மக்களே மாற்றி அமைத்து அவர்களை அனுப்பி ஆட்சியிலே உட்கார வைத்தார்கள். நாளையதினம் வேறு சிலரை மாற்றி அனுப்புகிற ஜனநாயகம் இந்த நாட்டிலே இருக்கிறது.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சர் இங்கே எடுத்துக் காட்டியதைப் போல நச்சலைட்டுகளை அரசுக்கு விரோதமாக செயல்பட்டார்கள். எனவே அவர்கள் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை நான் அரசின் மீது சுமத்த விரும்பவில்லை. நச்சலைட்டுகள் சில ஆதிக்கங்களுக்கு எதிராக, அழுக்கப்படுகிற நிலையிலே, ஒடுக்கப்படுகிற நிலையிலே இருக்கிற மக்களின் சார்பாகக் கிளர்ந்தெழுகிற இயக்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள் நச்சலைட்டுகள். அந்தக் கொள்கையைத்திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பது திட்டவாட்டமாக இங்கே பலமுறை எடுத்துக் காட்டப் பட்டிருக்கிறது. எதிர்க் கட்சியிலே அனைவரும் இங்கே எடுத்துச் சொன்ன ஒரு உண்மை என்னவென்றால் நச்சலைட்டுகள் என்ற பெயர் சூட்டி அந்தப் பகுதியிலே கொலை, கொள்ளை என்று வேறு பல குற்றச்சாட்டுகளுக்கு ஆளானவர்களை, நச்சலைட்டுகள் என்ற பெயர் சூட்டி போலீசார் அவர்களை விசாரித்து தாங்களே தண்டனை வழங்குகிறார்கள். அது சரி தானா என்பது தான் எதிர்க்கட்சிகள் சார்பிலே எடுத்து வைக்கப்பட்ட கோரிக்கை.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, இதற்காகத் தான் முதலிலே உங்களுக்கெல்லாம் தெரிந்ததை, நானும் ஓரளவு புரிந்துகொள்ள முயன்றிருக்கிறேன் என்ற வகையிலே சில கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னேன். நச்சலைட்டுகள் எப்படி உருவாக்கப்படுகிறார்கள் என்று. சமுதாயத்திலே தங்களுக்கு கிடைக்க வேண்டியதைப் பெறமுடியாமல் போய் விடுகிறபோது, தகுதியினைப் பெற்ற சில இளைஞர்கள் அதை பெறுவதற்கு போராடுகிறார்கள். அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்கிற முறை இந்த நாட்டிற்கு ஒவ்வாத முறை, ஜனநாயகத்திற்கு ஒத்து வராத முறை என்பதை நான் முதலிலேயே சொன்னேன். அங்கே தான் நான் வந்து பேசிக்கொண்டிருக்கிறேன். எந்த ஒரு தனிப்பட்ட கட்சியும் வன்முறையை ஆதரிக்க முடியாது என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. ஜனநாயக நாட்டிலே, இந்தியாவிலே அதிலும் தமிழகத்திலே மக்கள் இடம் தரமாட்டார்கள்; அவர்களுக்குச் சாதகமாக மக்கள் இருக்கமாட்டார்கள். அத்தனை பேரும் உள்ளே இருப்பவர்களும், வெளியே இருப்பவர்களும் நிச்சயமாக இதிலே இறங்கக்கூடாது; இறங்கமாட்டார்கள் என்பது தான் என்னுடைய எதிர்பார்த்தலும், வேண்டுகோளும் ஆகும்.

1982 மார்ச் 29] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] 351

[முற்பகல் 10-20]

ஆனால், அதோடு நான் நின்றுவிடவில்லை. இங்கே எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னதுபோல் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். யாரையாவது கண்டு பிடித்து, அவரை நச்சு வைட் என்று சொல்லி, அவருக்குத் தண்டனை விதித்து, தீர்ப்பளிக்கின்ற உரிமையையும் காவலர்களே எடுத்துக் கொள்கின்றார்கள் என்று சொல்லும்போதுதான், அது எப்படிப்பட்ட வழக்கு என்பதைப் பற்றி எண்ணும்போது, அதற்குத் தனியாக வழக்கு நடைபெறுகிறது, நடத்தப்படும் என்பதை நான் பலமுறை சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறேன். இப்பொழுதும் அதைத்தான் சொல்கிறேன். பல வழக்குகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால், நடைபெற்ற வழக்குகள், ராஜன் போன்ற வழக்குகள் எல்லாம் என்ன ஆகின்றன என்பதை நாம் பார்க்கின்றோம், சீராளம் வழக்கு என்ன ஆகிறது என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். ஆகவே, வழக்கு விளைவுகளிலே மட்டும் நாம் நம்பிக்கை வைத்தால் போதாது, வாழ்க்கையிலும் நாம் நம்பிக்கை வைக்க வேண்டியிருக்கிறது. அந்த வாழ்க்கையை உருவாக்கும்போது, யார் எதைச் செய்தாலும் அதைக் கண்டிக்கின்றவர்களாக நாம் தனிப்பட்ட முறையில் இல்லாமல், அனைவரும் சேர்ந்து கண்டிப்பதாக நாம் ஆகிவிட வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய கோரிக்கை என்பதை நான் இங்கே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அந்த வகையில் நச்சுலைட்டை எடுத்துக் கொள்வோம். ஒரு காவல் துறை அதிகாரி இறந்தார். நான் சென்றேன் வேலூருக்கு. இரண்டு குழந்தைகள், அந்த அம்மையார், இவர்களைப் பார்க்கும் போது எவ்வளவு வேதனை இருந்தது என்பதையும் அதுபோல் மறைந்துவிட்ட, காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் இன்னும் எத்தனைபேர் என்பதையும் எண்ணிப் பார்த்தால், அவர்களுக்கும் ஒரு கொள்கை இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அவர்களுக்கும் கொள்கை இல்லையா? சங்கம் கேட்கின்றார்களே, சங்கத்தைக் கேட்ட பிறகு, அந்தச் சங்கத்திற்கு முழு உருவம் கொடுக்க முடியவில்லை, தாமதம் ஆகிறது என்ற வருத்தம் ஏற்படுகிறதே, இவைகளையெல்லாம் எண்ணிப் பார்ப்பீர்களானால், அவர்களுடைய எண்ணம் எங்கே போகும்? அவர்களுக்கு அந்த உரிமை இல்லையா? தொழிலாளர்கள் கேட்கின்ற அந்த உரிமை காவலர்களுக்கு ஏற்படக் கூடாதா? நச்சுலைட்டுகளுக்கு ஏற்படுகின்ற உணர்ச்சி, ஏமாற்றத்தாலே இருக்கிற சாதாரணமாக காவல்காரர், போலீஸ்காரர் என்கிறோமே, அவர்களுக்கு வந்து விடாதா? அவர்களது மகனுக்கு வரக் கூடாதா? மருமகனுக்கு வரக் கூடாதா? மருமகனுக்கு வரக்கூடாதா? பேரனுக்கு வரக் கூடாதா? ஏன், பெண் சுமதர்ம உரிமை என்று சொல்கிறோமே, பெண்ணுக்கு வந்துவிடக் கூடாதா? இப்படி உரிமைப் பிரச்சினைகள் வரும்போது, இதற்கெல்லாம் ஒரே பதில் வன்முறையில் இறங்கினால்தான் என்ற நிலைமை நாட்டிலே இருக்குமேயானால், அதை நாம் கண்டிக்க வேண்டுமே தவிர, பாராட்ட வேண்டியவர்களாக இல்லை. அந்த வகையில் மாண்புமிகு நெடுமாறன் அவர்களையும், என்னிடம் அறிக்கை தந்திருக்கிற குமரி அனந்த்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1982 மார்ச் 29]

தன் அவர்களையும், என்னோடு விவாதித்திருக்கின்ற ஆண்டித் தேவர் அவர்களையும் மற்றவர்களையும் நான் நன்றியோடு பாராட்டி, அவர்கள் இவைகளுக்கெல்லாம் ஒத்துழைக்க தயாராக இல்லை என்பதையும் இப்படிப்பட்ட ஒரு கொள்கை என்ற நிலைமையில் இருப்பவர்கள், அந்த எண்ணத்திற்கு ஆளாக்கப் பட்ட வகையில் அவர்களுக்கு வாழ்க்கையில் என்ன உத்தரவாதம் தரப்போகிறோம், என்ன முடிவெடுக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம் என்றால், இங்கே ஒவ்வொருவரும் சொல்கிறார்களே, அவர்களுக்கெல்லாம் நான் சொல்கின்ற பதில், நாம் திட்டம் போட்டு என்ன, என்ன காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று விரும்புகிறோமோ, அவைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு நமக்கு வாய்ப்பிருந்தாக வேண்டும்.

365 நாளும் தடை உத்தரவு என்று இங்கே கேட்டார்கள். பெயரைச் சொல்ல வேண்டுமென்று நான் விரும்பவில்லை. 365 நாள் போதாது போராட்டத்திற்கு என்று வந்துவிட்டால், தடை உத்தரவு இல்லாமல் என்ன ஆகும். நான் நிலைமையைச் சொல்கிறேன். நச்சலைட் என்ற பிரச்சினையை விட்டுப் போய்விடுகிறேன் என்று நினைத்து விட வேண்டாம். அந்தப் பிரச்சினையை முழுமையாக நான் முடிக்க வேண்டுமென்று கருதுகிறேன். மற்றவைகளுக்கெல்லாம் நான் பதில் சொல்லாவிட்டாலுங்கூட பிறகு கேட்பார்கள், வாய்ப்பிருந்தால் அவற்றிற்கு நான் பதில் சொல்கிறேன். ஆனால், ஒன்றை நான் குறிப்பிடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஒரு மடாதிபதி பேசுகிறார். 'கிறிஸ்தவர்கள் தந்த பணத்தை வைத்துக் கொண்டு இந்துக்கள் கோயில் கட்டி விடக் கூடாது. அதைப் பழுது பார்த்து விடக்கூடாது. அந்தப் பணத்தைப் பெற்று அவர்கள் உதவி செய்து விடக்கூடாது', என்று. இது தேவையா? இது ஒற்றுமையை உருவாக்குகின்ற நிலைமைதானா? ஒரு மடாதிபதிதான். அவர் மடாதிபதி என்ற காரணத்தால் அவர் அதைச் சொன்னால் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்ற நியதி இருக்கிறதா? அதற்கு துணை போகின்றவர்களை நாம் எப்படி வாழ்த்த முடியும் இதற்குத் துணை நிற்கின்றவர்களை எப்படி நாம் ஏற்றுக் கொள்ள முடியும்? தடை விதித்தால் என்ன ஆர். எஸ். எஸ்.-க்கு என்று கேட்கின்றார்கள்? தடை விதிக்கின்ற முழு உரிமை எங்கே இருக்கிறது என்பது சட்டம் படித்தவர்களுக்குத் தெரியும். எவ்வளவு பிரச்சினைகள் உருவாகும் என்பது தெரியும். ஆனால் எந்தெந்த வகைகளில் தடைகளை உருவாக்க முடியுமோ, அவர்களுடைய செயல் முறைகள் வளர்வதற்கு இடம் கொடுக்காமல் தடுக்க முடியுமோ அதை இந்த மாமன்றத்திலே இருக்கின்ற அத்துணை கட்சித் தலைவர்கள், கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களுடைய ஒத்துழைப்போடு நிறைவேற்ற முடியும் என்ற நம்பிக்கை இந்தத் தமிழக அரசுக்கு இருக்கிறது என்பதை நான் மனப்பூர்வமாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அத்தகைய நிலைமைகளை நாம் உருவாக்கும்பொழுது அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள்? வெடிகுண்டு தயாரிக்கும் நிலைக்குப் போகிறார்கள். கோயில்கள் மீது வெடி குண்டைப் போட்டால் கோயிலை இடித்து விடலாம், ஆனால் கோயிலை நம்புகின்ற

1982 மார்ச் 29] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

மக்களுடைய மனத்திலேயிருக்கின்ற நம்பிக்கையை எப்படிப் போக்க முடியும்? புதிய கோயிலைக் கட்டுவதற்கு அவர்களால் முடியாதா? வீட்டிலே கூடத்திலோ, அறையிலே ஒரு படத்தை மாட்டி அவர்கள் கும்பிட முடியாதா? ஆகவே அதிலே வெற்றி பெறுவது முடியாது. அது போலத்தான் நச்சலைட்டுகளும். எப்படி பலாத்காரத்தைக் கொண்டோ, மற்றவர்களைப் பயமுறுத்தியோ தங்கள் மதத்தை வளர்க்க அனுமதிக்கக் கூடாது என்ற கொள்கையை நாம் வைத்துக் கொண்டிருப்பதைப் போல, அதைச் செய்யமுடியாதோ, அனுமதிக்க முடியாதோ, அது போல பலாத்காரத்தைக் கொண்டு, வன்முறையைக் கொண்டு யாராக இருந்தாலும் தங்கள் கொள்கையைத் தமிழகத்தில் நிலை நிறுத்துவதற்கு, வளர்ப்பதற்கு அதையே உரிமையாக ஆக்கி இந்த நாட்டு மக்களை அச்சுறுத்தி ஒரு சில பலரை ஆட்சியிலே உட்கார்ந்து கொண்டு அந்த நிலையை அடையலாம் என்ற ஆசைக்குத் தள்ளப் படுவதற்கு இந்தச் சமுதாயம் ஒத்துக்கொள்ளாது என்ற நம்பிக்கையில் நான் பேசுகிறேன். அதை இந்த அரசு அனுமதிக்காது. அது எந்த மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களானாலும் சரி, அது ஹிந்து அல்லவோ வேறையோ சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி—ஒரு போஸ்டரை வைத்திருக்கிறேன்—ஹிந்து நாடு என்கிறார்கள், அதை நாம் எப்படி அனுமதிக்கப்போகிறோம் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இந்து மதத்திலே இருக்கின்றவர்கள் அவர்கள் விருப்பப்படி எங்கும் செல்ல முடியாது என்ற நிலைமை ஏற்படுத்தப்படுமானால் அதை கவனித்து ஆவனசெய்ய வேண்டிய கடமை நமக்கிருக்கிறது. அந்த இந்து மத நம்பிக்கை உள்ளவர்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தரவேண்டியது, ஒரு ஆட்சியிலே இருக்கின்றவர்களுக்கு அந்த நம்பிக்கை இருக்கிறதோ இல்லையோ அதைச் செய்து தர வேண்டிய கடமை யிருக்கிறது என்பதை நாங்கள் உணர்கின்றோம்.

மாண்புமிகு அறநிலையைத் துறை அமைச்சரைப் பற்றி இங்கே சில குறைபாடுகளை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அதை எடுத்துக் காட்டியதற்காக மகிழ்ச்சியடைகிறேன். பேசப்பட்டவைகள் என்னென்ன என்பதைப்பற்றி இன்னும் நான் அவரோடு பேசவில்லை. சில சமயம் பேசப்படுவது வெளியிடப்படும் பொழுது இருபொருள்கள் பொதிகின்ற விதத்தில் எழுத ஆரம்பித்தால் கடைசியில் ஒரு தலைப் பட்சமாகச் செய்தி வெளிவருகிறது என்பதை நாம் உணர்ந்திருக்கின்றோம். நானும் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கின்றேன். ஆகவே, சொல்கிறேன்.

இந்தப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில், இந்தத் தமிழக அரசைப் பொறுத்தவரையில், எந்த ஜாதிக்காகவும், எந்த மதத்திற்காகவும் எங்களுடைய கொள்கையை நாங்கள் விட்டுக் கொடுக்கத் தயாராய் இல்லை என்பதையும் அது அறிஞர் அண்ணாவின் கொள்கைதான் என்பதையும், நான் இங்கே தெளிவுபட சொல்ல விரும்புகிறேன். 'ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்' என்ற நம்பிக்கையை இந்தக் கட்சி தன்னுடைய செயல் முறைகளைத் திட்டமிட்டுச் செயல்படுத்தும் என்பதை நான் இங்கே வெளிப்படையாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1982 மார்ச் 29]

இன்னொன்றையும் நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தகராறுகள் எங்கே முளைக்கின்றன என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். நக்சலைட்டுகளைப் பற்றி சொல்வதை நான் இன்னும் விட்டு விடவில்லை ; பின்னாலே வருகின்றேன். இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு திரு. உமாநாத் அவர்கள், நீங்கள் இலைகளையும், கொம்பையும் தான் வெட்டியிருக்கிறீர்கள் ; ஆணிவேரை உங்களால் வெட்ட முடியாது ; அடிமரத்தை வெட்ட முடியாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவரைப் பொறுத்தவரையில் நக்சலைட்டுகள் வேறு வகையிலே இருப்பார்கள், இருக்கிறார்கள். மீண்டும் துளிர் விடுவார்கள் , அதற்குத் தண்ணீர் ஊற்றுவோம் என்று அவர்கள் சொல்லவில்லை என்றாலும் தண்ணீர் ஊற்றக் கூடிய வகையில் அவருடைய பேச்சு இங்கே இருந்திருக்கிறது என்பதை மட்டும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

* திரு. கு. ரமணி : தலைவரவர்களே, திரு. உமாநாத் அவர்கள் இன்றைக்கு இங்கே இல்லை. இருந்தாலும், நக்சலைட்டுகள் சம்பந்தப்பட்டவரையில் அவர் சொன்னது, கிளைகள் வெட்டப்பட்டது ; மரம் வெட்டப்படவில்லை, ஆணிவேர் வரைக்கும் அது பூமிக்குள்ளே இருக்கிறது, மறுபடியும் கிளை விடும் என்று அந்த முறையில்—அதற்கு வளர்ச்சி ஏற்பட வேண்டுமென்ற எண்ணமல்ல அது. அந்தக் கொள்கையினால் எவ்வளவு கெடுதல்கள், தீமைகள் இருக்கின்றன என்பது முதன் முதலில் இந்த நாட்டில் அனுபவித்தவர்கள் இந்த மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள். ஆகவே, அந்த எண்ணத்தோடு சொல்லப்படவில்லை. அது வளரும் என்று அவர் கருதி சொல்லப் படவில்லை என்பதைத் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 10.30)

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நண்பர் ரமணி அவர்கள் இந்த அளவுக்கு விளக்கம் தந்ததற்கு நன்றி. ஆனால் ஒன்றை நான் வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். வெட்டப்படவில்லை, அழிக்கப்படவில்லை அந்த விஷயம் இருக்கின்றது என்பதை ஒத்துக் கொள்கிறார்கள். அந்த விஷயம் விருட்சத்திற்கு நாம் கொடுக்கக் கூடிய அடுத்த தாக்குதல் என்ன ? நீங்கள் கொள்கை என்று சொல்லுங்கள். நாங்கள் இந்த நாட்டின் சமுதாய அமைப்பு என்று சொல்லுகிறோம். இந்த நாட்டினுடைய சமுதாய அமைப்பை மாற்றுவதற்கு நாம் என்ன செய்யப் போகிறோம், அதற்கு அனைத்துக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ன முடிவெடுக்கப் போகின்றோம், எந்த விளைவுகளை உருவாக்கப் போகின்றோம் என்பது தான் நம் முன்னாலே உள்ள கேள்வி. கிளையை வெட்டி விட்டீர்கள். இலையை உதிர்த்து விட்டீர்கள். ஆனால் மரம் இருக்கின்றது. வேர் இருக்கிறது என்று சொன்னால் அப்படிப்பட்டவர்கள் இன்னமும் தோன்று

1982 மார்ச் 29]

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

வார்கள் என்பதுதான் அதன் பொருள். அல்லது தோற்றுவிப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று பொருள். ஆணியேர் அடிப்பகுதி என்றால், கிளையை வெட்டிவிட்டால் மீண்டும்மலரும் என்பதற்கு ஆணியேர் இருக்கிறது என்று பொருள். ஆகவே, தூண்டி விடுபவர்கள், அதை உருவாக்கி விடுபவர்கள் இன்னும் இருக்கிறார்கள். அது ஆந்திராவிலும் இருக்கலாம், அசாமில் இருக்கலாம், திரிபுரா விலே இருக்கலாம், அல்லது கேரளாவிலும் இருக்கலாம், அல்லது கர்நாடகத்திலே இருக்கலாம். தமிழகத்திற்கு வந்திருக்கலாம். ஆனால் உண்மையிலேயே இது இருக்கிறது என்றால், அந்த இருப்பதைத் தடுப்பதற்கு, நீக்குவதற்கு நாம் என்ன செய்யப் போகிறோம்? எத்தனை நாட்களுக்கு இதையே பணியாக நாம் வைத்துக் கொண்டிருப்பது? காவல் துறையினரை வைத்து அவர்களுடைய நடமாற்றங்களைத் தடுப்பது தான் வேலையாக இருக்குமானால், அந்தக் காவல்துறையை வேறு பணிகளைச் செய்வதற்கு நாம் பயன்படுத்த வேண்டாமா? வன்முறையாளர்களை தேடிக் கண்டுபிடிப்பதும், அவர்களுக்குத் தண்டனை வழங்குவதும், அவர்களால் உயிர் இழக்கக் கூடிய நிலை என்றால் உயிரை இழப்பது அல்லது அவர்களுடைய உயிரை போக்குவதுதான் இவர்கள் வேலை என்றால், ஒரு நாட்டுக்குள்ளே, ஒரு சமுதாயத்துக்குள்ளே ஒற்றுமைபட்டு, ஒன்றாய் வாழ வேண்டியவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் அழித்துக் கொள்வதற்கு—எப்படி. வெளி நாட்டார்கள் ஆயுதங்களைக் கொடுக்கக் கூடாது என்று சொல்லுகின்றோமோ, ஒரு நாட்டில் சுதந்திரத்தை காப்பாற்றுவதற்கு நாங்கள் முயலுகின்றோம், நீங்கள் இதிலே தலையிடாதீர்கள் என்று சொல்லுகின்றோமோ, அதுபோல வெளியே இருப்பவர்கள் நாம் எதைச் சொன்னாலும் நமக்குச் சாதகமாக அவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற எண்ணத்திற்குச் சொந்தக்காரர்களாக அவர்களை ஆக்கிவிடக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் இவைகளை எல்லாம் பேசுகின்றேன்.

ஒரு வேளை நான் நினைவு சரியாகப் பேசுகிறேன் என்று இருக்குமானால், அதாவது மறதி இல்லை என்று இருக்குமானால் சிறையிலே இருந்த ஒருவரைப்பற்றி நமது மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்கள் என்னிடம் பேசியபோது அவர் இப்போது நக்சலைட்டாக இல்லை, மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கு வந்து விட்டார்கள், ஜனநாயக முறையிலே அவர்களுக்கு நம்பிக்கை வந்திருக்கிறது, ஆகவே அவர்களை அப்படி நீங்கள் சிறையிலே வைத்து அந்த வகையிலே கவனிக்கக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொண்டது எனக்கு நினைவு இருக்கிறது. அதிலே மாற்றம் செய்ய முயன்றோம் என்பதும், சிலரை வெளியே செல்ல அனுமதி கொடுத்தோம் என்பதையும் கூட இங்கே நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

திரு. கு. ரமணி: தலைவர் அவர்களே, நமது மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் காவல் துறையினரால் மட்டுமே எப்போதுமே நடவடிக்கை எடுத்து இப்படிப்பட்ட நிலை இல்லாமல் செய்வது என்பது சாத்தியமா, அப்படியே செய்து கொண்டிருப்பதுதான் காவல் துறையின் வேலையா என்று

(திரு. கு. ரமணி)

[1982 மார்ச் 29]

கேட்டார். இந்த நிலை—நக்சலைட் நிலை—தோன்றாமல் இருப்பதற்கு என்ன செய்கிறீர்கள் என்றும் கேட்டார். மார்க் கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சம்பந்தப்பட்ட வரையிலும் காவல்துறையினுடைய பலாத்கார நடவடிக்கைகள் மூலம், சிலரை அழித்து விடுவதனால் மட்டும் இந்தப் பிரச்சினை தீரப் போவதில்லை என்பதை தெட்டத் தெளிவாக இந்த நாட்டுக்கு முன்னால் நாங்கள் இதை வைத்திருக்கிறோம். பொருளாதாரத் துறையில் இன்றைக்கு இருக்கும்படியான படுமோசமான தரித்திரத்தில், குழறிவிட்டுக் கொண்டிருக்கும்படியான கோடிக்கணக்கான கிராமத்தில் இருக்கக் கூடிய ஏழை மக்களுடைய இந்த நிலைமை சீர் திருந்தாமல் இருக்கின்ற வரைக்கும் இப்படிப்பட்ட பலாத்கார நடவடிக்கைகளை வெகு சுலபத்திலே தூண்டி மக்களை எழுப்புவதற்கும், செயல்படுத்துவதற்கும் முடிகிறது. அந்த அடிப்படை இருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய உள்துறை ஆராய்ச்சி அறிக்கை வெளியிட்டதை முதலமைச்சர் அவர்கள் கவனித்திருப்பதிருப்பார் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே அடிப்படையான பொருளாதார சமுதாய மாற்றந் தேவை, அதன் மூலம்தான் இது இறுதியாகத் தீர்க்கப்படும் என்ற நம்பிக்கையிலேதான் நாங்கள் அதற்குப் பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: சமுதாயத்திலே இருக்கின்ற ஏற்றத் தாழ்வுகளை அகற்றியாக வேண்டும். அதற்கு திட்டங்கள் தீட்டியாக வேண்டும். வங்கத்திலே நடக்கிறது, திரிபுராவிலே நடக்கிறது, வங்கத்தில் சுடப்படவில்லையா? துப்பாக்கிச் சூடே நடைபெறவில்லையா, டெல்லியிலே நடைபெறவில்லையா? உத்திர பிரதேசத்திலே நடைபெறவில்லையா? கொள்ளையர்கள் என்று சொல்லலாம், திருடர்கள் என்று சொல்லலாம், கயவர்கள் என்று சொல்லலாம், கயவாளிகள் என்று சொல்லலாம், அல்லது, தீவட்டிக் கொள்ளை அடிப்பவர்கள் என்று சொல்லலாம். எந்தப் பேரை எதற்குச் சொன்னாலும் அவர் செய்கின்ற முறைகள் என்ன, ஒரு பெண் போகும்போது, அவரது மூக்கை அறுத்து, அந்த மூக்குத்தியை எடுத்துக் கொண்டு போவது என்பது ஏழ்மையை நீக்குவதற்கு ஒரு வழி என்று யாராவது சொன்னால் ஒத்துக் கொள்ள முடியுமா? ஒரு பெண்ணைக் கொன்றாவது அந்தப் பெண்ணினுடைய கழுத்திலே இருக்கின்ற சங்கிலியை எடுத்துக் கொண்டு போக வேண்டுமென்று கருதினால் அது சமூகத்தின்மீது கோளாறு என்பதற்காக, அந்தக் குற்றத்தைச் செய்தவர்களை விட்டு வைக்க முடியுமா? குழந்தைகளை போகாத இடத்திற்கு போகாதே என்று சொல்லுகிறோம். மீறிப் போகும்போது இழுத்துக் கொண்டு வந்து உட்கார வைக்கிறோம். நடக்கத் தெரிந்தபோது, நெருப்பிற்குப் பக்கத்திலே போனால் சுடும் என்று சொல்கிறோம். சுட்டாலும் பரவாயில்லை என்று போகுமானால் கொஞ்சம் அதட்டுகிறோம். பிறகு அடிக்கிறோம். அதுகூட தேவைப்படுமானால். அதுபோல் போலீஸ் நடவடிக்கை என்பது தான் செய்கின்ற குற்றத்தை உணர்ந்து திருந்துவதற்குத்தானே தவிர, இப்படி நீங்கள் சொல்வது போல் சமுதாயத்திலே இருக்கின்ற குழ்நிலையால் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு கொள்கையின் சொந்தக்காரர்களை அழித்து

1982 மார்ச் 29]

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

விடுவோம் என்பதற்காக அல்ல. கொள்கையைப் பார்த்தால், அமரர் அண்ணா அவர்கள் திரும்பத் திரும்ப இதைத்தான் சொல்வார்கள். நானும் சொல்கிறேன். அதை பாடம் செய்து வைத்திருக்கிறேன். ஒரு கத்தியைக் கொண்டு ஆயிரம் பேர்களைக் கொல்ல முடியும். ஆனால் ஆயிரம் கத்திகளை வைத்துக் கொண்டு ஒரு மனிதனுடைய உள்ளத்திலே இருக்கின்ற நம்பிக்கையைப் போக்கி விட முடியாது என்று அமரர் அண்ணா அவர்கள் அவர்களுடைய நாடகத்திலே இதைச் சொல்லுகிறார்கள். அதைப் பிரசாரம் செய் என்றார்கள், நாட்டிலே இந்தக் கொள்கையைப் பரப்பு என்று சொன்னார்கள். அதைத்தான் நாம் செய்ய வேண்டுமென தவிர, வெறும் கத்தியால் எதையும் செய்ய முடியாது என்று நான் சொல்கிறேன். கத்தியைத் தீட்டாதே, புத்தியைத் தீட்டு என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். ஏன் இதைச் சொன்னார்கள், நாம் இன்று கேட்பது அதுதான். நாம் எல்லோரும் ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை வைத்துள்ளோம் என்று சொல்லுகிறோம். ஒரு நாள் இங்கே நண்பர் உமாநாத் அவர்கள் வேடிக்கையாகச் சொன்னார்கள். நான் அண்டர் கிரவுண்டுக்குப் போனால், என்னைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது என்று, அது உலகத்திற்கே தெரிந்த விஷயம். (சிரிப்பு). ஆகவே, இங்கே இருக்கின்ற பிரச்சனை, நாம் ஜனநாயகத்தை நம்புகின்றோமா, அல்லது பழி வாங்குவது, ஆளை ஒழிப்பது என்ற முறையில் கொள்கையை நிறைவேற்றப் போகின்றோமா, இந்தக் கேள்வியை மக்கள்முன் வைக்க வேண்டும்.

ஏழை மக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், ஒதுக்கப்பட்ட மக்கள், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள், திறமை இருந்தும் வாய்ப்பு கிடைக்காமல் இருப்பவர்கள், உழைத்தும் தேவையான ஊதியம் பெற முடியாமல் இருப்பவர்கள், இவர்களைப் பற்றி நாம் என்ன நினைத்தாலும், அவர்களிடம் கேட்கவேண்டிய கேள்வி இதுதான். நீங்கள் வேட்டையை நம்புகிறீர்களா, அல்லது வோட்டை நம்புகிறீர்களா, என்று அமரர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னதுபோல், எதன்மேல் நம்பிக்கை வைக்கின்றீர்கள் இதைத் தான் நான் இந்த மாமன்றத்தில் கேட்க விரும்புகின்றேன்.

நக்சலைட்டுக்களைப் பொறுத்தவரையில், அவர்கள் கொள்கையைப் பிரச்சாரம் செய்யட்டும், அவர்களுடைய நிலைமைகளை எடுத்துச் சொல்லட்டும், மக்கள் முன் வரட்டும், மக்களுக்குத் தங்களுடைய நிலைமைகளைப் பட்டம் பிடித்துக் காட்டட்டும், அதன்பேரில் மக்கள் மனதை மாற்றட்டும். ஆனால் மடாதிபதிகளைப் போல அவர் சொன்னார், அந்தப் பணத்தை வாங்கி இந்த ஜாதிக்கு, மதத்துக்கு செய்யக்கூடாது, இந்த ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் தருகின்ற பணத்தை, உதவியைக் கொண்டு அந்த ஜாதிக்கு உதவி செய்யக் கூடாது என்ற இதை யெல்லாம் நிச்சயமாக நாம் அனுமதிக்க முடியாது என்பதைத் திட்ட வட்டமாகச் சொல்கிறேன். அந்த வகையில் இந்த அரசு வேட்டையை நம்பவில்லை, வோட்டைத்தான் நம்புகிறது, அந்த வழியிலேதான் இது செயல்படுகிறது என்று சொல்லும்போது,

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1982 மார்ச் 29]

நக்சலைட்டுகள் திருந்த வேண்டுமென்பதுதான் நம்முடைய நோக்கம், அதற்குப்பல திட்டங்கள் தீட்டிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை இங்கே நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். போலீசாருக்கு இவ்வளவு பெரிய வக்காலத்து வாங்குகிறாரே என்றால், எனது இலாகா என்பதற்காக அல்ல, அவர்களும் மனிதர்கள்தான் என்பதை தயவு செய்து எல்லோரும் நம்ப வேண்டும்.

(முற்பகல் 10.40)

துப்பாக்கியை எடுத்து சுட்டுவிட்டு வீட்டுக்குப் போகும்போது ஒருவேளை தன்னுடைய மகன் அந்தக் கூட்டத்திலே இருந்து இறந்துவிட்டான் ஆனால் அந்தத் தந்தையினுடைய எண்ணம், அவருடைய உள்ளம் எப்படி இருக்கும் என்று தயவுசெய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். கூடுவதால், அடிப்பதால் அவர்களுக்கு எந்த மகிழ்ச்சியும் இல்லை. ஆனால் அவர்களுக்குக் கிடைக்கின்ற நன்மை என்ன? இங்கே சொன்னார்கள் கலைஞர் அவர்கள். எங்களுடைய காலத்தில் நாங்கள் எவ்வளவு சம்பளத்தை உயர்த்தினோம் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். நாங்கள் எந்த அளவுக்கு உயர்த்தியிருக்கிறோம் என்பதையும் இந்த நாடு நன்கு அறியும் என்பதை இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விழைகிறேன்.

இப்போது எடுக்கும்போதுதான் நினைவுக்கு வருகிறது. நேற்றையதினம் பேசும்போது கலைஞர் அவர்கள் கேட்டார்கள், சோவியத் எப்படி இருக்கிறது என்று. தகவல் வரவில்லை என்று சொன்னேன். ஆனால் பத்திரிகையைப் படித்தேன்; அதில் வேறு ஒரு தகவல் வந்திருக்கிறது. சமுதாயத்திலே பெண்கள் இந்த திருமணத்திற்காக விற்கப்படுகின்றார்கள். பணத்தையும் கொடுத்து, அந்தக் கொடுமைகள் இங்கே இருக்கின்றன என்று பேசுகிறோமே இதேபோன்று ஒரு கொடுமை அங்கேயும் நடந்திருக்கிறது என்று இங்கே சொன்னால் யாரும் திகைப்படைய மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

தினமலர் பத்திரிகை, சென்னை 27-3-1982-ல் வந்திருக்கிறது. ரூபாய் 25,000 பணத்திற்கு பெண் விற்பனை என்று வந்திருக்கிறது. ரஷ்யாவில் மத்திய ஆசிய பகுதியில் ஒரு இளம் பெண்ணை 2,000 ரூபிள் (ஏறத்தாழ 25,000 ரூபாய்) பரிசுப் பணத்திற்கும் 40 ஜோடி கை உறைகள், ஒரு பசு, இரண்டு ஆடுகள், 12 கைக்குட்டைகள், 60 மீட்டர் துணி மற்றும் இரண்டு மூட்டை அரிசி ஆகிய பொருள்களுக்கு விற்றுவிட்டார்கள். அதற்காகப் பெண்ணின் பெற்றோர்களுக்கு கடுமையான தண்டனை விதிக்கப்பட்டுள்ளது. என்ன நடந்திருக்கிறது என்றால் இதையெல்லாம் கொடுத்து விட்டார்கள். அந்தப் பெண் அங்கே வாழ விரும்பவில்லை. திரும்பிச் சென்றால் பெற்றோர்கள் சொன்னார்கள். உன்னை நாங்கள் ஏற்றுக்கொண்டோம் என்றால் இந்தப் பணத்தை எல்லாம் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும்; இந்த பொருள்கள் எல்லாம் எங்களிடம் இல்லை; ஆகையால் நீ அங்கே போய் இரு என்று சொன்னார்கள். இந்தப் பிரச்சனை எல்லாம் வெளியே வந்த பிறகு அந்தத் தாய் தந்தையருக்கு தண்டனை தரப்பட்டிருக்கிறது என்று இந்தப் பத்திரிகையில் போட்டிருக்கிறார்கள்.

1982 மார்ச் 29] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

சோவியத் ரஷ்யாவிலேயே இப்படி. இங்கு என்ன? வரதட்சணை என்னென்ன விளையாட்டு விளையாடுகிறது என்பதைச் சொன்னால் நான் அந்தக் குறிப்பினை வாங்கியிருக்கிறேன்; அவர்கள் தெரிவித்த பிறகு நேற்றைக்கு முன் தினம் குறிப்பினை வாங்கியிருக்கிறேன். அதுபற்றி விசாரணை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதிலே ஒன்றை மட்டும் நான் குறிப்பிட வேண்டும். அந்தப் பெண்ணினுடைய பெற்றோர் என்பதிலே சொந்த தந்தை இல்லை என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதுபோல இன்னும் பல செய்திகள் இருக்கின்றன. விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்பட இருப்பதால் நான் அதற்குமேலே அதில் போகவில்லை. ஆனால் அந்தச் செய்தி முழுமையும் உண்மையா என்பதை நான் மறுக்க முடியாது; உண்மை இல்லை என்று உறுதிபடுத்தவும் முடியாது. அதை நான் செய்யக்கூடாது. ஆகவே, விரைவில் அந்த உண்மை எல்லாம் வெளிவரும் என்பதையும் இப்படிப்பட்ட செய்திகளை வெளியிடுவதில், சொல்வதில் அங்கத்தினர்கள் அக்கறை காட்டும்போது நான் அவர்களை வாழ்த்துகிறேன், பாராட்டுகிறேன் என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தவறு செய்து, அது செய்தியாக இருந்து, அது உண்மைக்குப் புறம்பாக இருந்தால் கூட அப்படிப்பட்டனவகளை விசாரித்தால் அந்த உண்மை வெளிவரும். அதிலே ஏதாவது நாம் செய்தால், என்ன தண்டனை வரும், என்ன கேலி வரும் என்றால், மற்றவர்களாவது தவறு செய்யாமல் இருப்பதற்கு அது உதவும் என்ற வகையில் நான் ஒன்றை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

எங்கள் கட்சியிலே இருக்கிற ஒரு பெண்மணி அதற்காக வழக்கு மன்றத்திற்குச் செல்ல இருக்கிறார்கள் என்ற செய்தி மட்டும் வந்திருக்கிறது, என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதில் ஒரு பெரிய பழி சுமத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதுதான் அதனுடைய நிலை. ஆகவே அந்த செய்தியைப் போட்டவர்கள் மீது அல்லது அனுப்பியவர்கள்மீது அந்த நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வழக்கு மன்றத்திலே என்ன தீர்ப்பு வருகிறதோ அது வரட்டும். ஆனால் அதே நேரத்தில் இங்கே சொன்னார்கள். காவல் துறை நிர்வாகத்திற்கு நாங்கள் எதுவும் செய்யவில்லை; காவல் துறையினரை ஏமாற்றுகிறோம் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள்.

காவல் துறையினருக்கு இந்த அரசு வந்த பிறகு என்னென்ன செய்தோம் என்பதை கொஞ்சமாவது சுட்டிக்காட்ட வேண்டியது என்னுடைய கடமையாகும். ஏவல்முறை ஒழிக்கப்படவில்லை என்று மாண்புமிகு ரகுமான்கான் அவர்கள் இங்கே சொன்னார்கள் என்று கருதுகிறேன். அது ஒழிக்கப்பட்டு விட்டது என்பதும், அதற்காக இவ்வளவு ரூபாய்க்குள், இவ்வளவு சம்பளம் கொடுத்தோ அல்லது சொந்தத்திலோ போட்டுக்கொடுத்து வேறு நபரை வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். காவல் துறையிலே இருந்து எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று உத்தரவிட்டு இருக்கிறோம்.

[திரு எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1982 மார்ச் 29]

மாவட்ட தலைநகரங்களிலே பணியாற்றும் காவல் துறை அதிகாரிகளுக்கும், சிறப்புப் பணியாளர்களுக்கும் வீட்டு வாடகைப்படி 50 ரூபாய் வீதமும், மற்ற இடங்களில் பணியாற்றுகின்றவர்களுக்கு ரூ. 30 என்ற அளவிலும் 1-8-1980 முதல் வழங்கப்பட்டு வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். திருமணமான தமிழ்நாடு சிறப்புக்காவல் பணியாளர்கள் வேறுகுடியிருப்பில் வசித்து வந்தாலும் அவர்களுக்கும் உரிய வீட்டு வாடகைப்படி பெறும் சலுகையை அளித்து உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டு உள்ளது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதைப்போலவே பல்வேறு நன்மைகளை நாங்கள் செய்து இருக்கிறோம். இன்ஸ்பெக்டரானால் ரூ. 20 மாதத்திற்கு என்றும், இந்திய காவல் பணி கண்காணிப்பாளர்கள், கூடுதல் கண்காணிப்பாளர்கள், உதவி கண்காணிப்பாளர்கள் ஆகியோருக்கு ரூ. 30 என்றும் உயர்த்திக்கொடுத்து இருக்கிறோம்.

இங்கே காவலர்களுக்கு சம்பள உயர்வுபற்றிச் சொன்னார்கள். திராவிட முன்னேற்றகழகம் ஆட்சியில் இருந்தபோது 150-225 என்று ஆக்கப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் 1978-ல் அவர்களுக்கு 150-225 என்பதை மாற்றி, 250-450 என்று உயர்த்தப்பட்டு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். காவலர் நிலை-1, 200-300 என்று இருந்ததை 325-550 என்று இந்த ஆட்சி கூடுதலாக்கியது. தலைமைக்காவலருக்கு 210-325 என்று இருந்ததை, 350-600 என்று ஆக்கியது. உதவி ஆய்வாளர்கள் 300-500 என்று இருந்ததை 450-800 என்று உயர்த்தியது. ஆய்வாளர்களுக்கு 425-700 என்று இருந்ததை 600-1,050 என்று ஆக்கியது.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆட்சியில் அவர்களுக்கு எல்லாம் சம்பள உயர்வு ஏற்பட்டது என்பதை நான் மறுக்கவில்லை. நான் அன்றைக்குப் படித்துக் காட்டியதற்குக் காரணம், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன்பு, 1970 ஆம் ஆண்டு வரையில் போலீசாரின் அடிப்படை சம்பளம் 70 ரூபாய் என்ற இருந்தது. பிறகு போலீஸ் கமிஷன் போடப்பட்டு, அதன் பிறகு சம்பள உயர்வு கொடுக்கப்பட்டது என்பதற்காகத்தான் குறிப்பிட்டேனே தவிர வேறு அல்ல.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சில அறிவிப்புகளை சொல்லவேண்டியது என்னுடைய கடமை என்று நான் கருதுகிறேன்.

காவல்துறையைப் பொறுத்தவரையில், அவர்களுடைய ஊதியம் எவ்வளவு குறைவாக இருக்கிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆகவே, அவர்களுக்குத் தேவையான ஊதியத்தை

1982 மார்ச் 29] [திரு எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

உயர்த்தி, அவர்கள் யாருடைய குற்றச்சாட்டுக்கும் ஆளாகாமல் வாழவேண்டிய நிலையை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்பது அரசின் கொள்கையாகும். அதைப்போலவே சில பதவிகளை நீக்கி, அதிலே உள்ள தடைக்கற்களை அகற்றி, அதோடு 10 ஆண்டு காலம் 12 ஆண்டு காலம் ஆனால் தான் பதவி உயர்வு என்ற நிலைமையை மாற்றி அமைக்க இந்த அரசு விரும்புகிறது. அத்தகைய ஒரு கொள்கையை இந்த அரசு கடைபிடிக்க விரும்புகிறது. அந்தவகையில் கொள்கையை நான் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். இரண்டாண்டு காலத்திற்கிடையிலே அவர்களுக்கு மக்கள் விரும்புகிற வகையில், அவர்கள் மகிழ்ச்சி அடைகிற வகையில், அவர்கள் இந்த அளவிற்கு எங்களுக்குப் போதும் என்ற அளவில் ஒரு சம்பள விகிதத்தைக்கொண்டு வர நாங்கள் நினைத்து சிலபல திட்டங்களைத் தீட்டிக்கொண்டு இருக்கிறோம். அந்த முறையில் இப்போது நான் சில திட்டங்களை வெளியிட விரும்புகிறேன்.

காவல் துறையின் துணை ஆய்வாளர் பதவிகள் ஆய்வாளர் பதவிகளாக தரம் உயர்த்த வேண்டும் என்று இந்த அரசு விரும்புகிறது. காவல் துறையில் துணை ஆய்வாளர் பதவிகள் 1971-ல் கொண்டு வரப்பட்டன. உதவி ஆய்வாளர்கள் துணை ஆய்வாளர்களானவுடன் ஆய்வாளர் பதவி உயர்வு கிடைக்கிறது. எனவே அவர்கள் பணியாற்றும் பகுதிகளின் நிலைமைகளை முழுவதுமாகக் கண்டறியுமுன்னர் பதவி உயர்வு பெற்றுச் சென்று விடுகின்றனர். ஆதலால் இவர்கள் தங்கள் பதவிகளில் முழுக் கவனத்தைச் செலுத்த இயலவில்லை.

(முற்பகல் 10-50).

அத்தோடு காவல்துறை வட்டங்களுக்கெனப் பிரத்தியேகமாகக் குற்றங்களை தடுக்கவும், குற்றவாளிகளைத் கண்டுபிடிக்கத் தீவிர நடவடிக்கை எடுக்கவும் நீதி மன்றங்களில் வழக்குகளைத் தீவிரமாகத் தொடர்ந்து குற்றவாளிகளுக்குத் தண்டனை வாங்கிக் கொடுக்கவும் ஓர் அமைப்பு தேவைப்படுகிறது. ஆகவே இப்போதுள்ள 245 துணை ஆய்வாளர் பதவிகளை, ஆய்வாளர் பதவிகளாக உயர்த்த அரசு முடிவு எடுத்திருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

இனி தனியாகத் துணை ஆய்வாளர் பதவி இராது. புதியதாகப் பதவி உயர்வு பெறும் ஆய்வாளர்கள் இனி வட்ட ஆய்வாளர்கள் என அழைக்கப்படுவார்கள். குற்றங்கள் பற்றிய எல்லா பொறுப்புகளும் அவர்களுக்கு வழங்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(திரு எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்)

[1982 மார்ச் 29]

காவல் இளம் உதவி ஆய்வாளர் பதவிகளை உதவி ஆய்வாளர் பதவிகளாக உயர்த்தவேண்டும் என்றும் அரசு முடிவெடுத்திருக்கிறது. இப்போது 825 இளம் உதவி ஆய்வாளர் பதவிகள் உள்ளன. காவல்நிலையங்களிலும், வட்டங்களிலும் பணியாற்றும் காவல்துறையினர் தங்களின் பெரும்பாலான நேரத்தை சட்டம் ஒழுங்கை பாதுகாப்பதில் செலவிட நேரிடுகிறது. ஆகவே, குற்றங்களுக்கெனத் தனி வட்டங்கள் அமைப்பதெனவும், அவ்வாறு அமைக்கப்படும் வட்டங்களில் உள்ள ஆய்வாளரின் கீழ் உதவி ஆய்வாளர் பதவி தேவையெனவும் அரசு கருதுகிறது. எனவே, அதற்காக இந்த இளம் உதவி ஆய்வாளர் பதவியை உதவி ஆய்வாளர் பதவியாக உயர்த்துவது என்று அரசு முடிவு எடுத்திருக்கிறது. அந்த வகையில் இந்த இடைநிலைப் பட்ட இளம் உதவி ஆய்வாளர் பதவிகளை நீக்கிவிட்டுத் தற்போழுது பணியாற்றும் 825 இளம் உதவி ஆய்வாளர் பதவிகளையும் உதவி ஆய்வாளர் பதவிகளாக உயர்த்தி அவர்களைப் பெரிய மற்றும் முக்கிய காவல் நிலையங்களில் இரண்டாவது உதவி ஆய்வாளர்களாகவும், புதிதாக தோற்றுவிக்கப்பட இருக்கும் காவல் குற்ற வட்டங்களில் பணியாற்றவும் பயன்படுத்த வேண்டும் என்றும் அரசு முடிவு எடுத்துள்ளது.

அடுத்ததாக, பொதுமக்களுக்கும் ஒரு எண்ணத்தை நான் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்தக் குற்றங்களைக் கண்டுபிடிக்கிற போது, பொதுமக்களுக்கும் நன்மை பயக்கும்படியாக செய்யவேண்டும் என்ற ஒரு எண்ணம் அரசுக்கு இருப்பதாக நான் முன்பே கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறேன். இது குறித்து இங்கே கூட சொன்னார்கள். அதிகாரிகள் இங்கே சொல்வதற்கு முன்பே ஏதோ விஷயத்தை வெளியே சொல்லிவிட்டதாக நாங்கள் வெளியிலே சொல்வதைத்தான் அந்த அதிகாரிகள் சொல்லியிருக்கிறார்களே. தவிர, முழுமையாக எதையும் சொல்லவில்லை என்று குறிப்பிட்டுக் காட்டுவது என்னுடைய கடமை என்று நினைக்கிறேன்.

குற்றங்களைக் கண்டுபிடிக்கும் பணியில் காவல் துறையினருக்கு உதவுகின்ற பொதுமக்களுக்கு உதவியின் அளவிற்கு ஏற்ப ரூபாய் 1,000-லிருந்து 5,000 வரை பரிசுகள் வழங்கப்படும். அப்படி உதவி செய்கின்றபோது, காவல்துறையினருக்கு உதவி செய்கின்றவர் உயிரிழக்க நேரிட்டால், அவரது குடும்பத்திற்கு ரூ. 10,000 வழங்கப்படும் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

இந்தத் தொகைகள் காவல்துறையினரின் சிறந்த பணிக்கான பதக்கம் அளிப்பு அணிவகுப்பின் போது வழங்கப்படும். இங்கே இன்னொன்றையும் சொல்லவிரும்புகிறேன். நேற்றையதினம் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்த முதலமைச்சர் பதக்கம் பற்றி ஒன்றை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதிலே 'சீப் மினிஸ்டர்ஸ்' என்று போட்டிருந்தார்கள் என்று சொன்னார்கள்.—அந்தப் பதக்கத்தைக் குறிப்பிட்டு போலீஸ் பதக்கம் என்றுதான் அதற்குப் பெயர் இருந்தது. அதை போலீஸ் கான்ஸ்

1982 மார்ச் 29]

(திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்)

டபிள் பதக்கம் என்று மீண்டும் சொல்ல வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது, என்பதையும் தமிழில் மொழி பெயர்ப்பவர்கள் அதை விட்டு விட்டார்கள் என்பதையும் நான் குறிப்பிடவிரும்புகிறேன்.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, நேரம் ஆகிவிட்டது என்றாலும், மிகச் சருக்கமாகவே சொல்கிறேன். இரண்டு பேராவில் முதல் பேராவில் முதலமைச்சரின் காவலர் பதக்கம் என்றும் இரண்டாவது பேராவில் தமிழ்நாடு முதலமைச்சரின் காவலர்க்கான பதக்கம் என்றும் வருகிறதே. இரண்டு முதலமைச்சர்களும் தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் தானே, இதிலே ஏன் தனியாக தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் என்று போடவேண்டும் என்று கேட்டேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : ஒருவேளை முதலமைச்சர் பதக்கம் என்று சொல்வதால் முதலமைச்சர் நிதியிலிருந்து கொடுப்பதாக அவர்களுக்கு சந்தேகம் வந்ததோ என்னவோ, இந்த அரசைப் பொறுத்த வரையில் எந்த சந்தேகமும் கிடையாது. யார் அந்த பதவிக்கு வந்தாலும் தமிழ்நாடு முதலமைச்சராகத்தான் கருதப்படுகிறது. அந்த அடிப்படையில் வழங்கப்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அத்தோடு, பொதுமக்களுக்கு கொடுக்கப்படும் இந்த உதவித் தொகை அவர்களுடைய குடும்ப நிலைக்கு ஏற்ப, ஒரு மாதத்திற்குள்ளாகவே அது வழங்கப்படும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதாவது காவல் துறையினருக்கு பதக்கமளிக்கும் விழாவின் போது இத்தகைய பரிசுகளை அளிப்பது வழக்கம். ஆனால் குடும்பங்களின் நிலையைப் பார்த்து, அவர்களுக்கு உதவி செய்யும் வகையில் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் அந்த குடும்பத்திலே வேறு யாரும் வருமானத்தை பெறக்கூடியவர்களாகவோ, அல்லது தொழில் செய்பவர்களாகவோ இல்லாத சூழ்நிலை இருந்தால், அப்படி காவலர்களுக்கு உதவி செய்யும் போது, இறந்துபட்டவர்களின் குடும்பங்களின் நிலை கருதி, அவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு யாருக்காவது தகுதியின் அடிப்படையில் வேலை கொடுக்கப்படும் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

[அடுத்ததாக, பொதுமக்கள் அருகில் உள்ள காவல் நிலையங்களுக்குச் சென்று தங்கள் குறைகளையும், சமூக விரோதிகள் செய்ய இருக்கும் குற்றங்களையும் நேரில் சென்று முறையிடுவதில் ஏற்படும் சிரமங்களை போக்கும் நோக்கத்துடன் சென்னை மாநகரில் 5 நடமாடும் காவல் பிரிவுகளை, மோட்டார் வாகன வசதிகளோடு, வாக்கி டாக்கி போன்ற வசதிகளோடு அமைக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

இப்பிரிவுகளுக்குத் துணையாக ஆங்காங்கே நடமாடும் நீதிமன்றங்களை அமைக்கும் திட்டமும் நிறைவேற்றப்படும்.

(திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்)

[1982 மார்ச் 29]

சில முக்கிய நெடுஞ்சாலைகளில் ரோந்துக் காவல் படைகளை அமைக்க இருக்கிறோம். சென்னை-விழுப்புரம், சென்னை-நெல்லூர், சென்னை-வேலூர், ஆகிய மூன்று நெடுஞ்சாலைகளில் போக்குவரத்தைக் கட்டுப்படுத்தவும், குற்றங்கள் நடைபெறாமல் தடுக்கவும் மூன்று ரோந்து காவற்படைகள் 'ஹைவே பெட்ரோல்' ஒவ்வொன்றிலும் கீழ்க்கண்ட கூடுதல் பணியாளர்களைக் கொண்டு அமைக்கப்படும். ஆய்வாளர்—1, உதவி ஆய்வாளர்—1, தலைமைக் காவலர்—2, காவலர்கள் (நிலை-2)—3, காவலர் ஓட்டுநர்—1, ஜீப்—1 இதனை இந்த ஆண்டு நாங்கள் அமல்படுத்த இருக்கிறோம்.

மதுவிலக்கை அமுல்படுத்த தற்போது மாவட்டங்களில் 21 காவல்துறை மதுவிலக்குப் பிரிவு படைகள் பணியாற்றுகின்றன. கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுதல் தீவிரமாக நடைபெறும் மாவட்டங்களில் கூடுதலாக 21 மாவட்டப் படைகள் ஏற்படுத்த அரசு தீர்மானித்துள்ளது. இந்த இடத்தில் நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஏதோ மகாதேவன் என்பவரைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்கள் சொன்னார்கள், அவரை யாரோ எரி சாராய தொடர்பு சம்பந்தமான விரோதத்தில் கொண்டு விட்டார்கள் என்றெல்லாம் குற்றம் சாட்டினார்கள். ஆனால் அவர்கள் வெளிநாடுகளிலே வேலை வாங்கித் தருவதாகச் சொல்லி பணம் வாங்கிக்கொண்டு பிறகு வேலை வாங்கிக் கொடுக்காத காரணத்தால் ஆத்திரப்பட்டு ஒருவர் அவரைக் கொலை செய்துவிட்டார். அவர் மீது வழக்கு தொடரப்பட்டு, தண்டனைக்குள்ளாக்கப்பட்டிருக்கிறார் என்ற செய்தி எல்லோருக்கும் தெரியும். எனவே மாண்புமிகு ரகுமான்கான் அவர்கள் பத்திரிகைகளை நன்றாகப் படித்தால் அவர்களுக்கு உண்மை விளங்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

42 ஆய்வாளர்கள், 21 துணை ஆய்வாளர்கள், 84 சார்பு ஆய்வாளர்கள், 84 உதவி சார்பு ஆய்வாளர்கள், 84 தலைமைக் காவலர்கள், 42 முதல் நிலைக் காவலர்கள், 504 இரண்டாம் நிலைக் காவலர்கள், 84 காவலர் வாகன ஓட்டிகள் பதவிகள் ஏற்படுத்தப்படும். இது தவிர 21 ஜீப்புகளும், 21 வாகனங்களும் (பிக் அப் வேன்) வாங்கப்படும்.

தபால் தந்தி இலாக்கா, மின்வாரியம், ரயில்வே ஆகியவற்றிற்குச் சொந்தமான செப்புக் கம்பிகள் திருட்டுப்போவதைக் கண்டுபிடித்து நடவடிக்கை எடுக்க ஒரு மாவட்ட காவல்துறை துணை அதிகாரி, ஒரு ஆய்வாளர், இரண்டு துணை ஆய்வாளர், இரண்டு இரண்டாம் நிலை காவலர்கள், ஒரு காவலர், ஓட்டுநர் ஆகியோரைக் கொண்ட சிறப்புக்குழு ஒன்றை அமைக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

1982 மார்ச் 29]

(திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்)

சென்னை நகர போக்குவரத்து மேம்பாட்டுப் பணிகளுக்காக காவல் துறையின் மானியக் கோரிக்கையின் கீழ் இந்த ஆண்டு ரூ. 25 இலட்சம் வழங்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

காவல் துறையில் உள்ள 10 சதவீதம் பழைய மோட்டார் வாகனங்களுக்கு பதிலாக புதிய வாகனங்கள். 1982-83-ஆம் ஆண்டு 205 புதிய வாகனங்களை வாங்க 1,92,90,000 ரூபாய் நிதி ஒதுக்கம் செய்ய அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

1982-83-ல் காவல் நிலையங்களுக்காக 200 மோட்டார் சைக்கிள்களும், காவல் நிலையங்களில் பணிபுரியும் பெண் சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களுக்காக 50 மொபைல்களும் ரூ. 32.50 லட்சம் செலவில் வாங்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

காவல் துறை வானொலிப் பிரிவில் சென்னை மற்றும் மதுரை ஆகிய நகரங்களில் இயங்கிவரும் நுண்ணலை நிலையங்களில் ஏற்படும் குறைகளை உடனுக்குடன் அறிந்து நிவர்த்தி செய்யவும், தகவல் தொடர்பினை மேம்படச் செய்யவும் மிகவும் விலையுயர்ந்த நுண்ணலைக் கருவிகளை உயர்நிலையில் பராமரிக்கவும் செலக்ட்டிவ் லெவல் மீட்டர் என்ற ஒரு சோதனைக் கருவியை சென்னை நுண்ணலை நிலையத்திற்கும் ஃப்ரிக்கிவன்சி கவுண்டர்-கம்-டைமர் என்ற இரண்டு சோதனைக் கருவிகளை சென்னை மற்றும் மதுரை நிலையங்களுக்கும் வாங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

இங்கே நான் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மோட்டார் சைக்கிள் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் பல்வேறு நல்ல காரியங்களுக்காக அவற்றின் தேவைகளைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். ஆனால் சிலர் தவறான காரியங்களுக்காக அதாவது கொள்ளை அடிப்பதற்கும், வழிமறித்து திருடுவதற்கும், இப்படிப்பட்ட காரியங்களுக்கும் பயன்படுத்திக்கொள்வதை நாம் பார்க்கிறோம். சிலருடைய மோட்டார் சைக்கிளைத் திருடிக் கொண்டுபோய் அதை வைத்து திருடுவதையும் பார்க்கிறோம். போர்டு நம்பர்களை மாற்றி வைத்துக்கொண்டு இந்தக் காரியங்களைச் செய்வதையும் பார்க்கிறோம். அடுத்து கார்கள் காணாமல் போகின்றன. முக்கியமான கருவிகளை எடுத்துக்கொண்டு கார்களை சில இடங்களில் விட்டுவிட்டுச் செல்கிறார்கள் என்பதையும் பார்க்கிறோம்.

(முற்பகல் 11-00)

ஆகவே இதில் அரசு ஒரு சிந்தனையில் இருக்கிறது. சீக்கிரமாக முடிவு எடுத்துவிடும். அது சரியான முடிவாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக இப்போது குறிப்பிடவில்லை. காயலாங்கடை என்று அழைக்கப்படுகிறதே, அவர்கள் பெரிய பொறுப்புக்கு உள்ளாக வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டு

(திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்)

[1982 மார்ச் 29]

பிட வ்ரும்புகிறேன். அவர்களுக்கு இந்தப்பொருள்கள், கருவிகள், இந்த இயந்திரப் பாகங்கள் எங்கிருந்து வருகின்றன, அதற்கு புள்ளிவிவரங்கள் இல்லை. யாரிடம் வாங்கினார்கள்? யாரிடம் கொடுத்தார்கள்? எவ்வளவு விலைக்கு வாங்கினார்கள்? எப்போது வாங்கினார்கள்? தெரியவில்லை.

அதேபோல் மெக்கானிக்ஸ் என்று சொல்கிறவர்கள் இந்த நாட்டுக்கு எவ்வளவு தேவையோ அப்படிப்பட்டவர்கள் ஒரு சிலர் சமூகவிரோதியாகக் கூட செயல்படுகிறார்கள் என்று குற்றஞ்சாட்டுகிற அளவிற்கு ஒரு சிலர் ஆங்காங்கே கார்களின் எண்களை மாற்றுவது, போர்டை மாற்றிக் கொடுப்பது, சாயத்தை மாற்றிக் கொடுப்பது, வண்ணங்களை மாற்றிப் பூசுவது போன்ற காரியங்களை செய்கிறார்கள். அவர்களை எல்லாம் கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டு வர இந்த அரசு நடவடிக்கைகள் எடுக்கும் என்பதை இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விழைகிறேன்.

காவல் துறையினருக்கு குடியிருப்பு வசதி: மைய அரசு வழங்கும் மானியத்தின் உதவியுடன் 120 படைவீடுகளும், 1230 குடியிருப்புகளும் சுமார் ரூ. 439.3 இலட்சம் செலவில் இந்த அரசு கட்டும் தமிழக அரசின் செயல்திட்டத்தின்படி சென்னையில் 604 குடியிருப்புகளும், புதுக்கோட்டை மாவட்டம் கே. புதுப்பட்டியில் ஒரு குடியிருப்புமாக மொத்தம் 605 குடியிருப்புகள் மைய அரசின் ஒப்புதலை எதிர்நோக்கி இந்த நிதி ஆண்டிலே கட்டுவதற்கு இந்த அரசு உத்தரவிட்டுள்ளது. மீதமுள்ள 625 குடியிருப்புகளும் 120 படை வீடுகளும் மைய அரசின் ஒப்புதல் கிடைத்து வுடன் கட்டுவதற்கு அரசு ஆணை பிறப்பிக்கும்.

காவல் நிலையங்களில் பார்வையாளர்களுக்கு நாகரிகிகள்: அங்கே போகிறவர்களுக்கு உட்கார பெஞ்சுகூடக் கிடையாது; நாகரிகிகள் கிடையாது. அவைகளை வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு இந்த அரசு முடிவு எடுத்திருக்கிறது.

மதுரையில் காவலர்களுக்கென மருத்துவமனை கட்டப்படும். அதே போன்று பல ஊர்களில் தொடங்க வேண்டும் என்பது இந்த அரசின் கொள்கை என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விழைகிறேன்.

காவல் துறை வானொலி தொழில் நுட்பப் பணியாளர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு 1979 ஆம் ஆண்டு நடந்த காவலர்களின் கிளர்ச்சியின் போது கிளர்ச்சியில் ஈடுபடாமல் இருந்து பணியாற்றிய காவலர்களுக்கு அளித்தது போல் கிளர்ச்சியில் பங்கு கொள்ளாமல் பணியாற்றிய காவல் வானொலி நுட்பப் பணியாளர்களுக்கு ஒரு முன் ஊதிய உயர்வினை அளிக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

1982 மார்ச் 29]

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

காவலர்களுக்கு அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் வாங்கும் திட்டத்தின்கீழ் குறைந்தளவு சர்க்கரை கிடைக்க வாய்ப்பிருக்கிறது. தற்போதைக்கு நடைமுறைக்கு வந்துள்ள சர்க்கரை விநியோகத்தில் சர்க்கரையின் அளவு தனி நபரின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளதால் காவல் துறையினருக்கு உச்சவரம்பு இல்லாமல் தற்போது வந்துள்ள நடைமுறையின்படி ஒவ்வொருவருக்கும் 450 கிராம் என்ற அடிப்படையில் சர்க்கரை வழங்க இந்த அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

இங்கே ஒரு குற்றச்சாட்டைச் சுமத்தினார்கள். பாதி விஸையில் கொடுப்போம் என்றீர்கள். இப்போது கொஞ்சம் கொஞ்சமாக குறைந்துவிட்டது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். பொது மக்களுக்கு எந்தளவுக்கு கொடுக்கிறோமோ நியாயவிலைக் கடைகளில் அதற்கு பாதி என்று நாம் எப்போது சொன்னோமோ அந்தளவிற்கு பின்பற்றுகிறோம் என்பதையும், யாரையும் இந்த அரசு ஏமாற்றவில்லை, ஏமாற்றி புகழ் பெறுவதற்கு அவர்கள் ஏமாளிகள் அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சேமக்களப் படைப்பிரிவு மற்றும் சிறப்புக் காவல் படையினருக்கு முழுக்கால் சட்டைகள்: சேமக்களப்படைப் பிரிவிலும், தமிழ்நாடுசிறப்பு காவல் பிரிவிலும் பணிபுரியும் காவலர்களுக்கு அரைக்கால் சட்டைக்குப் பதிலாக முழுக்கால் சட்டை வழங்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது. இந்த முடிவு 1—1—1983-ல் இருந்து அமல்படுத்தப்படும்.

சிப்பாய் வாசஸ்தலங்களில் வசிக்கும் காவலர்களுக்கு இரும்பு மடிப்பு கட்டில்கள்: சிப்பாய் வாசஸ்தலங்களில் வசிக்கும் காவலர்கள் கட்டில்களில்லாத காரணத்தினால் இரவு நேரங்களில் மழைக்காலங்களில் ஈரக்கிவினால் அவதியுறுவதால் இவர்களது வசதிக்காகஇரும்பு மடிப்பு கட்டில்கள் வாங்கி சிப்பாய் வாசஸ்தலத்தின் பொறுப்பில் வைக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

தமிழ்நாடு காவல் துறை அமைச்சுப் பணியாளர் தங்களுக்கு என ஒரு சங்கம் அமைத்துக்கொள்ளவும், அச்சங்கத்திற்கு ஒரு மாதப் பத்திரிகை நடத்துவதற்கும் அனுமதி கோரியுள்ளனர். இக்கோரிக்கைகளை ஏற்று தமிழ்நாடு காவல்துறை அமைச்சுப் பணியாளர் சங்கத்திற்கு அங்கீகாரமும், மாதப் பத்திரிகை நடத்த அனுமதியும் வழங்க அரசு முடிவு செய்து உள்ளது.

காவல் துறையில் பணிபுரியும் அமைச்சுப் பணியாளர்களின் வேலைப் பளுவை சமாளிக்க 200 கூடுதல் பதவிகள் ஏற்படுத்த அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1982 மார்ச் 29]

திருச்சிராப்பள்ளி ஊர்க் காவல் மற்றும் உள்நாட்டு பாதுகாப்பு மாநில பயிற்சிப் பள்ளி அமைத்தல்:

பாதுகாப்பு பேருந்துகள் வாங்குதல்:

ஊர்க் காவல் படையினருக்கு பயிற்சிக் கருவிகள் வழங்குதல்; இக்கருவிகளை 21 மாவட்டங்களுக்கு வழங்குதல்: ஊர்க்காவல் படையினருக்கு ஒவ்வொரு ஆண்டும் தமிழக முதல்வர், “ஊர்க் காவல் படை பதக்கம்” வழங்கும் திட்டம் செயலில் இருந்து வருகிறது. இத்திட்டத்தின் கீழ் பதக்கம் பெறுவோருக்கு அவரவர் பதவித் தரத்திற்கு ஏற்றவாறு ரூ. 1,000 முதல் ரூ. 3,000 வரை வழங்கப்படும். ஊர்க்காவல் படையின் தரத்தை உயர்த்துவதற்காக 150. ஊர்க்காவல் படை அதிகாரிகளைப் பெங்களூரிலுள்ள மத்திய பயிற்சி நிலையத்திற்கு அனுப்புவதற்காக ரூ. 1.15 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

தீயணைப்புத்துறைக்கு வானொலித் தொடர்பு வசதி செய்து கொடுத்தல்: தீயணைப்புத் துறை திறம்பட பணியாற்ற வசதி செய்யும் பொருட்டு மாநிலம் முழுவதிலும் தலைமையிடத்துத் தீயணைப்பு கண்ட்ரோல் ரூமுக்கும், தீ விபத்து நடந்த பகுதியுடனும் தொடர்பு கொள்ள வானொலி வசதி அளிப்பதற்கும், அதற்காக வயர்லெஸ் செட்டுகள் 24 வாங்குவதற்கும் இந்த அரசு முடிவு செய்திருப்பது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தடய அறிவியல் ஆய்வகத்திற்கு கூடுதல் பணியாளர்கள் ஏற்படுத்துதல்: தடய அறிவியல் ஆய்வகத்தில் தேங்கி நிற்கும் மற்றும் தினசரி பெறப்படுகின்ற மதுவிலக்குத் தடய மாதிரிகளை ஆய்வு செய்து முடிக்கும் பணிக்காக கீழ்க்கண்ட கூடுதல் பணியாளர்களை நியமனம் செய்ய அரசு முடிவெடுத்துள்ளது. தொழில்நுட்பப் பணியாளர்கள்: (1) அறிவியல் உதவியாளர்கள் (நிலை 1)—16; (2) அறிவியல் உதவியாளர்கள் (நிலை 2)—22; (3) இளநிலை ஆய்வக உதவியாளர்—10; அமைச்சுப் பணியாளர்கள்; (4) தட்டச்சர்கள்—5; (5) இளநிலை உதவியாளர்கள்—5.

ரயில் நிலையங்களில் பெண் காவலர்களின் பணி குறித்த திரைப்படம் எடுத்தல்: பெரிய புகைவண்டி நிலையங்களில் உள்ள வழிகாட்டும் நிலையங்கள் மூலமாக பெண் காவலர்கள் வெளியூர்களிலிருந்து தனியாக வரும் பெண்களுக்கு பாதுகாவல் அளித்து, எவ்வாறெல்லாம் உதவுகிறார்கள் என்பதை விளக்கும் திரைப்படங்களை எடுத்து, எல்லா திரையரங்குகள் மூலம் பொது மக்களுக்குத் தெரியப்படுத்தும் வகையில் விளம்பரம் செய்ய வேண்டும் என்று அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது.

3982 மார்ச் 29] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

பேரவைத் தலைவரவர்களே, நீங்கள் அனுமதித்தாலும் நேரம் எனக்கு ஒத்துழைக்கவில்லை என்பது மட்டுமல்ல; மணித் துளிகள் வேகமாக ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன; 10½ மணிக்குள் முடிக்கலாம் என்றால், இப்போது 11.10 ஆகிறது. ஒன்றை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மேலும், வாய்ப்பு கிடைக்கும் போது அத்தனையையும் வெளியிட விரும்புகிறேன். மீண்டும் இறுதியாக ஒன்றை நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மதவாதிகள் தயவு செய்து தங்களுடைய கொள்கை எதுவாக இருப்பினும், மக்களை ஒற்றுமைப்படுத்துவதற்காக பயன்படுத்த வேண்டுமே தவிர, மக்களைப் பிரிக்கப் பயன்படுத்துவதற்கு இந்த அரசு நிச்சயமாக அனுமதிக்காது என்பதையும், அதற்கு அனைவருடைய ஒத்துழைப்புத் தேவை என்பதையும் நான் இங்கே பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நேற்றைய முன்தினம் கூட, பேராயர்கள் என்னைச் சந்தித்து, தங்களுடைய எண்ணங்களை வெளியிட்டு, ஒரு அறிக்கையை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அங்கேயும் கொடுத்தார்கள். நான் வேதனையோடு சொல்கிறேன். அந்தப்பிரேரணை தேவையில்லை, நாட்டுக்குப் பயன்படக் கூடியதல்ல, நாட்டுக்கு நன்மை பயக்கக் கூடியதல்ல என்று இந்த அரசு நம்புகிறது. அதோடு, அவர்களுக்கு யோசனைசொல்லுகின்ற ஒரு மடாதிபதி அவர்கள் உண்மையிலேயே தவறு செய்கிறார்கள் என்பதை நான் வேதனையோடு சொல்கிறேன். குன்றக் குடி அடிகளாரும் அதிலே பணிகளைச் செய்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களைப் பின்பற்றி, மற்ற மடாதிபதிகளும் கடமையைச் செய்வார்களானால், நன்மையாக இருக்கும் என்று கருகிறேன்.

அமரர் அண்ணா அவர்களோடு பேசிக் கொண்டிருந்தபோது, அவர்கள் என்னிடம் சொன்னார்கள். கண்ணன் கதைக்கு நான் உரைநடை எழுதுகிறேன், நான் எழுதும் உரைநடைக்குப் படம் எடுத்தால், அது சமூகக் கதையாக இருக்கும் என்று எனக்கு விளக்கம் தந்தார்கள்.

(முற்பகல் 11-10)

அப்போது சொன்னார்கள். எந்த தனிப்பட்ட நபரும் திரைப்படத்தையோ அல்லது கதையையோ அல்லது பிரசங்கத்தையோ கேட்டுவிட்டு உடனே சாதி மாறுவது கிடையாது, மதம் மாறுவது கிடையாது, அதைச் சொல்லும்போது சொன்னார்கள், டென்கமான்ட்மெண்ட்ஸ் பார்த்து வந்த அத்தனை பேரும் கிறிஸ்துவ மதத்திற்கு மாறுவதில்லை. அதைப் போல் அறிவு உள்ளவர்கள் சிந்திக்கக் கூடியவர்கள் பகுத்துப் பார்த்து முடிவுக்குவரக்கூடியவர்கள் எதைப் பார்த்தாலும் சந்தித்தாலும் உடனே அவர்களாக அதுவாக மாறிவிட முடியாது என்பதைச் சொன்னார்கள் என்று கூறி, இதை அவர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் அச்சுறுத்துவதற்கு ஏதோ பயிற்சி கொடுக்கிறார்களே அதை எல்லாம் அனுமதிப்பதற்கு நாங்கள் இசைவோம் என்று யாரும் எண்ணிவிடக் கூடாது. கண்டிப்பாக அந்தப் பயிற்சிகளை எல்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1982 மார்ச் 29]

லாம் எந்த மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் குறிப்பாக அதைச் செய்வதாகச் சொல்லப்படுகிற ஆர். எஸ். எஸ். அமைப்பைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், இதை நிறுத்தியாக வேண்டும். அரசு என். சி. சி. போன்றவைகளில் மாணவர்கள், மாணவியர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கிறது. இன்னும் பல தேகப் பயிற்சி தரப்படுகிறது. ஆகவே அப்படி விட்டுவிட வேண்டுமே தவிர, ஒவ்வொரு அரசியல் கட்சியும் அல்லது மதமும் மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் இந்தக் காரியத்தைச் செய்ய முனைந்தால் அது பெருமைப்படுத்திக்கொள்வதாக இல்லை, இங்கே பல நல்ல அரசியல் கட்சிகள், மிக நல்ல காரியத்தைச் செம்மையாகச் செய்யக்கூடிய திறமை வாய்ந்த கட்சிகள், தகுதியுள்ள கட்சிகள் எதிர்க்கட்சியிலே பல இருக்கின்றன. குறிப்பாக முதலிலிருந்து இறுதிவரை, அதைப் போலவே அரசுக் கட்சியிலே இருக்கிறார்கள், மற்றவர்களும் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமையை ஏற்படுத்த இந்த அரசு தயாராக இல்லை என்பதைச் சொல்லி அவைகளை எல்லாம் நிறுத்தியாக வேண்டும். 144 தடையை மீறினால் இந்த அரசு எந்த விளைவையும் சந்திப்பதற்கு எந்த மதவாதியையும் எதிர்ப்பதற்கு அந்த நிலைமைகளைச் சந்திப்பதற்கு தயாராக இருக்கிறது என்பதை இந்த மன்றத்தின் சார்பாக நான் வெளியிட்டு, இந்த மானியக் கோரிக்கைகள் மீது நான் முழுமையாகப் பதில் சொல்லாவிட்டாலும் வெட்டுப்பிரேரணைகளை திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று தலைவர் அவர்கள் மூலமாகக் கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எல். இளைய பெருமாள் : தலைவர் அவர்களே நம்முடைய முதலமைச்சர் சொல்கிற போது தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய நிலைமைகளைச் சொன்னார்கள். குறிப்பாக தென் ஆற்காடு மாவட்டத்திலே தொளார் என்ற கிராமத்திலே நடந்த சம்பவம் பற்றி செய்தி தவறாக இந்த மானியக் கோரிக்கை விளக்கக் குறிப்பிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் அரிசன மக்கள்தான். ஆனால் அதற்கு மாறாக நம்முடைய குறிப்பிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. போலீஸ் அதிகாரிகள் 3 நாட்களுக்கு முன்பு அதே தொளார் கிராமத்திற்குச் சென்று விசாரித்தபோது உண்மையிலேயே அரிசனப் பெண்தான் பாதிக்கப்பட்டிருப்பது என்று தெரிந்து இருக்கிறது. ஆனால் இந்தக் குறிப்பிலே அதற்கு மாறாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது முதலமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா? விளக்கம் மட்டுமல்ல, அவைக் குறிப்பிலிருந்து அது எடுக்கப்படவும் வேண்டும். வருங் காலத்திலே தவறான செய்தியைக் கொடுக்காமல் இருக்க வேண்டும். தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரைக்கும் முதலமைச்சருக்குத் தெரியும். வட மாவட்டங்களிலே சமுதாயத்தின் பெயரால், சாதியின் பெயரால் சில மாநாடுகள் நடத்திக் கொண்டும் அதனால் பிரச்சாரத்தின் மூலம் மக்களுக்கு வெறி உணர்வு உண்டாக்கி ஜாதிச் சண்டைகளை உருவாக்குவதுமான தகவல்கள் முதலமைச்சருக்குத் தெரியுமா? அவைகளின் மீது வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுப்பார்களா?

1982 மார்ச் 29]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : குறிப்பிலே இருக்கிற செய்தி தவறு என்று ஆதாரத்தோடு நான் அறிந்தால் அதைப்பற்றி அறிக்கையை நான் வெளியிடுவேன்.

திரு. செ. சிவசாமி : தலைவர் அவர்களே, பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், முக்கியமான செய்தியைப் பற்றி பத்திரிகையிலே வந்ததைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆதாரம் இல்லாமல் இருக்கிற அந்தச் செய்தி அவைக் குறிப்பிலே இருக்க வேண்டுமா வேண்டாமா என்பதை தாங்கள் முடிவு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : குறிப்பிலே இருக்க வேண்டுமா வேண்டாமா என்பதைப்பற்றி நான் பார்க்கிறேன். விவாதம் முடிவுற்றது. இப்போது வாக்கெடுப்பு.

கோரிக்கை எண் 15—காவல்துறை.

திருவாளர்கள் சு. பாலன், கே. எம். தங்கமணி, கு. ரமணி, எஸ். என். இராமசாமி, தி. க. நல்லப்பன் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையில் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி “மானியக் கோரிக்கை எண் 15, காவல் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூபாய் 69,50,74,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

கோரிக்கை எண் 16—தீயணைப்புப் பணிகள்.

திரு. பாபு ஜனார்த்தனன் அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றதாகக் கருதப் பெற்றது.

திவ்வாளர்கள் டி. மணி, பொ. உத்திராபதி ஆர். நவநீத கிருஷ்ண பாண்டியன் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையுடன் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றன.

[1982 மார்ச் 29]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி— “மானியக் கோரிக்கை எண் 16—தீயணைப்புப் பணிகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூபாய் 4,97,53,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

(இ) கோரிக்கை எண் 9—மாநில ஆட்சித்தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“மானியக் கோரிக்கை எண் 9—மாநில ஆட்சித்தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூபாய் 20,55,89,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

திரு. த. வேணுகோபால் : தலைவர் அவர்களே, தலைமைச் செயலக அலுவலகங்களில் ஏற்படும் நிர்வாக செலவு குறைப்பது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“மானியக் கோரிக்கை எண் 9, மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 20,55,89,000- இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. கே. எம். தங்கமணி : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர்களது துறைகளுக்கு சட்டமன்றப் பேரவை, மேலவை உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஆலோசனைக் குழு அமைப்பது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“மானியக் கோரிக்கை எண் 9 —மாநில ஆட்சித்தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 20,55,89,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. தி. கா. நல்லப்பன் : தலைவர் அவர்களே, சட்ட மன்றம் நடைபெறாத காலத்தில், தலைமைச் செயலகத்தில் இருந்து மாண்புமிகு அமைச்சர்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தொகுதி புரட்சினை சம்பந்தமாக மாதம் ஒரு நாள் நேரில் சந்தித்து விவாதிப்பது சம்பந்தமாக விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

1982 மார்ச் 29]

“மானியக் கோரிக்கை எண் 9—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 20,55,89,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.

(ஈ) கோரிக்கை எண் 7—மாநில சட்டமன்றம்

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“மானியக் கோரிக்கை எண் 7—மாநில சட்டமன்றம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூபாய் 1,24,49,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.

திரு. சு. பாலன் : தலைவர் அவர்களே, மாநில சட்டமன்றத்தை விரிவுபடுத்தி உறுப்பினர்களுக்கு வசதியான இருக்கை ஏற்படுத்த வேண்டிய அவசியம் குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“மானியக் கோரிக்கை எண் 7—மாநில சட்டமன்றம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 1,24,49,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.

திரு. உ. சுப்பிரமணியன் : தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்ற விநிதியில் தங்கும் உறுப்பினர்களுக்குப் பாதுகாப்புக்கான ஏற்பாடுகள் செய்வது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“மானியக் கோரிக்கை எண் 7—மாநில சட்டமன்றம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 1,24,49,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.

திரு. கு. ரமணி : தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் எவ்வித கட்டுப்பாடும் ஒழுங்கும் அமல் நடத்த முடியாமலும், விரும்பத்தகாதவர்கள் பலர் வந்து தங்குவதும், எப்பொழுதும் பெரும் நேரிசலாக இருப்பதும் (நன்கொடை வசூலுக்காக பலர் சுற்றி வருவதும்), சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தாக்கப்படுவதும், ஆகிய நிலைமைகளை மாற்றி பாதுகாப்பான நிலைமை ஏற்படுத்துவது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“மானியக் கோரிக்கை எண் 7—மாநில சட்டமன்றம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 1,24,49,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.

[1982 மார்ச் 29]

திரு. செ. சிவசாமி : தலைவர் அவர்களே, தங்கும் விடுதியில் உள்ள தொலைபேசி இருந்தும் இல்லாத நிலைமை குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“மானியக் கோரிக்கை எண் 7—மாநில சட்டமன்றம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 1,24,49,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவை முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்பெறுகின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இன்று பிற்பகல் 1-00 மணியோடு மானியக் கோரிக்கைகளுக்கான விவாத நேரம் முடிவடைகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அதிகமாகப் பேசுவதற்கு நேரம் இல்லை. நேரம் இருந்தால் முடிவில் நான் பதிலுரைக்க மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நேரம் அதிகம் இல்லாததினால் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முதலில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜே. எஸ். இராசு.

[முற்பகல் 11-20]

*திரு. ஜே. எஸ். இராசு : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர், மாநிலச் சட்டமன்றம் ஆகிய இனங்களின்மீது நடைபெறுகின்ற இந்த விவாதத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் கலந்து கொண்டு சில கருத்துக்களை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

நம்முடைய சட்டமன்றம் என்ற அந்தத் தலைப்பில் தெரிவிக்க வேண்டிய சில கருத்துக்களை நான் முதலிலேயே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். பொதுவாக, தொகுதியிலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அந்தந்தத் தொகுதியிலே நடைபெறுகின்ற விழாக்களில் கலந்துகொள்ள முறைப்படி அழைக்கப்படவில்லையென்ற அந்தக்குறையைப் பற்றி இந்த மன்றத்திலே பெரிய விவாதமே நடத்தி இருக்கிறோம். அது சம்பந்தமாக பல்வேறு விவாதங்கள் இங்கே நடைபெற்றிருக்கின்றன. அவ்வாறின்றி நியாயமாக, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டமன்ற உறுப்

1982 மார்ச் 29]

[திரு. ஜே. எஸ். இராசு]

பினர்களுக்கு, அவர்கள் எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும், அவர்களுக்கு அந்த உரிமையை, மரியாதையை, அந்தத் தொகுதியிலே ஏற்படுத்தித் தர வேண்டிய அளவுக்கு அரசு அதிகாரிகள் இன்மேல் நடந்து கொள்வார்கள் என்ற உறுதியை அளிக்க வேண்டுமென்று இந்த விவாதத்திலே கேட்டுக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதிலே இன்னொரு விசேஷத்தையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அவர்கள் தொகுதிகளுக்குப் பக்கத்திலே இருக்கின்ற, வேறு ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்களது தொகுதிகளில் நடைபெறுகின்ற விழாக்களுக்கு அதிகாரிகளாலே அழைக்கப் படுகிறார்கள். அப்படி அழைக்கப்படுகிற நேரத்தில், அந்தத் தொகுதியிலே இருந்து எந்த உறுப்பினர் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டிருக்கிறாரோ, அவரை வைத்துக் கொண்டே, அந்தத் தொகுதியிலே எதுவுமே நடைபெறவில்லை. ஏற்கெனவே இருந்த எந்த ஆட்சியும் அந்தத் தொகுதிக்கு எதுவும் செய்யவில்லை என்று தெர்ந்தெடுக்கப்பட்ட எம். எல். ஏ. வை, வைத்துக் கொண்டே பல்வேறு எதிரான கருத்துக்களைப் பக்கத்துத் தொகுதியிலே இருக்கின்ற ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்கள் சொல்வதைக் கேட்கும் நிலைக்கு நானே பலமுறை ஆளாக்கப்பட்டேன். இவ்வாறு சூழ்நிலை தெரியாமல் பேசுகிற நிலைமைகளை ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்கள் பேசக்கூடாது. ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்களுக்கு அக்கட்சியின் தலைவர்கள் அறிவுரை கூறுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நம்முடைய கடந்த 4, 5 ஆண்டுகளாக அ. தி. மு. க. அரசு அதிகமான அளவு அவசரச் சட்டங்கள் போட்டிருக்கிறது. 1977-லே 7 அவசரச் சட்டங்கள்; 1978-லே 18; 1979-லே 24 1980-லே 15; 1981-லே 19; 1982-லே, ஆரம்பமாக இருப்பதால் ஒன்றே ஒன்று போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆக, அவசரச் சட்டங்களை அதிகமாக போடுவது என்பது ஒரு ஜனநாயக மரபுக்கு நல்லதல்ல. அவசரச் சட்டங்களைக் குறைத்துக் கொண்டு, கடுமையான சட்டங்களைக் குறைத்துக் கொண்டு, ஜனநாயக ரீதியிலே, அரசாங்கத்தை நடத்த வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்வதற்கு கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவசரச் சட்டங்களைப் போட்டு, அது தொடர்பான சட்ட முன்வடிவை இங்கே வைத்து, சட்டம் இங்கே நிறைவேறுகிற நேரத்தில், மிகக் குறுகிய அவகாசத்திலே, அவ்வளவு முக்கியமான சட்டங்களையெல்லாம் நாம் இங்கே நிறைவேற்றிக் கொண்டு வருகிறோம். குண்டர்கள் ஒழிக்கின்ற சட்டமாக இருந்தாலும், பத்திரிகை கட்டுப்பாடு சட்டமாக இருந்தாலும் சரி, பேசுகின்ற எந்த ஒரு அங்கத்தினரும் அந்தச் சட்டத்திலே இருக்கிற எந்த ஒரு அம்சத்தையும் முழுமையாக விமர்சிக்க முடியாமல், மிக அவசரமாக, மிகப் பெரிய சட்டங்கள் நம்முடைய மன்றத்திலே நிறைவேற்றப்படுகின்றன. எதிர்காலத்திலே அப்படிப்பட்ட சட்டங்கள் வர வேண்டாம். வந்தாலும்கூட. அவைகளை முழுமையாக விவாதிக்கின்ற முறையில் நேரத்தை ஒதுக்கித் தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ள கடமையப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. ஜே. எஸ். இராசு]

[1982 மார்ச் 29]

சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலே அரசு ஊழியர்கள் வாங்கும் மொத்தச் சம்பளத்தில் மாதாமாதம் ஒரு ரூபாயைப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கக் காலத்திலே அந்த ஊழியர் இறந்துவிட்டால், அந்தக்குடும்பங்களுக்கு ரூ. 10,000 குடும்ப நல நிதியாக வழங்குகிற திட்டத்தை அறிவித்தது. இன்றைக்கு அது தொடர்ந்து வருகிறது. இப்பொழுது அரசாங்க ஊழியர்கள் என்ன வேண்டுகோள் விடுக்கிறார்கள் என்றால், தங்களுடைய மாதச் சம்பளத்திலே ரூ. 5 அல்லது ரூ. 10 பிடித்துக் கொண்டு பின்னாலே, ஓய்வு பெற்றவுடன்—ரிடையர்மென்ட் ஆனவுடனே அவர்களுக்கு ரூ. 10,000 தரவேண்டுமென்று கோரிக்கையை வேண்டுகோளாக வற்புறுத்தி வருகிறார்கள். அதைப்பற்றியும் அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மத்திய அரசு தனது ஊழியர்களுக்கு 4 தவணை அகவிலைப் படி கொடுத்துள்ளது. அதைப் பற்றி நாவலர் அவர்கள் நேற்று முன்தினம் விரைவாக ஆராய்ச்சி நடந்துவருவதாகத் தெரிவித்துள்ளார். ஆராய்ச்சி முடிந்து இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன், நம்புகிறேன். எனவே, நாளையதினம் நிதி ஒதுக்கீடு சட்டமுன் வடிவு வருகின்ற நேரத்திலே, அப்படிப்பட்ட பஞ்சப்படி அறிவிப்புகளை, அரசு ஊழியர்கள் மகிழும் வண்ணம் தருவார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன், அறிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

அடுத்து, அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு லீவ் டிராவல் கன் செஷன்ஸ்ஸைப் போன ஆண்டு அரசு அறிவித்தது. ஆனால், அறிவித்துவிட்டு, அதற்கு ஏகப்பட்ட நிபந்தனைகள் விதித்தது. 250 கிலோ மீட்டருக்கு அதிகமாக தொலைவு பயணம் செய்வதாக இருந்தால்தான் அந்தச் சலுகைகளை அனுபவிக்க முடியும். அதுவும் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறைதான் அனுபவிக்க முடியும். அப்படி அனுபவிப்பதாக இருந்தால் 15 நாட்களுக்கு ஈட்டிய விடுப்பில் போக வேண்டும். ஆகவே, இவ்வளவு கட்டுப்பாடுகளை விதித்து அதற்குப் பின்னால் சலுகை தருவது என்பது நியாயமாக இல்லை. எனவே, அந்த நிபந்தனைகளை நீக்கி இப்பொழுது போல போவதற்கோ, அல்லது வருவதற்கோ என்னில்லாமல்—இருவழிப் பயணத்திற்கும் இந்தச் சலுகையை வழங்க வேண்டுகிறேன்.

அரசு ஊழியர்களுக்கு மெடிகல் ரியம்பர்ஸ்மென்ட் உண்டு. ஆனால் அடித்தள ஊழியர்கள் இந்த மெடிகல் ரியம்பர்ஸ்மென்ட் பெறுவதில் மிகுந்த இடர்பாடுகளை அனுபவிக்கிறார்கள். மேல் நிலையிலே இருக்கிற அதிகாரிகள்தான் இத்தகைய சலுகைகளைப் பெறுவதற்கு அதிக வாய்ப்பிருக்கிறது. அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒரு முறை இந்த மன்றத்திலே சொல்லியிருப்பதைப் போல் மெடிகல் அலவன்ஸ் என்று சம்பளத்தோடு ஒரு தொகையைச் சேர்த்து வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1982 மார்ச் 29]

[திரு. ஜே. எஸ். இராக]

வெளி மாநிலங்களிலிருந்து குழுக்கள் வருகின்றன. அவர்களை வரவேற்கவும், உபசரிக்கவும், பயணம் செல்ல உதவிடவும் போன்ற அனைத்துக் காரியங்களையும் சட்டமன்ற கீழவை, மேலவை செக்கரட்டேரியட்டிலே உள்ள பணியாளர்கள்தான் செய்கிறார்கள். ஆகவே, வெளி மாநிலங்களில் இருப்பதைப் போன்று பி. ஆர். ஒ.வை நியமித்து அந்தக் கடமைகளை அவர்களிடம் ஒப்படைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பாராளுமன்றத்தில் பணியாற்றும் ஊழியர்களுக்குத் தனிச் சம்பள விகிதம் இருக்கிறது. அதைப் போன்று நம்முடைய சட்டமன்றத்திலே பணியாற்றும் ஊழியர்களுக்கும் உனியாக சம்பள விகிதத்தை அமைத்துத் தனி ஊதியத்தைத் தருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குத் தரப்படுவதைப்போல, நிருபர்களுக்குத் தரப்படுவதைப்போல நம்முடைய செக்ரட்டேரியட்டில், சட்டமன்றச் செயலகத்தில் பணிபுரியும் ஊழியர்களுக்கு பஸ் பாஸ் இனாமாகத் தர வேண்டுமென்று பிரச்சினை கிளப்பப்பட்டது. பெரிய விவாதமும் நடந்தது. அப்படிப்பட்ட பாலை வழங்க அரசு உத்தரவிட்டு என்ன காரணத்தாலோ இப்பொழுது தடை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அல்லது அறவே நீக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்று நான் அறிகிறேன். அது உண்மையாக இருந்தால் அந்த பாலை மீண்டும் வழங்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நான் வேறொரு விஷயத்தை மன்றத்தினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். சட்டமன்றமாக இருப்பதால் இது பொருத்தம் என்று கருதுகிறேன். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைப்பற்றி நாமே சற்றுக் குறைவாக மதிப்பிடுவது என்பது நல்லதல்ல என்பதை நீங்கள் அனைவரும் ஒத்துக் கொள்வீர்கள் என்று கருதுகிறேன். ஆனால் நம்மைப்போன்ற மன்ற உறுப்பினர்களைப் பற்றிக் குறைவாகப் பேசக்கூடிய எந்தப் பேச்சையும் நாம் அனுமதிக்கக் கூடாது என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்கிறேன்.

“அறிவாற்றல் மிக்கவர்கள்தான் வருகின்ற தேர்தலில் வெற்றி பெற வேண்டும்” என்று பேசப்பட்டிருக்கிறது. “அப்படி அறிவாற்றல் மிக்கவர்கள்தான் சட்டமன்றத்திற்கு வர வேண்டும். அப்படி வந்து கலந்து கொண்டால்தான் அவர்களது அறிவுத் திறமையும், அனுபவமும் மக்களுக்குப் பயன்படும். சமீபத் தேர்தலில் அறிவாளிகள் எவரும் தேர்ந்தெடுக்கப்படாதது கவலைக்குரியது” என்று பேசப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. ஜே. எஸ். இராசு]

[1982 மார்ச் 29]

“ எத்தனை தொழில் தகராறுகளை தமிழக அரசு தீர்த்துள்ளது ; எத்தனை நோயுற்ற மில்களைத் தமிழக அரசு திறக்கச் செய்துள்ளது போன்ற முக்கியமான தகவல்கூட மாநில சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியவில்லை ” என்று சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை விவரம் தெரியாதவர்களாகச் சித்தரிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட அருமையான கருத்தை 8-1-1978-ல் நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அகில இந்திய ரேடியோ பொன் விழாவிலே பேசியிருக்கிறார்கள்.

அப்பொழுது நான் சட்டமன்றத்திலே இல்லாவிட்டாலும் கூட அந்த வானொலி உரையைக் கேட்டு வருத்தப்பட்டேன். அப்படி நம்மையே தாழ்த்திக் கொள்ளக் கூடிய வாசகங்களை அமைச்சர் பெருமக்கள் உதிர்க்கவேண்டா மென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரசாங்கத்தை நடத்தும் பொறுப்பும் ஆளுங்கட்சிக்கு இருக்கிறது. ஆனால் அமைச்சர்கள் பேசக்கூடிய பேச்சுக்களைப் பார்த்தால் அரசாங்க அதிகாரிகள் மனம் உடைந்து போகின்ற சூழ்நிலையை உருவாக்கிவிடுமோ என்று அஞ்சுகிறேன். சான்றாக ஒரு பேச்சைப் பற்றி இங்கு எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

“ இன்னும் சிலர் தி.மு.க. ஆட்சியால் ஊக்குவிக்கப்பட்டவர்கள் யதேச்சாதிகாரப் போக்கிலே நடந்து கொள்கிறார்கள். இவர்களைப் பற்றிப் பல புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. ஆளுங்கட்சிக்காரர்களே கோயில் அறங்காவலர்களாக நியமிக்கப்படுகிறார்கள் என்று கூறுவது சரியல்ல. அப்படி நியமித்தால்தான் என்ன ? எங்களை மாநிலத்தை ஆள்வதற்கே மக்கள் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். நாங்கள் ஏன் அறங்காவலர்களை நியமிக்கக்கூடாது ” இப்படிப்பட்ட ஒரு கருத்தை நம்முடைய மாண்புமிகு அறநிலையத் துறை அமைச்சரவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நான் சொல்லக்கூடிய கருத்து என்னவென்றால், 18 ஆண்டு காலம் காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சியை நடத்தியது ; அதற்குப் பிறகு அண்ணா அவர்களும், கலைஞர் அவர்களும் ஒன்பதாண்டு காலம் ஆட்சி நடத்தினார்கள். அப்பொழுதெல்லாம் ஏற்கெனவே உள்ள அரசாங்க அதிகாரிகள் மீது எந்தவிதமான குறைபாட்டையும் சொல்வதில்லை. ஏனெனில் அரசாங்க நிர்வாக இயந்திரம் பழுதுபட்டுப் போகும் என்ற காரணத்தால் அந்த மரபைக் காத்து வந்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்குப் பல்வேறு இடங்களில் அரசு அதிகாரிகளைப் பற்றி, சேம் சைட் பவுல் செய்வதைப்போலப் பேசியிட்டு, அவர்களுக்குச் சலுகைகளை அளிக்கிறோம் என்று சொல்வது பொருத்தமாகத் தெரியவில்லை. எனவே இத்தகைய போக்குகளை அமைச்சரவை நீக்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1982 மார்ச் 29] [திரு. ஜே. எஸ். இராசு]

(முற்பகல் 11.30)

ரசு ஊழியர்களுக்கு ஓய்வூதியம் உயர்த்தப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை நான் இந்த மன்றத்திலே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு பஸ்பாஸ் தர வேண்டும் என்ற கோரிக்கை நீண்ட நாட்களாக வைக்கப் பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு அந்த உரிமை தரப்படவேண்டும். சட்டமன்றத்திலே பணியாற்றிக் கொண்டு இருக்கின்ற டெம்பரரி ஸ்டாப் இன்றைக்கு நிரந்தரமாக்கப்படாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களை நிரந்தரமாக்க வேண்டும் என்று நீண்ட காலமாக போராடி வருகிறார்கள். இருந்தாலும், விதிமுறைகளுக்கு மாறாக டெம்பரரியாக அவர்களை வைத்து அவர்களுக்கு அன்றாடப் படி மட்டும் தரும் சூழ்நிலை இருக்கின்றது. எனவே அவைமுன்னவர் அவர்கள் அருள் கூர்ந்து 4, 5 ஆண்டுகள் பணியாற்றுகின்ற டெம்பரரி பணியாளர்களை நிரந்தரமாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். டெம்பரரியாகவே பணியாற்றியதால் மாநகராட்சியிலே ஒரு பெண் தற்கொலை செய்து கொண்டார் என்ற செய்தி செய்தித்தாள்களிலே வந்திருக்கிறது. எனவே அவர்களை எல்லாம் நிரந்தரமாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. சேலம் மு. அறுமுகம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள் தலைமையிடப் பணியாளர்கள் ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளின்மீது ஒரு சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க வாய்ப்பளித்த பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்னாலே பேசிய திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர் திரு. இராசு அவர்கள் சொல்லும்போது இந்த ஆட்சி அடிக்கடி அவசரச் சட்டங்களை பிறப்பித்துக் கொண்டே இருக்கின்றது. ஆகவே அவசரச் சட்டங்கள் மூலமாகத்தான் இந்த ஆட்சி நடைபெறுகிறது என்ற கருத்தினை அவர் தனக்கே உரித்தான முறையிலே வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அவசரச் சட்டம் என்பது சட்டமன்றம் கூடாத வேளைகளில் தவிர்க்க முடியாத ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படும்போது பிறப்பிக்கப்படுகிறதே ஒழிய, சட்டமன்றங்கள் நடைபெறும்போது எப்போதுமே பிறப்பிக்க படுவதில்லை என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

இன்றைய தினம் கடந்த கால ஆட்சியின்போது நடந்த குறைகளைப் பற்றி யாருமே சொல்லக்கூடாது என்றும் அதிகாரிகளின் தவறுகளைச் சுட்டிக் காட்டக் கூடாது என்றும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். காங்கிரஸ் கட்சி 20 ஆண்டுகாலம் ஆட்சி நடந்து இறங்கிய பின்னர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றபோது அவர்கள் செய்த தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்டவில்லை. ஆனால் அனைத்திந்திய அண்ணா

[திரு சேலம் மு. ஆறுமுகம்]

[1982 மார்ச் 26]

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இப்போது சுட்டிக் காட்டிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். 20 ஆண்டு காலம் ஆட்சி நடத்திய காங்கிரஸ் கட்சியினர், 1967-லே ஆட்சியை விட்டுவிட்டு இறங்கிய பிறகு, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற நேரத்தில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பத்திரிகையாளர்கள் கூட்டத்தில், பத்திரிகையாளர்கள் கடந்த காலத்தில் காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் அமைச்சரவையிலே ஏதாவது ஊழல் நடந்திருக்கிறதா என்று கேட்டார்கள். எந்த விதமான ஊழலும் இல்லை என்று சட்டமன்றத்திலே பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஊழல் இருந்தால் அந்த ஊழலைப்பற்றி மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்வது தவறாகாது என்பதை இந்த நேரத்தில் ராஜா அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ளவிரும்புகிறேன். எந்த ஒரு ஆட்சியில் நடைபெறும் தவறுகளைச் சுட்டிக் காட்டுவதும், தட்டிக் கேட்பதும் ஜனநாயக வாதிகளின் கடமை என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், மன்றம் கூடக் கூடிய நேரத்தில் ஒவ்வொரு நாளும் கலந்து கொண்டு அவர்களுடைய பணிகளை சிறப்பான முறையில், மாநிலத்திற்கும், மக்களுக்கும் ஆற்ற வேண்டிய பொறுப்பும் கடமையும் இருக்கின்றது. ஆனால் சட்டமன்ற விடுதிகளில் சென்று ஓய்வெடுக்க வேண்டும். அடுத்த நாளைக்கான விஷயங்களை ஆய்வு செய்ய வேண்டும் என்றால் அதற்கான சூழ்நிலை இல்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். காரணம், சட்டமன்ற விடுதியிலே அந்தக் கடமையைச் செய்வதற்காக, ஓய்வு எடுத்து, சிறந்த முறையில் ஆய்வு செய்து குறிப்புகளை கொண்டு வந்து சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளில் கலந்து கொள்ளும் சூழ்நிலை இல்லாமல் இருக்கின்றது. எனவே வெளி மாநிலங்களில் இருப்பது போன்று சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு இல்லங்கள் அமைத்தால் தான் நிம்மதியாக இருந்து குறிப்புகளை, எடுத்து வந்து, இங்கே சட்டமன்ற நிகழ்ச்சிகளில் பங்கு பெற வேண்டிய அளவுக்கு அவர்களுடைய உள்ளங்கள் பக்குவப்படும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் சொல்கிறேன்.

இன்றைக்கு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு இங்கே தொலை பேசி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது, சட்டமன்ற விடுதியிலே, தொலை பேசி என்று சொல்வதற்குப் பதிலாக, அதற்கு தொல்லை பேசி என்று வைத்தால் மிகப் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். தொலை தூரத்தில் இருப்பவர்களைத் தொடர்பு கொண்டு பேசுவதற்காகத்தான் தொலை பேசி இருக்கிறதே தவிர, அது எங்களுக்குத் தொல்லை பேசியாக ஒரு பெரிய தொல்லை யாக இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஏற்படுத்தப் பட்ட அந்த தொலைபேசிக் கருவிகள் இன்றைக்கு ஒரு பெரிய

1982 மார்ச் 29] [திரு சேலம் மு. ஆறுமுகம்]

தொல்லையாக இருக்கின்றன. ஆகவே, அந்தத் தொலை பேசிக் கருவிகளை உடனடியாக மாற்ற வேண்டும். அங்கே இருக்கக் கூடிய அந்தத் தொலை பேசி இணைப்பகம் மிகவும் பழமையானது அதிகமான இணைப்புகளைக் கொண்ட அந்த தொலைபேசி இணைப்பகம் அடிக்கடி பழுது ஏற்பட்டு, அடிக்கடி ஈட்டேறிச் செயல்படாத முறையில் பழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அந்தத் தொலை பேசி இணைப்பகத்தை உடனடியாக விரிவுபடுத்த வேண்டும். தொலைபேசிக் கருவிகளை மாற்ற வேண்டும். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அவர்களுடைய வீடுகளுக்கு இன்றைக்கு இணைப்புகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. இந்த இணைப்புக்கு மாதம் ஏதோ ஒரு தொகையாகக் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சட்டமன்றக் கூட்டம் நடைபெறாத நேரங்களில் அவர்களுடைய தொகுதியிலே இருக்கக் கூடிய அதிகாரிகளுடனும், மக்களுடைய அன்றாடக் குறைகளைத் தொலைபேசி மூலம் தொடர்பு கொண்டு, அடிக்கடி எடுத்துச் சொல்லி, குறைகளைக் களைவதற்கும், குறைகளை நிறைவேற்றுவதற்கும் அதிகமாக தொலைபேசியை ஒரு நாளைக்கு 30, 40 என்று லோகல் கால் போட்டு பேசக் கூடிய ஒரு நிலைமை ஏற்படுகிறது. மாதம் ஒன்றுக்கு 750லிருந்து, 3 மாதத்திற்கு ஆயிரம் ரூபாய் வரை நாங்கள் அந்த டெலிபோன் பில்லைக் கட்டிக் கொண்டு வருகிறோம். ஆகவே, எங்களுக்கு டெலிபோன் கட்டணத்தை நீங்கள் அதிகரித்துக் கொடுக்க வேண்டும். இன்றைக்கு நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வழங்குவதுபோல், அந்த நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு கொடுப்பதுபோல், தொலைபேசிக் கட்டணத்தை நீங்களே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். காரணம் இன்றைக்கு எதற்கெடுத்தாலும், நாம் பாராளுமன்ற நடவடிக்கைகளை மேற்கோள் காட்டித் தான் இங்கே பேசுகிறோம். ஆனால் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்படும் அத்தனை சலுகைகளையும் நாம் இன்றைக்குப் பெறுவதில்லை. இன்றைக்கு நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு உதவியாளர்களை வைத்துக் கொள்ள அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால் நாங்கள் இந்த இரண்டுகைகளாலும் எத்தனைக் காரியங்களைத்தான் செய்ய முடியும் என்பதை நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். எனவே, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ஒரு உதவியாளர் உதவியம் தேவை. எனவே, மக்களிடம் இருந்து எங்களுக்குக் குறைகள் வந்து கொண்டேயிருக்கின்றன. காரணம் நாங்கள் மக்களோடு இரண்டரக் கலந்து இருப்பதன் காரணமாக, எங்களைத் தொடர்பு கொள்ளுகிறார்கள். அவர்களுடைய குறைகளை உடனடியாகக் களைவதற்கும், உதவியாளர்கள் மூலமோ, அல்லது ஒரு தட்டெழுத்தரையாவது வைத்துக் கொள்வதற்கான ஒரு வசதியும் வாய்ப்பும் எங்களுக்கு கொடுக்க வேண்டும்.

அதுமட்டுமல்ல. இன்றைக்கு பஸ் பாஸ் வழங்கப்படுகிறது. மனைவிகளும் போகலாம் என்று சொல்கிறார்கள். மனைவிகளை நாங்கள் எல்லா இடங்களுக்கும் கூட்டிக் கொண்டு செல்ல

[திரு சேலம் மு. ஆறுமுகம்]

[1982 மார்ச் 29]

முடியாது. ஆகவே, மனைவிகளை சில இடங்களுக்குத்தான் நாம் கூட்டிக் கொண்டு போக முடியும். ஆகவே, தொகுதி முழுவதற்கும் சென்று காரியங்களை ஆற்றச் செல்லும்போது மனைவியை உடன் அழைத்துச் செல்ல முடியாது. எனவே, எங்களுக்கு உதவியாளர்களை, மனைவி அல்லது உதவியாளர்களை என்று ரயில்வே கூப்பன்களிலே, மனைவி அல்லது கெஸ்ட் என்று சொல்லுகிறார்களே, அந்த மாதிரி, அதைப் போன்று மனைவி அல்லது உதவியாளர் என்று கூட்டிச் செல்வதற்கான ஒரு வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும். இதை அதிகரித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கூட நான் கேட்கவில்லை. ஆகவே, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு உடனடியாக இல்லங்கள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் அப்பொழுதுதான் அவர்கள் உள்ளங்கள் பண்படும் என்பதை நான் மிக ஆணித்தரமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது). சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக வரக்கூடியவர்கள், அதுவும் அரசியலிலே, இன்றைக்கு ஒரு கட்சியின் சார்பில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு பணியாற்றும் வாய்ப்பு அவர்களுக்கு ஜனநாயகத்திலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி வரக்கூடியவர்கள், பணக்காரர்களோ, அல்லது அதிக வாய்ப்பும் வசதியும் படைத்தவர்கள் அல்ல. ஆகவே, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக ஓய்வு பெற்றவர்கள், பிற்பாடு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக வர முடியாது கஷ்டப்படுகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் வீடுகூட இல்லாத நிலையிலே இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அரசு ஊழியர்களுக்கு அளிக்கப்படுவதுபோல், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும், வீடு கட்டிக் கொடுக்க அரசாங்கம் கடன் கொடுக்க வேண்டும். அப்படி அவர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக வர முடியாத காலத்தில், அந்தக் கடனை மாதாமாதம் கொடுக்கக் கூடிய ஓய்வூதியத்திலிருந்து பிடித்துக் கொள்ள ஒரு வசதியும் வாய்ப்பும் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது).

மண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: எல்லோருக்கும் பொதுவாக நீங்கள் ஒருவரே பேசுவதாக இருந்தால் பேசலாம். ஆனால் இன்னும் நிறைய பேர்கள் பேச வேண்டும். ஆகவே, முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

[முற்பகல் 11.4]

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் வர்களே, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ஒரு டெர்ம் என்றால் 250 ரூபாய் பென்ஷன் என்று சொல்கிறார்கள். இரண்டாவது தடவை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால் ஒவ்வொரு ஆண்டுக்கும் 50 ரூபாய் என்ற வீதத்தில் இரண்டாவது டெர்மில் 5 வருடங்கள் இருந்தால் மொத்தம் 500 ரூபாய் பென்ஷன் என்று சொல்கிறார்கள். இரண்டாவது டெர்மில் ஒருவர் உறுப்பினராக வரும்போது ஏதோ விபத்தின் காரணத்தாலோ — விபத்து வர வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை — அல்லது வேறு ஏதாவது காரணத்தாலோ 3 மாதம் அல்லது 4 மாதம் பணியாற்றினால் இரண்டாவது டெர்மில் அவர் முழுமையாகப் பணியாற்றியதாசக்

1982 மார்ச் 29] [திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்]

கருதி, 500 ரூபாய் பென்ஷன் அளிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும், 5 ஆண்டுகளும் இருந்தால்தான் 500 ரூபாய் பென்ஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையை மாற்றியமைக்க வேண்டும். இரண்டாவது டெர்முக்கு ஒருவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, ஒன்றிரண்டு மாதங்கள் பணியாற்றினாலும் அவர்களுக்கு 500 ரூபாய் ஓய்வூதியம் வழங்கவேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஜனநாயக முறையில் சட்டமன்ற உறுப்பினர் கடமையாற்றும் போது பதவி முடிந்தபின் அவர்களுடைய நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. பள்ளிலே செல்வதற்கும் மருத்துவ மனையிலும் அவர்கள் நீண்ட கியூவில் நிற்பதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதை எல்லாம் கருதிப்பார்த்துதான், மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு சிலபல வசதிகளை ஏற்படுத்தித் தந்திருக்கிறார்கள்; மருத்துவ மனைகளிலும் சில வசதிகளை செய்துகொடுக்க முன்வந்தார்கள் என்பதை நாம் அறிவோம். ஆகையால் சட்டமன்றத்தில் இரண்டாவது முறை ஒருவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுவந்து பணியாற்றினால், அவர் பாதியிலே இறங்கிவிட்டாலும் அல்லது ஏதாவது விபத்து ஏற்பட்டாலும் அவர் 5 ஆண்டுகளும் பணியாற்றியதாகக் கருதி, 500 ரூபாய் ஓய்வூதியம் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. உ. சுப்பிரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளும் கட்சி உறுப்பினர் திரு. ஆறுமுகம் அவர்கள் பேசியதை அப்படியே ஏற்றுக்கொண்டு, எங்களுடைய கருத்தாக ஏற்றுக்கொண்டு, விடுபட்ட சிலவற்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமசுந்தரன் : துணைத் தலைவரவர்களே, இதிலே ஆளும் கட்சி, எதிர்க்கட்சி என்று இருப்பதாகத் தெரியவில்லை; எல்லோரும் ஒரே கட்சியாக இருக்கிறார்கள் என்றுதான் நான் கருதுகிறேன்.

திரு. உ. சுப்பிரமணியன் : அப்படியானால் நல்லது. சட்டமன்ற நிகழ்ச்சிகளை ஒழுங்குபடுத்த வேண்டும். முக்கியமாக கேள்வி நேரத்தை எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் ஒத்திவைக்கக் கூடாது. ஏனென்றால் கேள்வி நேரத்தில்தான் உறுப்பினர்கள் பல விஷயங்களில் விளக்கம் கேட்க வாய்ப்பு இருக்கிறது; அமைச்சர்களும் தெளிவாக விளக்கம் சொல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே, தயவுசெய்து எந்தக் காரணத்தைக்கொண்டும் கேள்வி நேரத்தை நிறுத்தி வைக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. உ. சுப்பிரமணியன்]

[1982 மார்ச் 29]

ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம், கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானங்களுக்கு நேரம் அதிகமாக ஒதுக்கப்படுகிறது. அது அவசியம் இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. அதன் காரணமாக பிரதானமானியக் கோரிக்கைகள், வேறு விஷயங்கள் பற்றிப் பேசுவதற்கு அதிக வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விடுகிறது. அதை சீர் செய்ய வேண்டும்.

மேலும் நடைமுறை பிரச்னைகள் பல இருக்கின்றன. அதிலே நீண்டநேரம் விரையம் ஆகிவிடுகிறது. உறுப்பினர்கள் பல நியாயங்களை எடுத்துச் சொல்ல சந்தர்ப்பம் இருக்க வேண்டும். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட பிரச்னைகளுக்கு எல்லாம் சேர்த்து ஒரு நாளை ஒதுக்கிவிட்டால் நல்லது என்று நான் கருதுகிறேன்.

மேலும் அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படுகின்ற சம்பவங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. நீக்குவதை தவறு என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் அது வழக்கமாக ஏற்படுகிற ஒரு நிகழ்ச்சியாக இருக்கிறது. சமீப காலத்தைப் பார்க்கும்போது உறுப்பினர்கள் சிலர் பேசுகின்ற வார்த்தைகளை நீக்குவதோடு உப தலைவர் பேசுகின்ற வார்த்தைகளைக்கூட அவர்களாலே நீக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பம் அதிகமாக வருகிறது. அப்படிப்பட்ட வழக்கம் சரியல்ல. அதிகமாக அவைக்குறிப்பிலிருந்து நீக்கும் முறை இருக்கக்கூடாது; “மாஸ் எக்ஸ்பஞ்ச்” முறையை மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வெளியிட்டுள்ள அறிக்கையை வாசிக்கும்போது அவர்கள் சில தொகைகளைத் திருத்தி வாசித்தார்கள். அப்படி திருத்த வேண்டிய அவசியம் என்ன? ஒன்று அச்சுப்பிழையாக இருக்க வேண்டும் அல்லது வேறு ஏதாவது காரணமாக இருக்க வேண்டும். அல்லது எழுதி தயாரித்த பிறகு ஏதாவது மாற்றங்கள் செய்ய வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டதா என்று தெரியவில்லை. இப்படி பெரிய அளவிலே அறிக்கை தயாரித்துக் கொடுக்கும்போது இடையிலே இப்படிப்பட்ட மாற்றங்கள் ஏற்படுவதை தவிர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மாண்புமிகு அமைச்சர்களுக்கு உறுப்பினர்கள் ஏதாவது கடிதம் எழுதினால் அதற்கு விரைவாக பதில் எழுத வேண்டும். இப்பொழுது மிகவும் தாமதமாகத்தான் பதில் வருகிறது. நான் மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு சென்ற ஆண்டு பிப்ரவரி மாதத்தில் எழுதிய ஒரு கடிதத்திற்கு இந்த ஆண்டு மார்ச் மாதத்தில் பதில் வந்திருக்கிறது. நான் எழுதிய கடிதத்திற்கு அப்படி ஒன்றும் பெரிய அளவில் விவரம் சேகரித்து பதில் அனுப்பக்கூடிய ஒன்று இல்லை. அதற்குக் கூட 379 நாட்கள், அதாவது ஓராண்டும் 14 நாட்களும் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய நிலைமை இந்த அரசில் இருந்தால் மற்ற கடிதங்களுக்கு எப்படி

1982 மார்ச் 29]

[திரு. உ. சுப்பிரமணியன்]

பதில் அனுப்புவார்கள் என்று தெரியவில்லை. பொதுமக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்கள் பிரதிநிதிகள் எழுதும் கடிதங்களுக்கு பதில் அனுப்ப இவ்வளவு தாமதம் ஏற்பட்டால் மக்களுடைய குறைகளைத் தீர்ப்பதற்கு எவ்வளவு தாமதமாக இந்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட தவறுகள், தாமதங்கள் ஏற்படக் கூடாது; குறுகிய காலத்தில் பதில் அனுப்ப ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது மைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இதில் கட்சி வேறுபாடு இல்லை என்று சொன்னார்கள். நான் மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால் பல நிறுவனங்கள், பொதுக் கழகங்கள் நிறுவப்படுகிறபோது அதிகப்படியான அளவில் ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களைக்கொண்டே குழுக்கள் அமைக்கப்படுகின்றன என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். சமீபத்தில் கூட குழாய்க்கிணறுகள் கழகம் அமைக்கப்பட்டது. ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்கள் தான் இருக்கிறார்களே தவிர வேறுயாரும் அதிலே நியமிக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. இந்த சபை இரு தரப்பினரையும் சார்ந்ததுதான். ஆகவே, அந்தக் குழுக்களிலே, எல்லாத் தரப்பினரையும் சேர்த்து அமைத்தால் நல்லது. ஆகவே, எல்லா அரசியல் கட்சிகளைச் சார்ந்தவர்களையும் அப்படிப்பட்ட கழகங்களிலே கலந்து போட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தியாகிகளுக்குப் பென்ஷன் வழங்குகிறபோது, மாநில சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் வழங்குவது என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. 1942-ல் இருந்து 1952 ஆம் ஆண்டு வரையில் இருந்த எம். ஏல். ஏ. க்களுக்கு பென்ஷன் கொடுப்பது என்று கால வரையை நிர்ணயித்து வைத்து இருக்கிறார்கள். அதைப்போலவே, மாநில சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் பென்ஷன் வழங்குவதால், 47-ல் இருந்து 1952-வரையில் இருந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் வழங்க வேண்டும். மேலும் அவர்களுக்கு மத்திய சர்க்கார் பென்ஷன் கொடுத்தால் மாநில அரசு கொடுக்கும் பென்ஷனில், மத்திய அரசு கொடுக்கும் பென்ஷன் தொகையைக் கழித்து விட்டு, மீதம் உள்ள தொகையைத்தான் கொடுக்கிறார்கள். யாரும் தவறாகக் கருதக்கூடாது. பிச்சை எடுக்கும்படி பெருமான், அதை அடித்து பிடுங்குமாம் அனுமான் என்பதைப்போல, இன்றைக்கு இருக்கும் நிலையில் அவர்களுக்குப் பென்ஷன் கொடுக்கவேண்டும் என்று வருகிறபோது, இன்னொரு இடத்தில் அவர்கள் பென்ஷன் வாங்குகிறார்கள் என்பதால் அதைக் குறைத்துக்கொண்டு கொடுப்பது நியாயமாகாது. ஆகவே, அவர்களுக்கு இரண்டையும் கொடுக்கும்படி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சென்ற ஆண்டு நான் குறிப்பிட்டதுபோல சட்டமன்ற உறுப்பினர் விடுதிக்கு முன்பு புல்வெளி மைதானம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறீர்கள். விளையாட்டு மைதானத்தையும் சராலம் தாழ்த்தாமல் ஏற்படுத்திக் கொடுத்ததற்கு நன்றி.

[திரு. உ. சுப்பிரமணியன்] [1982 மார்ச் 29]

நூலகத்தில் வசதியாக உட்காரும் வகையில், நல்ல முறையில் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. அதைப்போலவே ஒவ்வொரு வகையிலும் உறுப்பினர்களுக்குச் செலகர்யங்களை—லக்சுரியாக அல்ல—அத்தியாவசியமாக உள்ளவைகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர் விடுதிகளில் ஆங்காங்கு குப்பைக் கூளங்கள் காணப்படுகின்றன. அதற்குரிய “டஸ்ட் பின்” — குப்பைத் தொட்டி அங்கேயில்லை. ஆகவே, அதை ஆக்காங்கு அமைத்துக்கொடுத்தால், அந்த விடுதி சுத்தமாக வைத்துக்கொள்கிற சூழ்நிலை உருவாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எங்களுக்கு இருக்கும் உணவு சம்பந்தப்பட்ட வரையில், ஆண்டுதோறும் சொல்லி வருகிறோம். மத்திய பாராளுமன்றத்தில் இருக்கின்ற ரயில்வே ஷேட்கன் போல் இல்லாவிட்டாலும் செக்ரடேரியட்டில் உள்ள சிப்பந்திகளுக்கு வசதி செய்துகொடுத்துள்ளது போல், டேப்கோ, பிஷர்ஸ் டிப்பார்ட்மென்ட் மூலம் உணவுக்கூடங்களை அமைத்துக் கொடுத்தால் ஓரளவிற்கு வாய்க்கு ருசியாக சாப்பிடும் நிலைமை உருவாகும். ஆகவே, அதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சட்டமன்றம் நடக்கும் நேரங்களில் அமர்த்தப்படும் சிப்பந்திகளுக்கு நாட்கூலி தான் கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அவர்களுக்கு மாதச் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும். தற்போது லீவ் நாட்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்கும் நிலைமை இல்லை. ஒரு முறை வந்தவர்களே மீண்டும் மீண்டும் வருகின்ற நிலைமைகள் இருப்பதால், அவர்களுக்கு மாதச் சம்பளம் கொடுப்பது வரவேற்கத்தக்கது. அவர்களுக்கு சர்வீஸ் சர்ட்டிபிகேட் வழங்குவது இல்லை என்கிற குறையும் இருக்கிறது. வேலை வாய்ப்பு அலுவலகம் மூலமாக அல்லாமல் நேரடியாக அவர்களை நியமிக்கிற காரணத்தால் மாதச் சம்பளம் கொடுக்கமுடியாது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, மேற்கண்டவாறு இல்லாமல், இப்படி நேரடியாக அமர்த்துவதற்கு விதிவிலக்கு வாங்கி மாதச் சம்பளம் வழங்கவேண்டும் என்று கோருகிறேன். இப்படி சிறுசிறு குறைபாடுகள் அவர்களுக்கு உள்ளன. அதை நீக்கி, அவர்களுக்கு உற்சாகம் அளிக்கும் வகையில், சிறு சிறு இன்சென்டிவ் போனஸ் அளிக்கிற மாதிரி, அந்த வகையில், இந்தச் சலுகையை வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏற்கனவே பேசிய சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கேட்டுக் கொண்ட கோரிக்கைகளோடு நான் ஒரு கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மிகப்பெரிய வசதியுள்ளவர்கள் இல்லாததால் இந்த அந்தஸ்தை அவர்கள் காப்பாற்றிக் கொள்கிற வகையில் ஒரு கார் அவசியம் அவர்களுக்குத் தேவைப்படுகிறது. குடியிருக்க வீட்டு வசதி தேவைப்படுகிறது.

1982 மார்ச் 29]

(திரு. உ. சுப்பிரமணியன்)

அதற்கு எல்லாம் வேறு மாநிலங்களில் வட்டியில்லாக் கடன் அளிப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே அதையும் அனுதாபத் தோடு கவனித்து, உறுப்பினர்களுக்கு அந்த வசதிகளையும் செய்து கொடுத்தால், அவர்களுடைய கௌரவம் உயரும் என்ற வகையில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். (மணியடிக்கப் பெற்றது) ஒரே நிமிடம் அனுமதி அளிக்க வேண்டுகிறேன். சென்ற ஆண்டு இதே மானியக் கோரிக்கையில் பேசியபோது, அப்போது நடந்த சில சம்பவங்களைப் பற்றி எடுத்துக் கூறினேன். அதே போல தற்போது இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்னால் நடைபெற்ற சம்பவத்தைப் பற்றி நினைக்கும்போதும் மிக வருத்தமாகத்தான் இருக்கிறது. யார் காரணம்? எப்படி நடந்தது என்பதெல்லாம் உள்ளே சென்று ஆராயப்போவதில்லை. ஆனாலும், கூட கடந்த காலத்தில் இந்தப் பேரவை, இந்தியாவிலேயே மிகச் சிறந்த பேரவையாக இருந்து வந்திருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட அதன் கௌரவத்தை, உயர்த்துவதற்கும், அதனை பாதுகாப்பதற்கும் அனைவருக்கும் பங்கு உண்டு, கடமையிருக்கிறது என்பதை சொல்லி, அந்த அளவிலே இதுவரை நடந்ததெல்லாம் நடந்ததாகவே இருக்கட்டும், இனிமேலாவது நல்லவையாக நடக்கவேண்டும் என்பதை மனதிலே கொண்டு, இந்தப் பேரவையின் மரபை காப்பாற்றுகிற வகையிலே அனைவரும் நடந்துகொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

(முற்பகல் 11-50)

ஏதாவது விவாதிக்கிற விஷயமாக இருந்தாலும் கூட அதனை ஸ்போர்டிவ் ஆக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். நமது சட்டப் பேரவை மாண்புமிகு உறுப்பினர் தோழர் உமாநாத் அவர்களும், தோழர் அம்பிகாபதி அவர்களும் பேசும்போதுகூட, எப்போது பேசினாலும் எங்கள் கட்சியைப் பற்றியோ, அல்லது பாரத பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்களைப் பற்றியோ ஏதாவது பேசாமல் இருக்க மாட்டார்கள். அவர்களுடைய கொள்கை அப்படி, கட்சியின் கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்பட்டு அவர்கள் பேசுகிறார்கள் என்ற நிலையிலேயே இருப்போமே தவிர—எங்கள் கட்சியில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் சித்தன் அவர்கள் தான் அதுவும் ஏதாவது சில சமயங்களில் குறுக்கிட்டுப் பேசுவாரே தவிர மற்றவர்கள் அதிகமாக தலையிடுவதில்லை. ஆகவே மற்றவர்கள் மனம் புண்படும்படி அளவுக்கு யாரும் பேசாமல் இருத்தலே நல்லது.

அடுத்ததாக, இந்தப் பெஞ்சியிலே நாங்கள் 4 பேர்கள் அமர்ந்திருக்கிறோம். இடமே போதவில்லை. யாராவது ஒருவரை வேறு இடத்திற்கு மாற்றிவிட்டால் கூட நல்லது. அதிலே பிரச்னை என்னவென்றால், ஒன்று நான்கு பேருக்கும் இடம் போதவில்லை என்பது, இரண்டு நாங்கள் நான்கு பேருமே தினமும் காலையிலேயிருந்தே வந்து விடுகிறோம் தவறாமல். ஆகவே இது போன்ற குறைபாடுகளை போக்கி, இந்த அவையின் பெரு

[திரு. உ. சுப்பிரமணியன்]

[1982 மார்ச் 29]

மையையும் மரபையும் காக்கும் பணியில் எல்லா உறுப்பினர்களும் முன் வரவேண்டும் என்ற வேண்டுகோளையும் வைத்து, எனக்கு பேச சந்தர்ப்பம் அளித்தமைக்கு உங்களுக்கு நன்றி கூறி, விடைபெறுகிறேன். நன்றி வணக்கம்.

திரு. கோவைத்தம்பி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய ஒரு சில கருத்துக்களை இந்த மன்றத்திலே எடுத்து வைத்து பேசுவதற்கு நான் ஆசைப்படுகிறேன். (குறுக்கீடு).

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். ஒவ்வொரு மானியக் கோரிக்கையின் போதும் அந்தந்த துறைச் செயலாளர்களும் ஆபிசர்களும்—ஆபிசர் காலரியில் உட்கார்ந்திருப்பது வழக்கம். இந்தத் துறையைப் பொருத்தவரைக்கும் இதன் செயலாளர் அவர்களும் இன்றைக்காவது அங்கே உட்காருவதற்கு அனுமதிக்கப்படுவாரா?

மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவர் : அவர் இங்கேயிருந்தால் நமக்கு உதவியாக இருக்கும்.

திரு. கோவைத் தம்பி : எனக்கு முன்பு பேசிய இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியினைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் அவர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு, அவர்களுடைய கௌரவத்தைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு அவர்களுக்கு கார் வாங்குவதற்கு கடன் வழங்க வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை முதலிலே இங்கு வைத்தார்கள். நான் மன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களிடம் மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய மரியாதையை, வெளியிலே காப்பாற்றுகின்ற பெரு முயற்சியினையும், இந்த மன்றத்தை நடத்திச் செல்லுகின்ற துணைத் தலைவராகிய தாங்களும் தலைவர் அவர்களும் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் என்ற தலைப்பில் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிற இந்த கோரிக்கையின் மீது பேசும்போது சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு தேவையானவைகளை விளக்கி வாதிடுவதுதான் முதலான வாதம் என்று சொன்னாலும், இன்று நாட்டில் திரையுலகம் என்ற பெயரால், சில நேரங்களில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ஏற்படுகிற இழிவினை போக்குவதற்காகவும் இந்த மன்றத்தை நடத்திச் செல்கிற தாங்களும், தலைவர் அவர்களும் பெரு முயற்சியினை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒரு கால கட்டத்தில் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் திரை உலகில் இருந்தபோது சர்க்காருடைய உதவியே இல்லாமல் சமூகத்தை சீர்திருத்தம் செய்யக்கூடிய ஒரு நிலை இருந்தது என்பதையும் நான் படம் பிடித்துக் காட்டவிரும்புகிறேன். மனம்

1982 மார்ச் 29]

[திரு. கோவைத்தம்பி]

விட்டுச் சொல்ல வேண்டும் என்று சொன்னால், நம்முடைய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூட திரை உலகில் சினிமா கதை வசனம் எழுதியபோது, அதனால் சமுதாயம் மறுமலர்ச்சி பெற்றது என்பதை யாரும் மறந்திருக்க முடியாது என்பதையும் சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பெருமதிப்பிற்குரிய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் திரை உலகத்திலிருந்து வந்து ஆட்சியைக் கைப்பற்றிய பிறகு மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் திரை உலகத்தை விட்டு அரசியலுக்கு வந்த பிறகு இன்றைய நிலையில் புரட்சித் தலைவர் அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் திரை உலகத்தை விட்டு முழுக்க வெளியே வந்த பிறகு இன்று திரை உலகம் மிகவும் கேவலமான நிலைமைக்குப் போய்க்கொண்டிருக்கின்றது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நாட்டு மக்களின் வரிப்பணத்தைப் பயன்படுத்தி கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை முதலீடு செய்து திட்டங்கள் என்ற பெயரால் இந்த அரசு போடுகின்ற நல்ல திட்டங்களையும், அந்தத் திட்டங்களை எதிர்த்து குறை சொல்லி குறையைக் காணுகின்ற நிலைமையிலும் வாதாடுகின்ற எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் பாராட்டக்கூடிய அளவுக்கு நாட்டு மக்களுடைய மனதில் ஆட்சி நடத்தவேண்டும், என்று எண்ணுகின்ற ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களும், சகல கட்சி உறுப்பினர்களும் வெட்கித் தலை குனிகிற அளவுக்கு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையும், சமுதாயத்தில் நலிந்து போன பகுதிகளையும் தவறாகப் படம் பிடித்துக் காட்டக்கூடிய அளவுக்குத் திரை உலகம் போய்க்கொண்டிருக்கின்றது என்பதை நான் முதலில் குறிப்பிட்டுக் காட்டிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருக்கின்ற மதிப்பிற்குரிய டாக்டர், கலைஞர் அவர்களும் எங்களுடைய இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களும் எதிரிகளைச் சாடும் போது கூட, எதிரிகளைப் பற்றி வாதாடும்போது கூட, தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைக்கும் போது கூட திரை உலகத்தில் அவர்கள் சொன்ன கருத்துக்கள் யாருடைய மனத்தையும் புண்படுத்தவில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் இன்றைய திரை உலகம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் வெளியே வந்த பிறகு எப்படிப் போய்க்கொண்டிருக்கின்றது என்று சொன்னால் மிகவும் கேவலமான நிலையில் போய்க்கொண்டிருக்கின்றது என்பதையும் அது சமுதாயத்தில் வாழ்கின்ற சங்கடங்களைச் சொல்வதற்குப் பதிலாக சபல புத்தி படைத்தவர்கள் மத்தியில் பாலிய உணர்வுகளைத் தூண்டுகின்ற அளவுக்கு போய்க்கொண்டு இருக்கின்றது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த உணர்வுகளை எல்லாம் தட்டிக் கேட்கின்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைப் பற்றி திரை உலகத்தில் இருக்கின்ற எழுத்தாளர்கள் எப்படிப் படம்

[திரு. சோவைத்தம்பி]

[1982 மார்ச் 29]

பிடித்துக் காட்டுகிறார்கள் என்று சொன்னால் மாண்புமிகு மன்
நத்தின் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நீங்களும் மக்களால்
தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள்தான், நீங்களும் லட்சக்கணக்கான
வாக்குகளைப் பெற்று இந்த மாமன்றத்திலே துணைத்தலைவ
ராக வீற்றிருக்கிறீர்கள். ஆனால் சினிமாப் படங்களில்
திரை உலகத்தில் எழுதுகின்ற எழுத்தாளர்கள் தோன்றி இருக்
கிறார்கள். என்று சொன்னால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைப்
பாதுகாப்பதற்கு நீங்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் போகி
றீர்கள் என்பதை நான் முதலிலே பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ள
கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சென்சார் போர்டு என்ன செய்
கிறது என்பது நமக்குத் தெரியாவிட்டாலும் மானத்தோடும்
மனைவி மக்களோடும் வாழ்கின்ற எந்தக் கட்சியினைச் சேர்ந்த
சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்தாலும் அவர்களை இன்று
திரை உலகத்தில் காட்டுகின்ற சினிமாவானாலும், வெளியே
கடை வீதிக்குப் போனாலும் கேவலப்படுத்தக்கூடிய அளவுக்கு
இழி பிறவிகளாகக் காட்டிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதை
மாமன்றத்தின் துணைத்தலைவராகிய உங்களுக்கு ஞாபகப்படுத்
கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இவைகளை ஏன் இந்த அரசு தடுத்து
நிறுத்தக்கூடாது? இவற்றைத் தடுத்து நிறுத்தக்கூடிய நிலைமை
சென்சார் போர்டிடத்திலே இருக்கின்றது என்று சொன்னாலும்
கூட முற்போக்கு என்ற பெயரால் இடதுசாரி மனப்பான்மையோடு
நான் தட்டி எழுப்புகிறேன் என்ற நிலையில் தரம் கெட்ட
கருத்துக்களைச் சொல்லி மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதி
நிதிகளைத் தவறாக அடையாளம் காட்டுகிறார்களே இவர்களை
நீங்கள் ஏன் கண்டிக்கக்கூடாது? கண்டிப்பதற்கு அதிகாரம்
இல்லை என்று சொன்னால் பேரவையை நடத்திச் செல்கின்ற
நீங்கள் இப்படிப்பட்ட சினிமா எடுக்கின்றவர்களுக்குப் பி.டபிள்யூ.
டீ. இடமாக இருந்தாலும், ஹைவேஸ் இடமாக இருந்தாலும்
எந்த இலாக்காவுக்குச் சொந்தமான இடமாக இருந்தாலும்,
மாநகராட்சிக்குச் சொந்தமான இடமாக இருந்தாலும், நகராட்
சிக்குச் சொந்தமான இடமாக இருந்தாலும், அவற்றின் சொந்
தக் கட்டிடமாக இருந்தாலும் சூட்டிங் நடத்துவதற்கே தமிழக
அரசு அனுமதி தராது என்ற உத்தரவைப் போடுங்கள். அப்
போதாவது எங்களை மாந்தோடும், மரியாதையோடும் அவர்கள்
ஒற்றுக்கொள்வார்களா என்பதைப்பா. பீபோம் என்பதைமுதலிலே
நான் உங்களுக்கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். ஆகவே
இன்று திரைஉலகம் என்ற பெயரால் நடத்தப்படுகின்ற இந்தத்
தவறான குற்றச்சாட்டிலிருந்து சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகிய
எங்களை நீங்கள் காப்பாற்ற வேண்டும். அப்படிக் காப்பாற்றத்
தவறினால்

*

*

*

*

என்பதை நான் பரிதாபத்தோடு இந்த நேரத்திலே தெரி
வித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

*மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்
கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

1982 மார்ச் 29]

[திரு. கோவைத்தம்பி]

அடுத்து சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குத் தேவையான சில வற்றை உங்கள் மத்தியில் நான் கூறி விடைபெற்றுக்கொள்ள லாம் என்று நினைக்கிறேன். அரசினை நடத்திச் செல்கின்ற ஊழியர்களுக்கு படி, என்றும் பஞ்சப்படி என்றும் அவர்களிடத்தி லிருந்து கோரிக்கைகள் எழும்போதெல்லாம் கொடுத்துக் கொண் டிருக்கின்றீர்கள். மேலும் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் எல்லாத் துறையிலே உள்ள அதாவது அனார்கனைஸ்ட் என்ற நிலையிலே இருப்பவர்கள் இறந்தாலும் கூட அவர்களுக்கு மானியமாக 10,000 ரூபாய் கொடுக்கலாம் என்ற நிலையை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அதே மாதிரி சட்டமன்ற உறுப்பினர் களாக இருக்கின்றவர்கள் ஒரு சூழ்நிலையில் ஒரு வாய்ப்பில் அவர்கள் இறக்க நேரிட்டால் அனார்கனைஸ்ட் ஓர்க்கர்ஸ் என்று சொல்லக்கூடிய முறை சாராத தொழிலுக்கு உட்பட் டிருக்கின்றவர்களுக்கு எல்லாம் 10 ஆயிரம் ரூபாயை நீங்கள் கொடுக்கிறீர்கள்.

(நண்பகல் 12-00)

அதேமாதிரி சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பணியாற்றிக் கொண் டிருக்கும்போது இறந்தால் ரூ. 50,000 பெரிய மனது வைத்தால் ஒரு இலட்சம் ரூபாய் அந்தக் குடும்பத்திற்குக் கொடுக்கக் கூடிய ஒரு சூழ்நிலையை நீங்கள் நிதி அமைச்சர் அவர்களிடம் உருவாக்கித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென் றால் அப்போதுதான் பயம் இல்லாமல் அவர்கள் கொள்கை களை, இலட்சியங்களைச் சொல்வதற்கு, யார் எதிர்த்தாலும் கூட, நாம் கொள்கையால் அழித்தால் கூட நம் குடும்பத்திற்கு ஒரு லட்சம் ரூபாய் வருகிறது. ரூ. 50,000 வருகிறது என்ற மனப்பக்குவத்தில் பணியாற்றுவதற்கு நல்லதொரு வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தென் இந்தியாவில் பல்வேறு பகுதிகளில் இன்று நம் தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், எல்லா வசதிகளையும் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னா லும் மற்ற மாநிலங்களில் பெற்றிருக்கிற அனைத்து வசதி களிலும் தமிழ் மாநிலம் பெற்றிருக்கிற வசதி, சட்டமன்ற உறுப் பினர்களுக்கு அளித்திருக்கிற வசதிகள் மிக மிகச் குறைவு என் பதை பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு, ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு துணையாளர் நியமிப்பதற்கு அரசு உத்தரவிடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கோவைத்தம்பி]

[1982 மார்ச் 29]

சட்டமன்ற உறுப்பினர் வசிக்கிற அந்தத் தொகுதி உள் ளிட்ட பகுதியில் அவர் தங்கி பணியாற்றுவதற்கு ஒரு அலுவல கமும், ஒரு தொலைபேசியும், ஒரு துணையாளரும் தரத்தக்க ஓடு சூழ்நிலையை அரசு ஏற்படுத்தவேண்டும்.

பென்ஷன் பற்றிச் சொல்கிறீர்கள். பென்ஷன் ரூ. 250 கொடுக்கிறீர்கள். திடீரென்று பென்ஷன் வாங்கும் முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர் இறந்துவிட்டால் அவர் மனைவிக்கு அந்தப் பென்ஷன் கிடைக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையை நீங்கள் உருவாக்கித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொகுதியில் சுற்றுப் பயணம் செய்வதற்கு 100 லிட்டர் பெட்ரோல் கொடுக்கிறீர்கள். சில தொகுதிகளில் இரண்டு ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் உள்ளன. நகரசபை அடங்கிய தொகுதி கூட இருக்கிறது. எனவே, இந்த 100 லிட்டர் பெட்ரோல் என்பதை 200 லிட்டர் என்றாவது ஆக்கித்தர வேண்டும்.

நீங்கள் கொடுத்திருக்கிற ரெயில்வே கூப்பன்கள், டெலிபோன் ரேட் இப்போது மைய அரசு இவற்றை உயர்த்திவிட்டதால் நீங்களும் கொஞ்சம் உயர்த்தி இரு மடங்காக ஆக்கித்தர வேண் டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். * * * என்று சொன்னார்கள், அந்த வார்த்தை அவசியமில்லை.

அதேபோல் அந்த மாதிரிப் படம் யார் எடுத்திருந்தாலும் சரி, அவர்களைக் கண்டிக்கிறேன், இந்த அவையின் மூலம், உங்கள் மூலம் கண்டிக்கிறேன், எல்லோரையும், நடித்தவர்களையும் சரி, எடுத்தவர்களையும் சரி, டைரக்ட் செய்தவர்களையும் சரி எல்லோரையும் கண்டிக்கிறேன்.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கோவைத்தம்பி அவர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பற்றி திரை உலகில் இழிவான படங்கள் எடுக்கப்படுகின்றன என்று சொன்ன அந்த உணர்வோடு நான் ஒன்றிப் போகிறேன். ஆனால் அவர் களும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள், தாங்களும் அங்கீகரிப்பீர்கள் என்று என் கருத்து ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்கள் பேச்சில் சொன்னதை நான் இங்கே சொல்கிறேன். * * *

* * * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் ஆணை ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1982 மார்ச் 29]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

என்று சொன்னார்கள். அந்த வார்த்தைகளை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து எடுத்துவிட்டு அதற்குப் பதிலாக சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை இழிவுபடுத்துவது போல் என்று மாற்றிக் கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்ன அந்த வார்த்தைகளையும், திரு. கோவைத்தம்பி அவர்கள் சொன்ன அந்த வார்த்தைகளையும் அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிட ஆணையிடுகிறேன்.

அப்படி படம் எடுத்தவர்கள், அந்தப் படத்தில் நடித்தவர்கள் அவர்கள் எல்லோரையும் இந்த அவையின் சார்பாகக் கண்டிக்கிறேன். எச்சரிக்கிறேன்.

திரு. கு. ரமணி: மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கைகள் மீது மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பில் சில முக்கியமான கருத்துக்களை அவை முன் வைக்க விரும்புகிறேன். சட்டமன்றக் கூட்டங்கள் இன்றைக்கு நடத்தப்பட்டு வரக் கூடிய அளவு போதாது என்பது எங்களுடைய உறுதியான கருத்து. மக்களின் அன்றாடப் பிரச்சினைகளை இங்கிருக்கிற 234 உறுப்பினர்களும் அடிக்கடி இதே சட்டமன்றத்தில் எடுத்து வைப்பது, விவாதிப்பது, அதற்குப் பரிகாரம் தேடுவது இவை மிக மிக அவசியமானதொன்று. ஆகவே சட்டமன்ற கூட்டம் ஆண்டுக்கு நான்கு முறைகளாவது வைக்க வேண்டும் என்பது என் ஆலோசனை.

பட்ஜெட் கூட்டம் ஒன்றரை மாதங்கள் நடக்கிறது. பாக்கி உள்ள கூட்டங்களையும் எடுத்துக் கொண்டால் நான்கு கூட்டங்களுக்கும் சேர்ந்து 100-நாட்களாவது மீட்டிங்ஸ் இருக்க வேண்டும் அந்த முறையில் நடத்தப்பட வேண்டும்.

அதிலே, லீவ் போன்ற மற்றவைகளை எல்லாம் சேர்க்காமல், சட்டமன்றக் கூட்டத்தை நடத்த வேண்டும். பாராளுமன்றம் போல் 7 மாதங்கள் நடத்த வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. குறைந்தபட்சம் இது தேவையென்று ஏற்கனவே இந்த மன்றத்திலே இந்தக் கருத்துக்களைத் தெரிவித்துள்ளோம். ஆனால் இதைப் பற்றி கொஞ்சம்கூட இந்த அரசு சிந்திக்கவில்லை. அதற்கு மாறாக, 3 கூட்டத் தொடர்கள் கூட நடத்தாமல் இருப்பது, துரதிருஷ்டவசமாக இருக்கிறது; அது ரொம்ப வருந்தத்தக்க விஷயம் என்பதைச் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும்.

ஒவ்வொரு அமைச்சருக்கும், அவர் இலாகா சம்பந்தப்பட்ட வரையில் ஒரு கன்சல்வேடிவ் கமிட்டி என்ற முறையில் ஒரு ஆலோசனைக் குழுவை கட்டாயமாக ஏற்படுத்த வேண்டும். அது பாராளுமன்ற முறையிலே இருக்கிறது. அதனால் பல்

[திரு. கு. ரமணி]

[1982 மார்ச் 29]

பிரயோஜனம் ஏற்படும். ஆகவே, இதை ஏற்படுத்த வேண்டும். பலவிதமான விஷயங்களை எடுத்துச் சொல்வதற்கும், சட்டமன்றம் கூடாத இடைக் காலத்தில், பலப் பிரச்சனைகளைப் பற்றி விவாதிப்பதற்கு அமைச்சர்கள் இத்தகைய கூட்டங்களைக் கூட்டி, பல அறிவுரைகளைப் பெறுவதற்கு வாய்ப்பாக அமையும். அமைச்சர்கள் திடீர் திடீரென்று அறிக்கைகள் வெளியிடுகிறார்கள். அதிலே, மக்களுக்கு சலுகைகள் கொடுப்பதும், கொடுக்காததும் பற்றி பல அறிவிப்புகள் வருகின்றன. இதெல்லாம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு தெரிவிக்காமல், வெளியிடுவது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. அதைப்பற்றி மக்கள் கேட்டால், எங்களால் ஒன்றும் சொல்ல முடியவில்லை. மேலும், இத்தகைய அறிவிப்புகளை நாங்கள் பத்திரிகைகளின் வாயிலாக தெரிந்துக்கொள்ள வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. எனவே, ஆலோசனைக் குழுக் கூட்டங்களை இரண்டு சட்டமன்றக் கூட்டங்களுக்கு மத்தியில் கூட்டலாம்; அதிலே விவாதிக்கலாம்; பல கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொள்ளலாம். ஜனநாயக முறைப்படி இதைக் கொஞ்சம் விரிவாகக் கையாள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சட்டமன்றத்திலே மானியக் கோரிக்கைகள் வரும் போது, நாம் திருப்தியாக பல விஷயங்களை அந்த மானியத்திலே விவாதித்து, பேச முடிவதில்லை; அதற்கான நேரம் அனுமதிக்கப் படுவதில்லை. ஒரு சில அங்கத்தினர்கள் கொஞ்சம் தலைவர்கள் அந்தஸ்தில் உள்ளவர்களுக்கு வேண்டுமானால், சிறிது நேரம் அதிகமாகக் கொடுக்கப்படலாம். மற்றவர்களுக்கு அப்படி தரப்படுவதில்லை. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கக் கூடாது. அதிலும், குறிப்பாக, பெரிய மானியமாக இருந்தால், பெரிய மானியம் என்று சொல்கிற போது, தொகையைப் பற்றி முக்கியமல்ல, தொழிலாளர் இலாகாவோடு சேர்த்து, வேறுஇரண்டு இலாகாக்களும் வருகின்றன. எல்லாவற்றுக்கும் சேர்த்து 2½ மணி நேரம்தான் விவாதம். அப்படி என்றால், இதற்கு என்று ஒரு விவர்தம் வைக்கத் தேவையில்லை என்று சொன்னாலும்கூட அது தவறாகாது. இப்படிப்பட்ட பல் பெரிய முக்கியமான மானியங்கள் மீது குறைந்தது, ஒரு மானியத்திற்கு இரண்டு நாட்கள் விவாதம் வைக்க வேண்டும். இவ்வாறு முக்கியமான 7, 8 மானியங்கள் வருகின்றன. எதிர் காலத்திலாவது இதை எல்லாம் மனதிலே கொண்டு, அதற்குரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆனால், இன்றைக்கு எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் சேர்ந்து தானே, பிசிஎஸ் அட்வைசரி கமிட்டியிலே முடிவு செய்யப்படுகின்றது என்று கேட்கக்கூடும். அப்படி ஒரு வழக்கம் இருந்தாலும், இதை மாற்ற வேண்டும். நாங்களும், எங்களுடைய தலைவர்களுடன் விவாதித்து, எங்களுடைய இது பற்றிய ஆலோசனைகளை அவர்கள் முன் வைப்போம்.

1982 மார்ச் 29]

[திரு. கு. ரமணி]

மாறுபட்ட சில கருத்துக்கள் எங்களுக்கு இருக்கிறது. அது ஒரு பக்கத்திலே இருந்தாலும் ஆந்திர முதலமைச்சர் அவர்கள் 4 டி. ஏ.-க்கள் அறிவித்து விட்டார்கள். அதைப் போலவே கர்நாடக மாநிலத்திலே நிதியமைச்சர் அவர்கள் 4 டி. ஏ.-க்கள் அறிவித்து விட்டார்கள். நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்களும் மனம் உவந்து 4 டி. ஏ.-க்களை அளிப்பார்கள் என்று நாங்கள் எதிர்பார்க்கிறோம்.

அமைச்சர்களுக்கும் பொதுமக்களுக்கும் இடையே இருக்கும் படியான தொடர்பு இப்போது குறைவாக இருக்கிறது. அதிலே பிரச்சினை இருக்கிறது. அமைச்சர்கள் வெளியே சுற்றுப் பயணம் போவதைப் பற்றி பிரச்சினையில்கூட, சட்டமன்றக் கூட்டம் இல்லாத நேரங்களிலே வெளியிலே இருந்து வருகின்ற பொதுமக்கள் ஆபீசிலே அமைச்சர்களைச் சந்திப்பதற்கு உரிய வாய்ப்பு அளிக்கப்பட வேண்டும். இப்போது அதிலே கஷ்டம் இருக்கிறது; முதலமைச்சர் அவர்களைச் சந்திப்பது என்பது மிக மிக மிகக்கஷ்டமான வேலை. அதற்கு தகுந்த ஏற்பாடுகள் தேவை. சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகிய நாங்கள் பார்க்க வேண்டுமென்றால் எங்களுக்குக் கூட அவர்களுடைய பேட்டி கிடைப்பதற்கு பல கஷ்டங்களைத் தாண்டித்தான் போக வேண்டியிருக்கிறது. அதையும் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து எம்.எல்.ஏ.-க்கள் விடுதி. கட்டுப்பாடற்ற—நாம் மிகவும் வேதனையடைகிறோம் — மார்க்கட் பிளேஸ், சந்தைக் கடை என்று சொன்னால் தவறாகாது. விரும்பத் தகாத பேர் வழிகள் வருகிறார்கள், திருடர்கள் வருகிறார்கள், ஏற்கனவே அவர்கள் வந்து தகராறு நடக்கிறது. இங்கே சபைக் கூட்டம் முடிந்து அங்கே நாங்கள் செல்கிறபோது ஒரு நாள் ஒருவனுடைய சட்டையைக் கழற்றிவிட்டு போலீஸ் கேள்விகளைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்., இந்த மனிதர்கள் எப்படி அங்கே வரமுடியும்? இன்னொன்று, நன்கொடை வசூலிப்பதற்காக புத்தகங்களை எடுத்துக்கொண்டு ஒவ்வொரு ரூமிற்கும் சென்று வசூலிக்கின்ற நிலைமையில் வசூலிக்கும் இடமாக சில நேரங்களில் மாறுகிறது. அறைகளுக்கு முன்பு ராத்திரியில் சிலர் படுத்துத் தூங்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது, காலியாக இருக்கின்ற இடங்களிலே படுத்துத் தூங்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. யார் வேண்டுமானாலும் வரலாம், எப்போது வேண்டுமானாலும் வரலாம், ராத்திரியிலே வேண்டுமானாலும் வந்து கதவைத் தட்டலாம். இந்த நிலைமைகள் எல்லாம் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். இந்த நிலைமைகளைப்பற்றி ஒரு தரம் நாம் எல்லாம் பேசி முடிவு எடுத்தோம், அந்த நிலைமைகள் போக்கப் பட்டிருக்கிறது, அங்கே அடிதடி கூட நடந்திருக்கிறது உங்களுக்குத் தெரியும், இது சரியல்ல. வேறு எந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் விடுதியைப் போய்ப் பார்த்தாலும் இந்த நிலைமை இருக்காது என்பதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திரு. கு. ரமணி]

[1982 மார்ச் 29]

அதே மாதிரி, இந்தச் சட்டமன்றப் பேரவையை நம்பிக் கொண்டு, இதற்காக என்று இருக்கின்ற தாற்காலிக ஊழியர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மனம் புண்படுகின்ற வகையிலே, அவர்களை சாதாரண தினக் கூலிகளாக நடத்தக் கூடிய ஒரு நிலை இருக்கிறது. இந்த நிலை ஒருகாலும் இருக்கக்கூடாது. இதை மாற்றியாக வேண்டும். ஏற்கனவே, இதைப்பற்றி திரு. உ. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கூட எடுத்துச் சொல்லி, மாதச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கு அவர்கள் சர்வீஸ் மானியவலுக்கு வீரோதமாக தினக் கூலி ஆட்களாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலை மாற்றப்பட வேண்டும்.

அதே மாதிரி, தட்டெழுத்தர்கள் இன்றைக்கு இளநிலை உதவியாளர்கள் என்று நியமிக்கப்பட்டு, அவர்களுக்கு அதற்கான சிறப்பு ஊதியத்தைக் கொடுப்பதில்லை. அதுவும் சரியல்ல. அதைப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அவர்களுக்கு அந்த மாதிரியான தகுதியிருக்கும்போது, அதற்கான திறமை இருக்கும் போது, அதற்குத் தகுந்த மாதிரி அவர்கள் ஊதியத்தை மாற்றிக் கொடுக்க வேண்டும்.

அதே போல், சர்வீஸ் சான்றிதழ் கொடுக்கப்படுவது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. ஒரு சான்றிதழ் நகலைப் பார்த்தேன்—
The individual was not recruited through Employee Exchange and the said appointment does not carry service right on him. இப்படி அவர்கள் சர்வீசிலே நல்லபடியாக நடந்ததாக எழுதி கொடுத்திவ்ந்து, அதற்குக் கீழே இப்படி எழுதியிருப்பது சரியல்ல. இதனால் அவர்களுக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் கிடைக்கவில்லை. அந்த சர்வீஸ்கேட்டினால், எந்தவிதமான ஒரு வேலை வாய்ப்பும் அவர்கள் பெற முடியாத ஒரு நிலை இருக்கிறது.

அந்த நிலை சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்தில் இருந்து வந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வரவில்லை என்று சொல்வது அவர்களது குறை இல்லை. தற்காலிகமாக இருந்தாலும் அவர்கள் எல்லாம் தொடர்ந்து வேலையில் நீடிக்கக் கூடிய முறையிலே நிலைமைகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். இந்த ஊழியர்கள் பல சங்கடங்களுக்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்கள், அவர்களுக்கு தகுந்த நியாயம் அளிக்கப்படவேண்டும், இதைப்பற்றி பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்கும் நாங்கள் சில கடிதங்களைக் கொடுத்திருக்கிறோம்.

(பிற்பகல் 12-10).

அதே மாதிரி அரசு ஊழியர்களுக்கு டி. ஏ. கொடுக்க வேண்டும் என்ற விஷயத்தை நான் அவையிலே அமைச்சரின் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தேன். 4 டி. ஏ.-க்கள் கொடுத்தாகிவிட்டது மத்திய சர்க்கார். அதிலே உள்ள முறைகளிலே

1982 மார்ச் 29]

[திரு. கு. ரமணி]

நம்மோடு வருகின்ற விருந்தினர்கள் என்ற பெயரால் சிலர் சொல்லிக் கொண்டு தப்புவிக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இதையெல்லாம் கவனிக்க வேண்டும்.

தொலைபேசிகள் அதிகமாக அங்கே வைக்கப்பட வேண்டும். கட்சி காரியங்களுக்கு தொலைபேசி வசதிகள் இனாமாக செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும். அந்த ஆபீஸ் காரியதரிசிக்கு போக்கு வரத்துக்கு பஸ் பாஸ் கொடுக்க வேண்டும், இங்கே வந்து போய் பல காரியங்களை அவர்கள் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் விடுதியிலே உள்ள உணவு வசதி, அங்கே எந்தவிதமான உணவு வசதியும் இல்லை. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் என்று போர்டு இருந்தாலும் அவர்கள் எல்லாம் வெளியே இருக்க வேண்டும், பாக்கியிருக்கிறவர்கள் உள்ளே இருந்து சாப்பிடலாம் என்ற நிலைமை இருக்கிறது, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் என்றாலும் கவலைப்படாத நிலைமை இருக்கிறது. சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு என்று தனியாக மெஸ் ஏற்படுத்தி அரசாங்கமே அவர்களுக்கு உணவு வசதி செய்ய வேண்டும். அதற்கு என்ன செலவாகிறதோ அதைக் கொடுப்பதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். சாதாரண ஸ்டாண்டர்டு உணவு ஆக இருந்தால் போதும். இப்படிப்பட்ட ஒரு சில மாற்றங்கள், சீர்திருத்தங்கள், நடவடிக்கைகள் செய்யப்படவில்லையென்றால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் என்றால் பல பேர்கள் ஏளனமாகக் கருதக்கூடிய அளவுக்கு விடுதியைப்பற்றி தவறான எண்ணம் ஏற்படுவதற்கும் மக்கள் மத்தியிலே வேறு விதமான எண்ணக்கூடிய நிலைமையும் இருக்கும், ஆகவே, அந்த நிலைமை போக்கப்பட வேண்டும், அதைத் தடுத்தாக வேண்டுமென்று சொல்லி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*டாக்டர் கே. சமரசம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய இந்த கோரிக்கைகள் நான்கின்மீது நான் என்னுடைய கருத்துக்களை வைக்க முன்வருகிறேன்.

“ அகலாது அணுகாது தீக்காய்வார் போல்க
இகல்வேந்தர்ச் சேர்ந்தொழுகுவார் ”

வள்ளுவன் சொல்கிற இந்தக் கருத்தை பார்க்கிறபோது, அதாவது எப்படி எப்படி அணுகி நம்முடைய பிரச்சனைகளை சாதித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்கு எளிதாய் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு தமிழக சட்டமன்றம் வள்ளுவர் மன்றமாக இருக்கிறது. இங்கே முதல்வராக இருக்கக்கூடியவர்கள் இன்றைய இருபதாம் நூற்றாண்டின் இணையற்ற திருவள்ளுவராக நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் காட்சி அளிக்கிறார்கள்.

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

[1982 மார்ச் 29]

சிகப்பு விளக்கு என்றாலே பலர் பயப்படுகிறார்கள். சிகப்பு விளக்கு “ சின்னலை ” கண்டால் போக்குவரத்து கூட தடைப்படும். ஆனால் இங்கே பட்டன் அழுக்கினால் சிகப்பு விளக்கு எரிந்தால் தான் செய்தி வெளியாகிறது ; மைக் வேலை செய்கிறது ; “ டேப் ” பேச்சு பதிவாகிறது. இந்த நாட்டின் தலையெழுத்தை நிர்ணயிக்கிற சட்டங்களை உருவாக்குகிற இந்த சட்டமன்றத்திலே சில உணர்வுகளை எடுத்துச் சொல்வது மிக முக்கியமானதாக இருக்கிறது. தமிழக சட்டமன்றம் தனித் தன்மையுடையதாக இருக்கிறது. ஆனாலும் கூட சில சமயங்களிலே நாடு தழுவிய ஒரு நிகழ்ச்சியாகக் கூடிய கூச்சல், குழப்பம், கலாட்டா என்று வந்தாலும் கூட தமிழகத்திற்கே உரிய கண்ணியத்தோடு திருத்தி பார்க்கக்கூடிய வகையிலே இந்தப் பேரவை இறுதியிலே இப்படிப்பட்ட ஒரு முடிவிற்கு வருவது உண்மையிலேயே பாராட்டுதற்குரியது.

இங்கே ஜே. எஸ். இராச அவர்கள் அவசரச் சட்டத்தைப்பற்றி சொன்னார்கள். நாட்டிலே யாரும், எந்த அரசும் தன்னிச்சையாக அவசரச் சட்டத்தைப் போட்டுவிடுவதில்லை. ஆக்ஷனுக்கு, ரீ-ஆக்ஷன் நாட்டிலே என்ன சொல்லப்படுகிறதோ, என்ன எண்ணங்கள், விபரீதங்கள் வருகிறதோ அதை கண்காணிக்கக் கூடிய வகையிலே, மக்களை பாதுகாக்கக்கூடிய வகையிலே வரக்கூடிய சட்டங்கள் தான் அவசரச் சட்டங்கள் என்று வெளிவர வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே சம்பளத்தைப்பற்றியும், பயணப்படியைப் பற்றியும் வேலை படியைப்பற்றியும் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். இது போன்ற நிலையிலே சம்பளம், வேலைப்படி, பயணப்படி இவைகளுக்கெல்லாம் உச்சவரம்பு நிர்ணயிக்க வேண்டும். அப்போது தான் ஒரு அரசு அலுவலர் என்று சொன்னால் அவர்களுக்கு எந்த வகையிலே, அந்த துறையிலே எத்தனை சதவீதம் ஒதுக்கவேண்டும் என்னென்ன வழங்கவேண்டும் என்பது வரையறுக்கப்பட்டு விட வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அர்த்தாலும், போராட்டமும் இப்படி ஆண்டுதோறும் நடந்துகொண்டே இருக்கும். இதற்கு முடிவு கட்டக்கூடிய முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தியா ஒரு தரித்திர நாராயணன் நாடு என்று சொன்னார் மகாத்மா காந்தி அவர்கள். இன்றைய தினம் இதை மாற்றியமைக்கக்கூடிய அளவிலே தமிழகத்திலே பல்வேறு திட்டங்கள், நாம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். மாவட்ட வளர்ச்சி மன்ற கூட்டங்களிலே நிச்சயமாக அமைச்சர் ஒருவர் கலந்துகொள்வதென்று நினை ஏற்பட வேண்டும். ஊராட்சிகள் மேலும் மேலும் பேருராட்சிகளாக மாறக்கூடிய தகுதியுள்ளவைகளை பேருராட்சியாக மாற்ற வேண்டும். காலப் போக்கில் ஊராட்சிகள் இல்லை, சிறு நகரம், பெரிய நகரம் என்று சொல்வதற்

1982 மார்ச் 29]

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

கேற்ப இப்போது எடுத்திருக்கிற எல்லா நடவடிக்கைகளும் கைகொடுக்கக்கூடிய நிலையிலே இருக்கிற காரணத்தால் இதனை முன் நின்று கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல் ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே இருக்கிற கல்வி, விவசாயம், தொழில், குடிதண்ணீர், பேரூராட்சி அத்தனையும் பிரிந்துவிட்டது. தன்னிறைவுத் திட்டம் முடிந்தால் ஒன்றியத்திற்கு மிகப் பெரிய வேலை இல்லை என்ற நிலைவரும். ஆகவே, ஈ.ஓ.பி., ஈ.ஓ.சி., ஈ.ஓ.ஐ. போன்ற எக்ஸ்டன்ஷன் ஆபீசர்கள் தேவைதானா என்பதும், அவர்களுக்கு வேறு பணிகளை நிர்ணயிக்கிற வகையிலே, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு இருக்கிற நிலைமைகளை அனுசரித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒய்லூதியம் என்று வழங்குபவர்களுக்கு 200 ரூபாய் வருடத்திற்கு மருத்துவத் தொகையாக கொடுக்கிறோம். நாம் கொடுக்கக்கூடிய மருத்துவ சான்றிதழ்கள், பல்வேறு அதிகாரிகளிடத்திலேயிருந்து சான்றிதழ்கள் பெற்றால் தான் கொடுக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. இதற்காக 50 ரூபாய் செலவழிக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. அவர்களுக்கு அரசே நேரிடையாக கொடுக்கிற நிலையையும், சான்றிதழ் தேவையில்லையென்கிற நிலையையும் கொண்டு வரவேண்டும். அங்கேயிருக்கிற கிராம அதிகாரி, ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர், தாசில்தார்..... (மணியடிக்கப்பெற்றது) ஆகியோர்களின் சான்றிதழ் பெறாமலேயே கொடுக்கலாம். அரசுக்கு நட்பில்லை, பெறுபவர்களுக்கும் நஷ்டமும்—கஷ்டமும் குறையும்.

திரு. பொ. உத்திராபதி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் ஆகிய கோரிக்கைகளின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல விழைகிறேன்.

ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் மாவட்ட வளர்ச்சிமன்ற கூட்டங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு முறை கூடுவது என்று சொன்னாலும் சரியாக கூடுவதில்லை. அப்படி கூட்டப்பட்டாலும், மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்திற்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் தான் தலைமையேற்பதாக இருக்கிறது. ஆனால் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அங்கே இருக்கிறோம். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் 20 உறுப்பினர்கள் இருந்தால் ஒவ்வொரு வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்திற்கும் மாறி மாறி தலைமை பொறுப்பு ஏற்பதற்கு வழி வகுக்கிற அளவில் அரசு பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. பொ. உத்திராபதி]

[1982 மார்ச் 29]

(முற்பகல் 12-20)

அதேபோல் தன்னிறைவுத் திட்டம் வருகிறது. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இருக்கிறோம். எங்களையும் அழைத்து வைத்து, அந்தத் தன்னிறைவுத் திட்டத்தை அமுல்படுத்த நடவடிக்கை எடுத்தால்தான், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எங்கெங்கே எல்லாம் சாலைப் போக்குவரத்து, குடிதண்ணீர் தேவை என்ற ஆலோசனையைச் சொல்ல முடியும். அதிலும் அரசாங்கம் எதிர்காலத்தில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சட்டமன்றம் கூடுகின்ற நாட்களில் பியூன்கள் நியமிக்கின்றோம். சட்டமன்ற ஆஸ்ட்டலில் பெண்களைத் துப்புரவுப் பணியாளர்களாக நியமிக்கிறார்கள். அடுத்த மாதம் 8 ஆம் தேதி கூட்டத் தொடர் முடிந்தால் அவர்களும் வீட்டுக்குச் செல்வார்கள். மாற்று வேலை கிடையாது. கூலியோ, தினக்கூலியோ 4. பியூனுக்கு ரூ. 11 கொடுப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். நான் வேண்டிக்கொள்வது, இதை நம்பி வாழக்கூடிய அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குச் சட்டமன்றக் கூட்டம் முடிந்துவிட்டால் மாற்று வேலை கொடுக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல், பழைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் விடுதி இருக்கிறது. அங்கு உறுப்பினர் அறைகளுக்கு 'ஃபோன்' கிடையாது. பொதுவான ஃபோன் இருக்கிறது. பெல் அடித்துக் கொண்டே இருக்கிறது. யார் எடுப்பது என்று தெரியவில்லை. ஆகவே, பழைய சட்டமன்ற உறுப்பினர் விடுதியில் அறைகளுக்கு ஃபோன் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல், 1947 ஆம் ஆண்டு முதல் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குப் பென்ஷன் வழங்க இருப்பது வரவேற்கத் தக்கதாகும். அதே நேரத்தில், சுதந்திரப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு, தியாகிப் பென்ஷன் வாங்கிக் கொண்டிருப்பவர்கள், அந்தப் பென்ஷன் தொகையில் ரூ. 250-ஐ விட அதிகமாக வாங்கிவிட்டால், இந்தப் பென்ஷன் அவர்களுக்கு நிறுத்தப் படுகிறது. இந்த நாடு சுதந்திரம் பெற்றதற்காகத் தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர்களுக்கு தியாகிப் பென்ஷன் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே, அவர்களுக்கு இந்தப் பென்ஷனை நிறுத்தக்கூடாது. அவர்களுக்கும் இந்தப் பென்ஷனை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல், இங்கு சட்டமன்றத்தில் வாச் அன்ட் வார்ட் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு தினப் படி ரூ. 4 கொடுக்கப்படுகிறது. ஒரு காபி குடித்தால், வெளியிலே 60 பைசா, இங்கே 40 பைசா, டீ 30 பைசா, ரூ. 4 போதுமா என்பதை அரசு பரிசீலிக்க வேண்டும்? எதிர்காலத்தில் அந்தப் படியை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1982 மார்ச் 29]

[திரு. பொ.உத்திராபதி]

அடுத்து, பொது நிகழ்ச்சிகளில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கலந்து கொள்ள வேண்டுமென்று தொடர்ச்சியாக அமைச்சர்கள் சொல்லி வருகிறார்கள். நான் தெரிவித்துக்கொள்வது, பெரியார் மாவட்டத்தில் நேற்று மத்திய கூட்டுறவு வங்கி நிகழ்ச்சி நடந்தது எம்.எல்.ஏ.-க்கள், எம்.எல்.சி.-க்கள் என்று பெயர் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், அங்கே இருக்கிற எம்.எல்.ஏ. பெயர் விடப்பட்டிருக்கிறது. எதிர்காலத்தில், அப்படி பெயர்விடாத நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை).

சமூக நலத்துறை என்பது முக்கியமான மானியக் கோரிக்கை. அதே போல், கைத்தறித் துறையும் முக்கியமான மானியக் கோரிக்கை. ஆனால் அதற்கெல்லாம் ஒதுக்குகின்ற நேரம் 2 மணி நேரம்தான். நான் கேட்டுக் கொள்வது முக்கியமான மானியக் கோரிக்கைகள் வருகின்றபோது, அதிகமான சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கருத்துக்களைச் சொல்ல வாய்ப்பளிக்கும் வகையில், 1 நாள் ஒதுக்க வேண்டும், 2- மணி நேரம் போதாது. 5 நிமிஷம், 6 நிமிஷம் பேசினாலே, பேரவைத் தலைவர் மணி அடித்து விடுகிறார், காலம் குறைவாக இருக்கிறது என்று சொல்லி ஆகவே, அப்படிப்பட்ட மானியக் கோரிக்கைகளுக்கு அதிக நேரம் ஒதுக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்தச் சட்டமன்றம் மாதிரி அதிக நாள் நடந்த சட்டமன்றமே இந்தியாவிலே கிடையாது.

திரு. பொ. உத்திராபதி : இன்னும் அதிக நாள் நடத்த வேண்டும். ஒவ்வொரு மானியக் கோரிக்கைக்கும் ஒவ்வொரு நாள் கொடுத்து, ஒரு வருடத்திற்கு 4 முறையாவது சட்டமன்றம் கூட வேண்டும். பட்ஜெட் கூட்டத் தொடர் 40 நாள் நடக்கிறது. அது போதாது. 3 மாதத்திற்கு ஒருமுறை சட்டமன்றம் கூடினால்தான் இடையில் வரக்கூடிய நிகழ்ச்சிகள்பற்றி சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கருத்து சொல்லவும், அமைச்சர்கள் பதில் சொல்லவும் நல்ல திட்டங்களை உருவாக்கவும் தமிழகத்தில் எதிர்காலத்தில் வாய்ப்பிருக்கும். ஆகவே, குறைந்தபட்சம் 100 நாட்கள் வருடத்திற்கு 4 முறை சட்டமன்றம் கூட அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன்.

திரு கோ. விஸ்வநாதன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்ற மானியக் கோரிக்கையின்மீது ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நீங்கள் அவைக்குவந்து விட்டமைக்காக என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தப் பேரவையிலே நடைபெறும் விவாதங்கள் முக்கியத்துவம் பெற வேண்டுமென்ற என் கோரிக்கையை முதலா

[திரு. கோ. விஸ்வநாதன்]

[1982 மார்ச் 29]

வதாக வைக்க விரும்புகிறேன். அப்படி விவாதம் முக்கியத் துவம் பெறவேண்டுமென்றால் உறுப்பினர்கள், அவைத் தலைவர், அமைச்சர்கள் அனைவருமே ஒத்துழைப்பு தந்தாக வேண்டும். நான் அதற்கு ஒரு உதாரணத்தைக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது பொது விவாதம் தொடங்கியபொழுது அவையிலே அவைத் தலைவர் கிடையாது; நிதியமைச்சர் கிடையாது; எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கிடையாது; எந்தக் கட்சித் தலைவர்களும் கிடையாது. முதலில் அருமை நண்பர் திரு. சோமு அவர்கள் விவாதத்தைத் தொடங்கி வைத்துப் பேசினார்கள். அதற்குப் பிறகு நான் பேசினேன்; பிறகு மற்ற உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள். கடைசியிலே நான் தெரிந்து கொண்டது, அலுவல் ஆய்வுக் குழு நடந்ததாகச் சொன்னார்கள். அலுவல் ஆய்வுக் குழு முக்கியம்தான். ஆனால் பொது விவாதத் தைவிட அது முக்கியம் அல்ல. அப்படி அலுவல் ஆய்வுக் குழு முக்கியமாக இருந்தால் அவையை ஒத்தி வைத்துவிட்டு அலுவல் ஆய்வுக் குழுவை நடத்தலாம் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்று நடைபெறும் விவாதங்கள் பொருள் பொதிந்தவைகளாக இருக்கவேண்டுமானால் ஒரு வாரம் முன்கூட்டியே என்னென்ன விவாதம் நடைபெறும் என்பதை அவைத் தலைவர் அறிவித்துவிட்டு, அந்தக் கட்சிகளினுடைய தலைவர்களோ அல்லது முக்கியஸ்தர்களோ அந்த உறுப்பினர்களிடத்தில் நீங்கள் தான் பேச வேண்டுமென்று தெரிவித்துவிட்டால் இன்றைக்கு நடைபெறும் விவாதத்தைவிட எதிர்காலத்தில் விவாதம் பொருள் பொதிந்தவைகளாக இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

இன்னொரு பிரச்சனையை எல்லோரும் குறிப்பிட்டார்கள். ஐந்து நிமிடங்களுக்குள் பேசிமுடிக்க வேண்டுமென்று ஆணையிடப் படுகிறது. கல்லூரி விவாத மேடையிலேகூட ஐந்து நிமிடங்கள் கழித்து முதல் மணி அடித்து, ஏழாவது நிமிடத்திலே கடைசி மணி அடிப்பார்கள். அந்தக் காலேஜ் டிபேன்டைவிட நேரம் குறைவாகத் தரப்படுகிறது. இதை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்றால் நம்முடைய நிதியமைச்சரவர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

‘வோட் ஆன் அக்கவுண்ட்’ எடுத்துவிட்டால் 29 ஆம் தேதியே எல்லாவற்றையும் முடித்து விட்டு நான் கில்லட்டின் செய்ய வேண்டுமென்ற நிலை இருக்காது. நாம் அதற்குப்பிறகு ஏப்ரல் மாதத்தில், மே மாதத்தில் பட்ஜெட்டைப் பாஸ் செய்துகொள்ள முடியும். எனவே இந்த ஆண்டு இதை முடித்துவிட்டு அடுத்த ஆண்டு முதல் 3 மாதம், 4 மாதங்களுக்கு ‘வோட் ஆன் அக்கவுண்ட்’ எடுத்துவிட்டு விவாதத்தைக் கொஞ்சம் விரிவாக நடத்தி, ஒரு நாளைக்கு ஒரு மானியக் கோரிக்கை என்று எடுத்துக்கொள்ளப்படும் விதத்தில் சபையில் நடவடிக்கைகளை அமைக்க வேண்டுமென்று அவைத் தலைவரவர்களையும், நிதியமைச்சரவர்களையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1982 மார்ச் 29]

[திரு. கோ. விஸ்வநாதன்]

நாள்தோறும் குற்றச்சாட்டுக்களும், பதிலடிகளும் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆளும் கட்சி, எதிர்க்கட்சி என்று இருக்கின்றபொழுது அவற்றை நம்மால் தவிர்க்க முடியாதுதான். ஆனால் அது நாள்தோறும் நடைபெற வேண்டியதில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிக் குற்றச்சாட்டுக்களும், பதிலடிகளும் வரும்பொழுது அதிலே சுவையிருக்கட்டும், சூடு இருக்க வேண்டாம்; ஒளியிருக்கட்டும், வெப்பமிருக்க வேண்டாம் என்பதற்கு அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் உதாரணமாகத் திகழ்ந்திருக்கிறார்கள், அவரைப் பார்த்து எதிர்க்கட்சி உறுப்பினரவர்கள் (Your days are numbered) என்று கேட்ட பொழுது அவர் சொன்ன பதில் (My steps are measured) என்றுதான் குறிப்பிட்டார்கள். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட விவாதங்கள் நடைபெறவேண்டுமென்று நான் கூறிக்கொள்கிறேன்.

இங்கே அரசியல்வாதிகள் ஒருவரையொருவர் குற்றச்சாட்டுக்களைச் சொல்லிக்கொண்டு, உண்மையான அதிகாரத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கின்ற அதிகார வர்க்கத்தை அடியோடு மற்றது விடுகிறோம். ஸ்பெஷல் ஆபீசர் பெயரிலேயும் மற்ற பெயர்களிலேயும் அதிகாரிகள் அதிகாரங்களைக் கையிலே வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசைப் பார்த்தால், பொதுத் துறை நிறுவனங்கள், மற்றும் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு உட்பட்ட நிறுவனங்களுக்கெல்லாம் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுையோ அல்லது முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுையோ தலைவர்களாக நியமிக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட செயல் நம்முடைய மாநிலத்திலேயும் நடைபெற வேண்டும். எனவே, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை அத்தகைய நிறுவனங்களுக்குத் தலைவர்களாக நியமிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பாராளுமன்றத்தில் என்னென்ன வசதிகள் இருக்கின்றனவோ.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதையெல்லாம் இங்கே செய்ய முடியாது. அது 20,000 கோடி ரூபாய் பட்ஜெட்; இங்கே 1,000 கோடி ரூபாய் பட்ஜெட்.

திரு. கோ. விஸ்வநாதன் : நம்முடைய உறுப்பினர்களுக்கு மத்திய சர்க்கார் பயன்படுத்திய ஜீப்புகளைக் கொடுக்கிறார்கள். அதை ஏன் மாநில அரசு பயன்படுத்தி, மூன்று நான்கு ஆண்டுகள் கழித்த பின்பு அப்படிப்பட்ட கார்களையும் ஜீப்புகளையும் வழங்கக்கூடாது? வீடு, கார் போன்றவைகள் இல்லாத உறுப்பினர்கள் அவற்றைவாங்குவதற்கு அரசாங்கம் கடன் வசதி செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எப்படி Lok Sabha Secretariat is functioning most efficiently என்று சொல்லுமளவிற்கு இருக்கிறதோ அதைப்போல நம்முடைய சட்டமன்றத்துறையையும் பலப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது).

[1982 மார்ச் 29]

[பிற்பகல் 12.30]

திரு எஸ் ஆண்டித்தேவர் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாநிலம், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப்பணியாளர்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் நான் சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அமைச்சர்களுக்கு எழுதித் கொண்டிருக்கிற கடிதங்களுக்கு உரிய காலத்தில் பதில் வருமானால் அது பாராட்டுக்குரியதாக இருக்கும். நீண்ட காலம் ஆனாலும் அதற்குப் பதில் வருவது இல்லை. தலைமைச் செயலகத்தில் உள்ளவர்களுக்கு கடிதம் எழுதினாலும் பதில், நீண்ட நாட்களுக்கு வருவது இல்லை அதைத் துரிதப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அமைச்சர்கள் கலந்து கொள்கின்ற நிகழ்ச்சிகளில் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்களானாலும் அவர்கள் புறக்கணிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த வட்ட கட்சித் தலைவர்கள் ஒன்றியச் செயலாளர்கள் இவர்களை அழைக்கும் பழக்கம் உள்ளது. அதை மாற்றி இந்த அரசு அறிவித்ததைப்போல் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை அழைக்க வேண்டும். அதை விட்டு தங்கள் கட்சிக்காரர்களுக்கு முன்னுரிமை தந்து எதிர்க்கட்சிகளைப் புறக்கணிக்கும் தன்மையை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சட்டமன்றம் என்ற தலைப்பில் ஒரு கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த சட்டமன்றம் நடந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றிச் சொல்லவேண்டுமானால் ஒரு நாளில் மட்டும் 1 மணி 35 நிமிடம் நேரம் கூச்சல் குழப்பம் என்று இருக்கின்றது. பேரவைத் தலைவர் அவர்களை இப்போது எனக்கு இரண்டே நிமிடங்கள் தான் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் 1 மணி 35 நிமிஷம் காலம் இங்கே ஒரு நாளில் வீணாகிப்போயிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சட்டமன்றம் நடந்த காலத்திலே எப்படியும் பகுதி நேரம் கூச்சல் குழப்பத்திலே நடந்த நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கின்றது. இங்கே பொறுப்புள்ள கட்சித் தலைவர்கள் இருக்கிறார்கள். இங்கே இப்படி வீணாக அடிக்கின்ற நிலைமை மாறி நாட்டு மக்களுக்கு பலன் தருகின்ற விவாதமாக நடக்குமானால் உண்மையிலேயே பாராட்டுக்குரியதாக இருக்கும். எனவே இத்தகைய நிலைமைகளை இனிவாவது தவிர்க்கவேண்டும். இது மிகவும் பாரம்பரியம் மிக்க சபை. இங்கே நடக்கக்கூடாத நிகழ்ச்சிகள் நடக்கின்றன. என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்டவைகளை இனிமேல் தவிர்க்க வேண்டும். அப்படி தவிர்ப்போமானால் எங்களை போன்றவர்கள் கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு நேரம் கிடைக்கும்.

1982 மார்ச் 29]

[திரு. எஸ். ஆண்டித் தேவர்]

அடுத்து சட்டமன்ற நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி இந்தக் குறிப்புகள் பின்னால் அனுப்பப்படுகிறது. அதை பாராளுமன்றத்திலே இருப்பதைப்போல இந்த நிகழ்ச்சிகளை பைண்டு செய்து தர வேண்டும். அதற்கு கட்டணம் வேண்டுமானாலும் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள். ஆனால் அவைகளைப் பைண்டு செய்து எங்கள் பெயரைப் பொறித்துக் கொடுத்தால் பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

அடுத்து ஒரு முறை வந்தால் பென்சன் கொடுக்கிறார்கள். இரண்டாவது முறை வந்தால் இன்கிரிமென்ட் என்று கொடுக்கிறார்கள். அலுவலர்களுக்குக் கொடுப்பது போல இன்கிரிமென்ட் கொடுக்காமல், நண்பர் ஆறுமுகம் சொன்னதைப் போல, அவர்கள் ஒரு முறை வந்தால் ஒரு டெர்ம் என்று கணக்கிட வேண்டும். அடுத்தமுறை வந்தால் இரண்டாவது டெர்ம் என்று கணக்கிட்டு அப்போதும் அவர்களுக்குப் பென்சன் தனியாகத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து எங்களுக்கு பாஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது, உடன் அழைத்துச் செல்ல துணைவியார் என்று மட்டும் இருக்கின்றது. அதை மாற்றி மத்திய அரசில் சொல்வதைப்போல எய்தர் ஸ்பெளஸ் ஆர் ரிலேடிவ்ஸ் என்று அனுமதிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் எங்களுக்கு ஜீப் கொடுக்கவேண்டும் என்று இருக்கின்றது. அதற்காக 50 லிட்டர் பெட்ரோலும் சாங்ஷன் ஆகி இருக்கின்றது, ஆனால் நாங்கள் கேட்கும்போது ஜீப் ரிப்பேரில் இருக்கின்றது என்று சொல்லுகிறார்கள். அடுத்த நாள் கேட்டால் டி.டி.ஓ. எடுத்துச் சென்று விட்டார் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த முறை சரியல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதை அவ்வளவாகக் கொடுங்கள், அல்லது உறுப்பினர்கள் சார் வாங்குவதற்குக் கடன் கொடுங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களுக்கு ஒரு கிளார்க்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதேபோன்று எங்களுக்கும் ஒரு கிளார்க்கு கொடுத்தால் வருகின்ற விண்ணப்பங்களை குறிப்பிட்ட நபர்களுக்கு அனுப்ப ஏதுவாக இருக்கும். உடனடியாக எங்களுக்கு கிளார்க்குகள் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து சட்டமன்ற விடுதி அறைகள் சரிவர பராமரிக்கப் படுவதில்லை. என்னுடைய 309 எண்ணுள்ள அறை ரிப்பேர் என்று சொல்கிறார்கள். அந்த அறையின் மேலே உள்ள அறையின் பாத்ரூமில் இருந்து கழிவு நீர் என்னுடைய அறையில் விழுகிறது. கேட்டால் 509 அறையை ரிப்பேர் செய்யவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். எனவே இந்த அறைகளை நன்கு பராமரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். ஆண்டித் தேவர்] [1982 மார்ச் 29]

அடுத்து சட்டமன்ற உணவு விடுதியைப் பற்றி சொல்லவே வேண்டியதில்லை. பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் நன்றாக உணர்ந்திருப்பதை போல, பாராளுமன்றத்திலே இருப்பதைப் போல ஏற்பாடு செய்து அரசே அதை நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திருமதி ஏ எஸ். பொன்னம்மாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற இந்த மானியக் கோரிக்கையின்மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது உண்மையிலே, நான் 10 ஆண்டுக்காலம் இந்த சட்டமன்றத்திலே இருந்தவன் என்ற முறையிலே, ஒரு நாளைக்கு நாம் செலவழிக்கக்கூடிய பணம் கிட்டத்தட்ட 50-லிருந்து 60 ஆயிரம் ரூபாய் இவ்வளவு பணத்தை நாம் செலவு செய்துகொண்டு இருக்கிறோம் ஆனால் எப்படியோ, கூச்சல் குழப்பம் வந்து மற்றவர்கள் எல்லாம் நம்மைப்பார்த்து வேறு மாதிரியாக நினைக்கின்ற அந்தச் சூழ்நிலையை உருவாக்காமல், இனிமேலாவது அந்த மாதிரியான ஒரு நிலமை இல்லாமல் பார்ப்பதற்கு இந்த மன்றத்திலே இருப்பவர்களுடைய ஒவ்வொருவரின் கடமை என்று நான் முதலிலே சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இங்கே பல நல்ல காரியங்கள் செய்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சம்பளத்தைக்கூட, எங்களைப் பொறுத்தவரை உண்மையிலே ஜாஸ்தி, ஆனால் இந்த தபால்களைக் கொண்டு வந்து சிரமப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். தயவுசெய்து ஒரு ஸ்டெனோவை வைக்க அதில் எங்களில் யாருக்குத் தேவையோ. அதில் பாதி சம்பளத்தைக் கூட நாங்கள் கொடுக்க தயாராக இருக்கிறோம், எனவே, ஒரு ஸ்டெனோவை கண்டிப்பாக எங்களுக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று மிகவும் பணிவோடும் அன்போடும் நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேமாதிரி, தபால் செலவு, 20 ரூபாய் 30 ரூபாய் என்று ஆகிறது. அவர்கள் போடுகின்ற கடிதத்தைப் பார்க்கவேண்டும். அதிகாரிகளைச் சந்திக்கவேண்டும், அவர்களுக்குப் பதில் எழுதவேண்டும், ஆகையால், இந்தத் தபால் செலவைக்கூட, அதற்கு என்ன செய்யலாம் ஏதாவது ஒரு ஸ்டாம்பு முறையை வேண்டுமானால் கொடுத்து, அதற்கு எப்படி அதைக் கொண்டுவந்து செய்யமுடியுமோ அப்படிச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் இன்றைக்கு பஸ் பாஸ், அதாவது பெண்களுக்கு கணவன், ஆண்களுக்கு மனைவி, அந்தமாதிரி இருக்கிறது.

A lady member can take any one of her family member

1982 மார்ச் 29] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

என்று அப்படி இருந்தம்கூட, ஒரே நாள், பஸ்ஸிலே என்னுடைய மகனைக் கொண்டு போனேன். அதற்குக்கூட அலொவ் பண்ணவில்லை. இந்தப் பஸ் பாணை பாகுபாடு இல்லாமல், அல்லது உதவியாளர்கள், அல்லது வீட்டிலே இருப்பவர்கள் ஒருவர் என்ற அடிப்படையிலே, அதை மாற்றிக் கொடுத்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இங்கே நாம் புத்தகம் எடுக்கப்போகிறோம். நம்முடைய லைப்ரரி நன்றாக இருக்கிறது. அங்கே இருக்கக்கூடிய பணியாளர்களெல்லாம் நல்லமுறையில் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் கூட அங்கே ஒரே தூசி மயமாக அந்த லைப்ரரி, அந்தச் சுவர் பக்கத்திலே இருந்து வரக்கூடிய தூசு வெளியேற முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. எனவே, ஒரு வேக்குவம், கியியர்ன்ஸ், அதை வைத்து கொடுத்துவிடுவோமானால், அந்தத் தூசியை எடுத்துக் கொள்ளும். பிறகு புத்தகத்தை எடுத்துப் படிப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும்.

அதேமாதிரி, தியாகிகளுக்கு பென்ஷன். இன்றைக்கு விரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய ஒரு 50 அல்லது 60 பேர்கள்தான் எம்.எல்.ஏ.-க்கள் உயிரோடு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தியாகிப் பென்ஷன் வாங்கினாலும் கூட, அவர்களுக்கு இந்த சட்டமன்ற பென்ஷனை கொடுப்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது சட்டமன்றத்திலே இருந்து வரக்கூடிய இந்த சட்டமன்ற நடவடிக்கைகள், அது எங்களுக்கு, ஒருமுறை 12 புத்தகங்கள் வந்தது., இன்னொரு முறை, 6 புத்தகம் வந்தது. இன்னொருமுறை எம்.எல்.சி-க்குகளுக்கு போவது எங்களுக்கு வந்தது. ஆகையினால், இந்த புத்தகங்களை அன்றாடம் நடவடிக்கைகளை ஒழுங்காக சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வந்து சேரக்கூடிய அளவிலே, செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களை, இன்று ஆளுநர் அமைச்சரவர்கள், தலைமைச் செயலகம், பற்றிய மானியக் கோரிக்கை, சட்டமன்ற, மேலவை பற்றிய மானியக் கோரிக்கை முக்கியமாக வைக்கப்பட்டுள்ளது. சட்டமன்ற மானியக் கோரிக்கையின் மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் தங்களது கருத்துக்களை எடுத்துச் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இங்கே இன்னும் பல கருத்துக்களைச் சொல்லவேண்டும் என்ற பேராவல் பேரவை உறுப்பினர்களுக்கு பல பேருக்கு இருந்தாலும் கூட, நாளை நிதி ஒதுக்கீடு மசோதா இருப்பதன் காரணமாக அதிலேயும் விவாதிப்பதற்கு இடம் இருப்பதன் காரணமாக விடப்பட்டு, சில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. என்ற காரணத்தால், அவர்கள் சொல்ல வழி இல்லாத அளவிற்கு பலருக்கு வாய்ப்பு அளிக்கப்படாமல் விடப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே பல்வேறு கருத்துக்களையெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூட்டி

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1982 மார்ச் 29]

காட்டியிருக்கிறார்கள். எல்லோரும் எடுத்துச் சொன்னதிலே இந்த மன்றத்தினுடைய மரபு காப்பற்றப்பட, இந்த மன்றத்திலே இருக்கின்ற உறுப்பினர்களுடைய மரியாதை காப்பற்றப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். “நீரளவேயாகுமாம் நீரம்பல் என்பதற்கிணங்க இந்த மன்றத்தினுடைய தரத்தை எவ்வளவுக்கெவ்வளவு, நாம் உயர்த்துகிறோமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு, விதை நாடும் உயர்வாகக் கருதும் என்பதற்கிணங்க “உள்ளுவதெல்லாம் உயர்வுள்ளல் என்ற வள்ளுவப் பெருந்தகையினுடைய கருத்தின் அடிப்படையிலே, நாம் அனைவரும் பணியாற்றுகின்ற ஒரு பாங்கினையும், மரபினையும், மேற்கொள்ளுவோமானால், இடையே சிறு சிறு சஞ்சலங்களும், சிறுசிறு குறைபாடுகளும் ஏற்பட முடியாது. நாம்தான் நாட்டுமக்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாக இருக்க வேண்டும். ஆகவே, இந்த மன்றத்தை நடத்திச் செல்வதோடு அல்ல, மன்றத்திலே நடைபெறுகின்ற பொறுப்புகளையும் பொறுத்தோ, அல்லது அரசைப் பொறுத்தோ அல்லது ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களுக்கு மட்டும் அல்ல, அமைச்சர்களுக்கும் மட்டுமோ கூட அல்ல, இன்றைக்கு இருக்கிற சட்டதிட்டங்களுடைய அடிப்படையிலே 235 உறுப்பினர்களுக்கும் இந்தப் பொறுப்பிலே அமர்ந்து இருக்கக் கூடிய அத்தனை உறுப்பினர்களுக்குப் பொறுப்புண்டு.

The ruling party has its way, the opposition party has its say.

என்றுதான் ஜனநாயக மரபிலே, எடுத்துச் சொல்வார்கள். “இடிப்பாரை இல்லா எமரா மன்னன், கெடுப்பாரிலானும் கெடும்” என்பதற்கிணங்க, இருக்கின்ற குறைபாடுகளை குற்றங்களை சுட்டிக் காட்டுவதற்காகவே, பக்கத்திலே இடித்துரைக்கிற ஒரு வரை கட்டாயம் வைத்தே தீரவேண்டும், அப்படி ஒருவரையும் வைத்துக் கொள்ளாத ஒரு நாட்டை ஆளுபவன் இருப்பானே யானால், அந்த நாட்டை அழிக்க அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை இல்லாது இருப்பதை போதுமான சான்றாக அமைந்துவிடும் என்று வள்ளுவன் பெருந்தகை கூறியதற்கிணங்க, எதிர்க்கட்சி அத்தகைய கடமைகளைச் செய்ய, ஆளும் கட்சிக்கு பல வகைகளிலே உறுதுணையாக அமைந்திருக்கிறது என்பதை நான் பல தடவைகளில் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறேன்.

(முற்பகல் 12.40)

ஆகவே நாங்கள் அறியாமல் இருக்கிற, எங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவராமல் இருக்கிற, நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடிய பல்வேறு பிரச்சனைகளை எதிர்க்கட்சி வரிசையில் இருக்கிற உறுப்பினர்கள் மூலமாகத்தான் கொண்டுவர முடியும். அதன்பேரில் தான் அமைச்சர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க முடியும்; அதிகாரிகள் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க இவை எல்லாம் தூண்டுகோலாக அமையும். அந்த வகையிலேதான் நாம் கருத்து வேறுபாடு கொள்ளலாம். கருத்து மாறுபாடு கொள்வதிலே தவறு இல்லை.

1982 மார்ச் 29]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

ஆனால் மாறுபாடு கொள்ளுகின்ற முறைதான் ஜனநாயகத்திற்கு மிக மிக ஏற்றதாக இருக்க வேண்டும். அவரவர்களுடைய கருத்திற்கு ஏற்றபடி வாதங்களை எடுத்து வைக்கவும் அந்த வாதங்களுக்கு ஆதாரங்களை எடுத்து வைக்கவும் உண்மையை நிலைநாட்டவும். தன்னுடைய கருத்திற்கு வலு தேடவும் விவாதங்கள் இருக்க வேண்டுமே தவிர, விவாதத்தினுடைய தன்மைகள் மாறி தனிப்பட்ட முறையிலே போய்விடுவதில்தான் நிலைமைகள் ஓரளவிற்கு தாழ்ந்து தன்மைக்குப் போய்விடுகின்றன. ஆகையால் தனிப்பட்ட முறையிலே, யார் எந்தப் பக்கம் இருந்தாலும், குற்றஞ்சாட்டுவதன் மூலம் இந்த மன்றத்தில் இருக்கிற உறுப்பினர் ஒருவருடைய தரத்தினை நாம் தாழ்த்துகிறோம் என்ற உணர்வினை மன்றத்தில் இருக்கிற அத்தனை உறுப்பினர்களும் மேற்கொள்வார்களானால் பெரும் தலைவர்கள் பலரும் கொண்ட கருத்துக்கள் அடிப்படையிலே இந்த மாமன்றத்தை மிகச் சிறப்பாக நடத்திச் செல்லலாம். அந்த அளவுக்கு உருவாகி, சிலபல நேரங்களில் பிறந்தாலும் அந்த பண்பு கெடாத அளவுக்கு மறுபடியும் அந்த ஒழுங்கு காப்பாற்றப்பட வேண்டுமென்ற உணர்வின் அடிப்படையில் மன்றத்தினுடைய உறுப்பினர்கள் எல்லாம் ஒத்துழைப்புத் தந்து வருவதற்காக என்னுடைய நன்றியை இந்த வாய்ப்பிலே நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனால் வெளியிலே மரியாதை ஏற்பட வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். திரைப்பட உலகத்திலே உறுப்பினர்களுடைய தரங்கள் பற்றி குறைத்து கூறப்படுவதைப் பற்றி நம்முடைய கோவைத் தம்பி அவர்கள் சுட்டிக்காட்டினார்கள். நம்முடைய நாட்டிலே எழுத உரிமை, எண்ண உரிமை, சிந்திக்க உரிமை, வாழிட உரிமை, அந்தக் கருத்தை எடுத்துச் சொல்ல உரிமை வழங்கப்பட்டிருப்பதன் அடிப்படையிலே பலரும் எடுத்துச் சொல்பவர்கள். ஆனால் அப்படி எழுதுகிறபோது, உறுப்பினர் என்று வருகிறபோது சிலபலரை இழிவுப்படுத்த வேண்டுமென்றே இப்படி நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதன் காரணமாக அதை எந்த அளவுக்கு தடுத்து நிறுத்த வேண்டும், எந்த அளவுக்கு அதை சென்சார் செய்ய முடியும் என்பதை எல்லாம் நாம் ஆராய்ந்து தடுக்க வேண்டும். ஆனால் ஒன்று, இப்படிப்பட்ட குற்றச் சாட்டுகளுக்கு இடமே இல்லை என்று நாட்டு மக்கள் உணரத்தக்க அளவுக்கு இந்த மாமன்றத்தில் இருக்கிற அத்தனை உறுப்பினர்களும் நடந்து கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

அதற்கு மாற்றுவழி என்னவென்றால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களால் இன்னின்ன நன்மைகள் ஏற்படுகின்றன; அவர்கள் இன்னின்ன வகையிலே உயர்ந்த நிலையில் இருக்கிறார்கள், இன்னின்ன தியாகங்களை செய்கிறார்கள் என்பதை விளக்கும் திரைப்படங்களை மாண்புமிகு கோவைத் தம்பி போன்றவர்கள் ஒரு பக்கம் எடுத்துக்கொண்டு வரவேண்டும். அப்படி இன்னொரு பக்கம்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1982 மார்ச் 29]

வருமானால் அந்த கருத்துக்குக் கருத்து என்ற முறையிலே அது அமையும், சட்டத்தினுடைய அடிப்படையில் எதையாவது தடுத்து நிறுத்த முடியும் என்றால், அரசு அதற்கான பெரும் முயற்சியை எடுத்துக்கொள்ளும் என்றாலும் கூட ஆதாரம் இல்லாமல் சொல்லக்கூடிய எதுவும் நிலைத்து நிற்கும் என்று நாம் நினைக்க வேண்டாம். “ஆதாரம் இல்லாமல் வீசி எறியப்படுபவை எல்லாம் வீழ்ந்தே தீரும்; ஆதாரத் தோடு நிற்பவைதான் நிமிர்ந்து நிற்கும்” என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். எல்லோரும் ஒன்றாக இருந்த காலத்தில் திராவிட டென்னேற்றக் கழகம் இருந்த காலத்தில் கூட பல்வேறு குற்றச்சாட்டுகளை சினிமா, நாடகங்கள் மூலமாக தூற்றிய காலத்திலேயும் கூட இப்படிப்பட்ட கேலி, கிண்டல்களை நாடு ஏற்றுக் கொண்டதா என்றால் இல்லை. அதற்கு மாறாகத்தான் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை இந்த அவைக்கு அனுப்பி வைத்தது.

அண்ணா தி.மு.க. ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன்னாலும் கூட நாடகத்தின் மூலம், சினிமா மூலம் பலர் பல்வேறு கேலிகள், கிண்டல்கள் எல்லாம் எடுத்து வைத்தும் கூட அதைப்பார்த்த மக்கள் அப்படியே ஏற்றுக்கொண்டார்களா என்றால் இல்லை. ஆகவே, கேலி பேசுபவைகளை எல்லாம் நாட்டுமக்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்ற முடிவுக்கு நாம் வந்துவிட வேண்டிய அவசியமில்லை. அதற்கு ஆதாரம், நியாயம் இருந்தால்தான் ஏற்றுக்கொள்வார்கள். இல்லாவிட்டால் அது சிரிப்புக்காக தரப்படுகிற ஒன்றே தவிர, அதை மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டார்கள் என்பதற்கு நம்முடைய நாட்டினுடைய 10, 15 ஆண்டுக்கால அரசியல் வரலாறு மிகச் சிறப்பாகச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. இந்தாலும் கூட சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய தரம் உயர்வதற்கு, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அளிக்கின்ற மரியாதைகள் எந்த வகையிலே உயர்த்தப்பட வேண்டும் என்பதிலே நாம் கவனம் செலுத்தி வருகிறோம்.

அது மட்டுமல்ல, சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளைப் பற்றி எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இங்கே எடுத்துச் சொல்லுகிறபோது வினா-விடை நேரத்தை நீக்கக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். கூடியவரையில் நாம் அதை நீக்கக்கூடாது என்றுதான் இருக்கிறோம். வினாவுக்கு விடை எல்லாம் தயாரித்து, அதை எடுத்துச் சொல்லாமல் போனால் அது எங்களுக்கும் நஷ்டம்தான். இந்த நாட்டு மக்களுக்குத் தர வேண்டிய சில உண்மை விவரங்கள், சில புள்ளிவிவரங்கள் கூட தெரிவிக்கப்பட முடியாமல் போய் விடுகின்றன. வினா-விடை நேரம் எடுத்துக் கொள்ளப்படாவிட்டால், அதனால் எதிர்பாராத சிலபல சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்படுகின்றன. அதையும் ஏற்படாமல் தவிர்ப்பதற்கான முயற்சிகளை அனைத்துக் கட்சிகளுடைய ஒத்துழைப்பின் அடிப்படையிலே மேற்கொள்ள அரசு முயலும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1982 மார்ச் 29] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளைப் பொறுத்தவரை, நாம் நேரத்தைப் பொன்னாகக் கருதி, அதை வீணாகச் செலவழிக்காத அளவுக்கு, முறைப்படி செலவழிப்பதற்கு எல்லா உறுப்பினர்களும் ஒத்துழைப்புத் தருவார்களானால் மாண்புமிகு தலைவர் அவர்கள் அதற்கான வழிவகைகளைக் காண்பதிலே நாட்டம் செலுத்துகின்ற முறையிலே பல பணிகளை ஆற்றக் கூடும்.

சட்டமன்றம், சட்டமன்ற விடுதிகளைப் பற்றி எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி விரிவாக எடுத்துச் சொல்ல இப்போது நேரம் இல்லை. இருந்தாலும் சட்டமன்றத்திலே இருக்கும் வசதி வாய்ப்புகள் மிகமிகக் குறைவு என்பதை உணர்ந்து, இதற்காக எவ்வளவு செலவானாலும் கூட ஒரு தனிக் கட்டிடம்—எல்லாவிதமான வசதி வாய்ப்புகளோடு—கட்டுவதற்கான செயற்குறிப்பு வைத்து இருக்கிறோம். மேலவை, பேரவை உறுப்பினர்கள் கலந்துரையாடுவதற்கு ஏற்ற வகையில், இரு சாராரும் கலந்து உட்கார்ந்து பேசுவதற்கு ஏற்ற வகையில்—ஆளும் கட்சி உறுப்பினர், எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர் உட்கார்ந்து பேசுவதற்கு ஏற்ற வகையில்—இந்தச் சட்டமன்றத்திலே இடம் இல்லை. அப்படிப்பட்ட வசதி வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தவும், இந்த அலுவலகங்கள் எல்லாம் சிறப்பாக நடைபெறுவதற்கும், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அமரவும், சட்டமன்றத்தை ஒட்டிய இடங்களில் கட்சிகளுக்கு இடம் அளிக்கவும், அந்தந்தக் கட்சித் தலைவர்கள் அங்கே அமர்ந்து அவர்களுக்கு முக்கியமானவர்களை, பொது மக்களைச் சந்திப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவும், இந்தக் கூறுபாடுகளையெல்லாம் முடிந்த அளவிற்குப் புதிய கட்டிடத்தில் அமைக்கவேண்டும் என்ற முறையில் செயற்குறிப்பு வைத்து இருக்கிறோம்.

அதற்கான இடத்தைக் கோட்டைக்குள்ளேயே தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்த்தோம். அதிலே சிலபல இடர்ப்பாடுகள் வருகின்றன. நாம் 4½ ஏக்கர் நிலப்பரப்பைக் காட்டினோம். அதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. 2½ ஏக்கர் நிலப்பரப்பைக் காட்டினார்கள். ஆனால் அதிலே சிலபல சங்கடங்களைச் சொல்கிறார்கள். அங்கேயுள்ள மியூசியம் பழைய கட்டிடம்; அதை இடிக்கக்கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். மற்றவற்றை இடித்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அதோடு, அந்த இடத்தை எடுத்துக்கொண்டால் மாற்று இடம் தாருங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல, வேறு இடத்தில் 5 ஏக்கர் கொடுங்கள், 10 ஏக்கர் கொடுங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். எதிரே இருக்கிற இடத்தையும் எங்களுக்குத் தாருங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். எதிரே இருக்கும் இடத்தை நாமே எடுத்துக்கொண்டால் எவ்வித சங்கடமும் இல்லாமல் புதிய கட்டிடம் கட்டிவிடலாமே என்று நாமே யோசித்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். இதற்காக நியமிக்கப்பட்ட குழுவும் அந்த இடத்தை எடுத்துக்கொண்டு, அவர்களுக்கு 5 ஏக்கர் நிலத்தை, எதிரிலே இருக்கும் இடத்தை

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1982 மார்ச் 29]

மாற்றாகத் தருவதை விட, நாமே அந்த இடத்தில் கட்டலாம் என்று யோசித்துக் கொண்டு இருக்கிறது. விரைவிலே ஒரு இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து புதிய கட்டிடம் கட்டப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போலவே சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், மேலவை உறுப்பினர்கள் ஆகியோருக்கு இந்தச் சங்கடங்கள் எல்லாம் ஏற்படாமல் இருப்பதற்கு டெல்லியில் இருப்பதைப் போல ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் ஒரு வீடு என்ற அளவிற்கு—ஒரு பிளாக்கில் 6 வீடுகள் என்று அமைத்து-கட்டித் தருவதற்கு உத்தேசித்துள்ளது. சட்டமன்ற உறுப்பினராக ஒருவர் வருவாரானால் அவர்கள் அந்தப் பதவியில் இருக்கும் காலம் வரையில் அந்த வீட்டில் இருக்கலாம். இந்த மாதிரியான ஏற்பாட்டைச் செய்தால் பல சங்கடங்களைத் தீர்க்கலாம் என்ற வகையில் நாம் செயற்குறிப்புகளை வைத்து இருக்கிறோம். அதற்கான இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தபிறகு இந்த வசதிகள் செய்து தரப்படும். விரைவில் அதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளுவதன் மூலம் அதைச் செய்ய முடியும் என்று கருதுகிறேன். ஆனால் இடைக்காலத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்ன இடர்ப்பாடுகளை நீக்குகின்ற அடிப்படையில், தொலை பேசியில் ஏற்படும் கஷ்டங்களை ஓரளவிற்கு நீக்கிக்கொண்டு இருக்கிறோம் என்று சொன்னாலும் அதிலே மேலும் சிலபல இடர்ப்பாடுகள் இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். அவற்றை எல்லாம் நீக்குவதற்கு முயற்சிகளை மேற்கொள்வோம் என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இங்கே பொது விவாதத்தின் போதும் சரி, நிதிநிலை அறிக்கையை ஒட்டிய பல்வேறு மானியக் கோரிக்கைகள் மீதான விவாதத்தின் போதும் சரி, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அகவிலைப்படி அளிக்கவேண்டியது பற்றி குறிப்பிட்டுக் காட்டினார்கள். இப்போதும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரமணி அவர்கள் சுட்டிக்காட்டினார்கள். மற்றவர்களும் எடுத்துக் காட்டினார்கள். மத்திய அரசு அண்மையில் 4 தவணை அகவிலைப்படி உயர்வு அறிவித்து இருக்கிறது. அந்த அறிவிப்பைத் தருகின்ற நேரத்தில், நிதிநிலை நெருக்கடி காரணமாக இந்த பிப்ரவரி 1982 வரையிலான நிலுவைத் தொகையை பொது சேமநல நிதியில் சேர்ப்பது என்று மத்திய அரசு முடிவு செய்து அதை அறிவித்தது. 1982 மார்ச்சு முதல் ரொக்கமாக மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்கு அது வழங்கப்படும் என்று அறிவித்தது. சேமநல நிதியில் சேர்க்கப்பட்ட நிதிக்கு 1982-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 1-ஆம் தேதி முதல்தான் வட்டி வழங்கப்படும் என்றும், 1982-ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 31-ஆம் தேதி வரையில் மேற்படி தொகையில் இருந்தும் முன்பணம் எதுவும் கொடுக்கப்படமாட்டாது என்றும் அறிவித்து, அந்த 4 தவணைகளை மத்திய அரசு அண்மையில் அறிவித்தது. ஆகவே நாமும் நம்முடைய நிதி நிலைமையை ஆராய்ந்து பார்த்து, அந்த

1982 மார்ச் 29] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

முறையைக் கடைப்பிடிக்கலாமா என்று சிந்தித்தோம். என்றாலும் கூட அந்த முறை மாநில அரசு ஊழியர்களுக்கு மனச் சோர்வை அளிக்கக்கூடும் என்பது மட்டுமல்லாமல் அவர்கள் எதிர்பார்த்த பலன்கள் கிடைக்காமல் போகும் என்ற காரணத்தால், அதை ஆராய்ந்து பார்த்து, நிதி நெருக்கடியை நாம் ஓரளவிற்குத் தாங்கிக் கொள்ளக் கூடிய நிலைமையேற்பட்டாலும் மாநில அரசு கடைப்பிடித்து வரும் நிலைமைக்கு ஏற்ப கீழ்க்கண்டவாறு அந்த 4 தவணை அகவிலைப்படி அளிக்க அரசு முன்வந்து இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1—12—1981 முதல் முதல் தவணை அகவிலைப்படி அளிக்கப் படும்.

1—2—1982 முதல் இரண்டாவது தவணை அகவிலைப்படி அளிக்கப்படும்.

1—3—1982 முதல் மூன்றாவது தவணை அகவிலைப்படி அளிக்கப்படும்.

1—5—1982 முதல் நான்காவது தவணை அகவிலைப்படி அளிக்கப்படும்.

முதல் மூன்று தவணைக்கான அகவிலைப்படி ஏப்ரல் திங்களில் ரொக்கமாக அளிப்பது என்றும் அரசு முடிவு எடுத்துள்ளது. 4-வது தவணை அகவிலைப்படி மே திங்களன்று சம்பளத்தோடு அளிக்கப்படும்.

1977 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 1 ஆம் தேதி முதல் 1981 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 1 ஆம் தேதி வரையிலான காலத்தில் 11 தவணைகள் நாம் அகவிலைப்படி அறிவித்து இருக்கிறோம். இப்போது வழங்கப்படும் இந்த 4 தவணைகளையும் சேர்த்து, இதுவரையில் 15 முறை 1977 ஆம் ஆண்டில் இருந்து நாம் அகவிலைப்படி அளித்து இருக்கிறோம். இருக்கின்ற தன்மைகளை ஆராய்ந்து சேமநல நிதியில் அந்த நிலுவைத் தொகைகளைச் சேர்க்காமல், ரொக்கமாகத் தருவது என்றும்—3 தவணை ஏப்ரல் திங்களிலேயே பணமாகத் தருவது என்றும், 4வது தவணையை மே மாதம் சம்பளத்தில் இருந்து சேர்த்துக்கொள்ளலாம் என்றும் முடிவு செய்து இருக்கிறோம்.

(பிற்பகல் 12-50)

அதைப்போலவே உறுப்பினர்களுடைய சம்பளம், ஊதியம், படி இவற்றைப் பற்றி எல்லாம் கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதிலே சொல்லப்படுகிற பல்வேறு கணக்கினுடைய அடிப்படையிலே பார்க்கிறபோது, நம்முடைய மாநிலத்திலே உள்ளவர்களுக்கு இருக்கிறது என்றாலும் கூட, குறைவு என்று நாம் எந்தக் காரணம் கொண்டும் சொல்வதற்கு இல்லை என்று குறிப்பிட்டுக் கூற விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாநிலத்திலே தொலைபேசி வைத்திருப்பவர்களுக்கு 900 ரூபாய் மொத்தத்திலே வருகிறது. தொலைபேசியில்லாதவர்களுக்கு 950

ரூபாய் மொத்தத்திலே வருகிறது. ஆனால் இந்தத் தொலை பேசிக்கான வாடகைக் கட்டணத்தையும் அரசே கட்டுவது என்று முதலிலே ஏற்றுக் கொண்டிருந்தோம். வேறு பல இடங்களிலே பார்த்தாலும் கூட எல்லாப் படிகளையும் சேர்த்து ஆந்திரப் பிரதேசத்திலே ஆயிரம் ரூபாய்தான் வருகிறது. கேரளத்திலே மிகவும் குறைவு 750 ரூபாய் தான் வருகிறது. ஆனால் அவர்கள் படியைக் கூட 25 ரூபாய், 35 ரூபாய் என்றுதான் வைத்திருக்கிறார்கள். வெளியூர் போனால் 35 ரூபாய், உள்ளூரிலே இருந்தால் 25 ரூபாய் என்றுதான் வைத்திருக்கிறார்கள். மேற்கு வங்காளத்திலே மிகமிகக் குறைவு. மொத்தத்திலே 450 ரூபாய் தான் தருகிறார்கள். படி 20 ரூபாய்தான் தருகிறார்கள், குஜராத்தில் ஆயிரம் ரூபாய் வரை தரப்படுகிறது. படி 40 ரூபாய், பஞ்சாபிலே ஆயிரம் ரூபாய் தருகிறார்கள், படி 45 ரூபாய் தரப்படுகிறது. அதே மாதிரி ராஜஸ்தானில் 900 ரூபாய், படி 51. உத்திரப்பிரதேசத்தில் ஆயிரம் ரூபாய் எல்லாமும் சேர்த்து தரப்படுகிறது. நம்முடைய மாநிலத்திலே இருப்பவர்களுக்கும், இருக்கிற சூழ்நிலை, நிதிநிலை தன்மைகள் மற்றவைகளை ஆராய்ந்து அறிந்து—நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில்—தொலைபேசி கட்டணத்தை உயர்த்தி இருப்பதன் காரணமாக, அதனுடைய வாடகையும் உயர்ந்திருக்கிறது என்று சொல்லப்படுவதன் காரணமாக, அதற்காக 250 ரூபாய் கொடுத்து, அதற்கான வாடகையை, 2, 3 மாதத்திற்கு ஒன்றாக வாடகையை அரசு எடுத்துக்கொள்வது என்கின்ற முறையை நாம் கையாண்டு வந்தோம். நாம் கணக்கிட்டுப் பார்த்தோமேயானால் கூடுதல் வாடகைக் கட்டணம் வருகிறது. இப்போது வாடகைக் கட்டணம் 3 மாதத்திற்கு 175 என்று இருந்ததை இரண்டு மாதத்திற்கு 175 என்று ஆக்கி விட்டார்கள். கட்டணமும் உயர்ந்திருக்கிறது. ஆகவே கட்டண உயர்வையும், கூடுதல் வாடகையையும் கணக்கிட்டுப் பார்ப்போமேயானால் வாடகை 44 ரூபாய் என ஆகும். தொலைபேசி கட்டண உயர்வு இப்போது கொடுத்திருக்கிற அடிப்படையில் பார்த்தால் 48 ரூபாயாகும். இரண்டும் சேர்ந்து 92 ரூபாய்க்கு வருகிறது. ஆகவேதான், இந்தக் கட்டணத்தை பொதுவாக, தொலைபேசி வைத்திருப்பவர்கள், வைத்தில்லாதவர்கள் என்று ஒரு வேறுபாடு காட்டாமல், தொலைபேசி வாடகை மற்றும் கட்டணத்தை இங்கே வசூலித்து பிறகு செலுத்துகின்ற அந்த அடிப்படையில் பல இடர்ப்பாடுகள் வேண்டாம் என்று சொல்லி, மொத்தமாகவே தொலைபேசிக் கட்டணம் 250 ரூபாய் என்று இருப்பதை, 350 ரூபாயாக உயர்த்தி, மொத்தத்திலே 350 ரூபாயாக தொலைபேசிக் கட்டணத்திற்கென கொடுப்பதாக அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது.

அடிப்படை ஊதியம் 250 ஆக இருப்பதை, 300 ஆக இப்போது உறுப்பினர்களுக்கு உயர்த்தப்படுகிறது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே 300, இது ஒரு 350—650—400 மொத்தத்தில் 1,050 ரூபாய் வரும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நான் முதலிலேயே

[1932 மார்ச் 29] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

இதைப் பற்றி கூறியதற்குக் காரணமே மற்ற மாநிலங்களிலே எல்லாம் ஆயிரத்தோடு நிற்கிறார்கள், நாம் ஆயிரத்தை தாண்டி, இந்த அளவுக்கு இந்த ஆண்டு சென்றிருக்கிறோம் என்பதையும் குறிப்பிட்டுக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அது மட்டுமல்லாமல் இது 1982 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 1-ஆம் தேதி முதல் நடைமுறைக்கு வரும் என்பதையும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்கிற ரெயில்வே கூப்பன் தொகை 2,500 ஆக கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இப்போது ரெயில்வே கட்டணத்தை உயர்த்தியிருப்பதன் காரணமாக சராசரி 14 சதவீதத்திற்குக் கட்டணத்தில் உயர்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கணக்கின்படி பார்ப்போமேயானால் 300 ரூபாய் கூடுதலாக வரக்கூடும். ஆக, 2,850 ரூபாய்தான் வருகிறது. ஆகவே இனிமேல் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 3,000 ரூபாய் வரையிலான ரெயில்வே கூப்பன்களைக் கொடுக்க அரசு முடிவெடுத்திருக்கிறது என்பதையும், அதுவும் 1982 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 1 ஆம் தேதி முதல் நடைமுறைக்கு வரும் என்பதையும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

பஸ் பாஸ் கொடுப்பதைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். பெண் உறுப்பினராக இருந்தால் அவர்கள் துணையாக ஒருவரை அழைத்துக் கொண்டு போக வேண்டும் என்றும், ஆண் உறுப்பினராக இருந்தால், அவருடைய துணைவியாரை அழைத்துக்கொண்டு போகவேண்டும் என்றும்—இல்லாவிட்டால் அவர்கள் வேறு யாரையாவது அழைத்துக் கொண்டு போய்விட மாட்டார்கள் என்பதற்காக அல்ல—அவர்களுக்கு மட்டும் என்று தனியாக இருக்க வேண்டும் என்றும் நாம் சொன்னோம். ஏனெனில் துணைவியாரிடத்திலே மட்டும் கேட்டு, துணையவரிடத்தில் கேட்காமல் இருப்பது, பிரஸ்மஜ் கொஸ்டின் ஆக இருக்கும் என்பதற்காக ஆக்கினோம். இப்போது பலபேர் விரும்புவதன் காரணமாக எப்படி பெண் உறுப்பினர்கள் வேறு ஒருவரை துணையாக அழைத்துக்கொண்டு செல்லலாம் என்று இருக்கிறதோ, அதே போல ஆண் உறுப்பினர்களும் துணையாக, துணைவியாரையோ அல்லது வேறு ஒரு உறுப்பினரையோ அழைத்துக்கொண்டு செல்லலாம் என்று சொல்லுகிறேன். கூடுமானவரையில் அவர்கள் ஆண்களாகவே இருப்பார்களே யானால் நல்லது என்று கூறிக்கொள்ள முன் வருகிறேன்.

மாண்புமிகு சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் பலபேர் முன்னாள் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு தரப்படுகிற சம்பளத்தைக் குறித்து அது மிகவும் குறைவு என்று சொன்னார்கள். ஒரு டேர்ம் என்று இருக்கும்போது, அரசாங்கம் முடிவில் கலைந்தாலும்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1982 மார்ச் 29]

சரி, அல்லது நடுவில் கலைந்தாலும் சரி—ஒரு டேர்ம் என்றுதான் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அந்த வகையில் ஒரு டேர்ம்முக்கு 250 ரூபாய் தருகிறோம். அதற்கு மேற்கொண்டு வருகிற ஒவ்வொரு ஆண்டுக்கும் 50 ரூபாய் என்று வைத்து, உச்சக் கட்டம் 500 ரூபாய் என்று வைத்திருக்கிறோம். சட்டமன்றப் பேரவை, மேலவை முன்னாள் உறுப்பினர்களுக்கு பாஸ் வழங்குவது பொறுத்தவரையில், நாம் கொடுத்து வந்திருக்கிற இந்த ஒய்வு ஊதியம் தருகிற வகையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள்.

மறுபடியும் அவர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகவோ, பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களாகவோ அல்லது மத்திய, மாநில அரசுகளின் ஏதேனும் ஒரு வாரியத்தின் தலைவர்களாகவோ, இருந்து அவர்கள் சம்பளம் வாங்குகின்ற நிலைமை ஏற்படுமே யானால் அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு ஓய்வூதியம் வழங்குவது தற்காலிகமாக நிறுத்திவைக்கப்படும். ஆனால், மற்றவகைகளிலே அதாவது தியாகிகள் ஓய்வூதியம், முதியோர் ஓய்வூதியம், உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்கான ஓய்வூதியம் இப்படிப்பட்ட ஓய்வூதியங்களைப் பெறுவார்களேயானால் அது கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்படமாட்டாது. அதை அவர்கள் தனியாக வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய சம்பளம், அலவன்ஸ் ஆகியவை 1,050 ரூபாய் என்று வந்துவிட்ட நிலைமையில் அமைச்சர்களுடைய சம்பளம், பேரவைத் தலைவரின் சம்பளம் ஆகியவை எல்லாம் அப்படியே ரூ. 1,000-த்தோடே நிற்கின்றது. இப்படி அமைச்சர்களின் சம்பளம் எல்லாம் 1952-க்கு முன்னாலே 1,000 ரூபாய் என்று இருந்தது. அதே நிலையிலேதான் தொடர்ந்து இருந்து வருகின்றது. இடையிலே பேரறிஞர் அண்ணா இருந்த போது ஒரு ஐந்தாறு மாத காலத்திற்கு ரூபாய் 500 ஆக ஆக்கப்பட்டு பிறகு மறுபடியும் ஆயிரமாக ஆக்கினார்கள். ஆகவே, இந்த 1,000 ரூபாயை வாங்கிக்கொண்டு எப்படி மந்திரிகள் எல்லாம் சமாளிக்கிறார்கள் என்று பலர் எண்ணுவார்களே என்பதற்காகவாவது இந்தச் சம்பளத்தை உயர்த்தித் தர வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகின்றது. ஆகவே, அந்த ஆயிரம் ரூபாயோடு 500 ரூபாய் என்று சேர்த்து 1,500 ரூபாயாக அது அமைக்கப்படுகின்றது. உறுப்பினர்களுக்கெல்லாம் 50 ரூபாய் ஓர் நாள் படி என்று வைத்திருக்கிறோம். ஆனால், அமைச்சர்களுக்கு 15 ரூபாய்தான் என்று வைத்திருக்கிறோம். அதுவும் மற்ற இடங்களுக்கு, பிற மாநிலங்களுக்குச் சென்றால்தான் படி உண்டு. அதுவும் 15 ரூபாய் என்றுதான் இருக்கின்றது. எனவே, அமைச்சர்களுக்கும் 50 ரூபாய் ஒருநாள் படியாக ஆக்கப்படுகின்றது. அதே போன்று பேரவைத் தலைவர், மேலவைத் தலைவர் ஆகியவர்களுக்கும் அமைச்சர்களைப் போன்று 1,000 ரூபாய் பெற்றுக் கொண்டிருந்த நிலைமையிலிருந்து 500 ரூபாய் சேர்த்து 1,500 ரூபாயாக மாற்றப்படுகின்றது. அவர்களுக்கும் ஒரு நாள் படி ரூ. 50 ஆக ஆக்கப்படுகின்றது.

982 மார்ச் 29] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியல்]

அடுத்து பேரவை, மேலவை துணைத் தலைவர் களுக்கு ஏற்கெனவே 750 ரூபாய் என்று இருந்தது. பேரவைத் துணைத் தலைவர், மேலவைத் துணைத் தலைவர், மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஆகியவர்களுக்கு இருந்துவந்த 750 ரூபாய் சம்பளம் 1,200 ரூபாயாக மாற்றி யமைக்கப்படுகின்றது. அவர்களுக்கும் ஒரு நாள் படி 15 ரூபாய் என்று கொடுக்கப்பட்டு வந்தது, அதுவும் 50 ரூபாயாகத் தரப் படுகின்றது. ஆனால், பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்கு ஏற் கெனவே கமிட்டி கூட்டங்களில் கலந்துகொண்டால் ஓர் நாள் படி 50 ரூபாய் என்று இருக்கின்றது.

அடுத்து, வீட்டு வசதிகளைப் பொறுத்த வரையிலே பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் என்ன இருக் கிறதோ அது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும் உண்டு அதையும் அவர்கள் பெற்றுக்கொள்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கின் றது. (குறுக்கீடு). தனித்தனியாக ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் ஒரு பி. ஏ. மாதிரி ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால் அதிலே பல்வேறு சங்கடங்கள் ஏற்படக்கூடும். ஆகவே, பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலே வந்து சட்டமன்ற பேரவை உறுப்பினரோ, மேலவை உறுப் பினரோ ஏதாவது டைப் செய்துகொள்ளவோ கடிதங் களுக்குப்பதில் எழுதவோ வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டால் அந்தப் பணிகளை ஏற்றுச் செய்வதற்காக அங்கே இருப்பவர்களில் யாரை யாவது பயன்படுத்தலாமா அல்லது வேறு யாரையாவது ஏற்பாடு செய்து அவர்கள் செய்கின்ற வேலையோடு இதையும் சேர்த்துச் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யலாமா என்பதுபற்றி விரைவில் இந்த அரசு முடிவு எடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள் கிறேன்.

ஆகவே, இந்தத் தன்மைகளின் அடிப்படையிலே ஓரளவுக்கு மன நிறைவு கொள்வார்கள். இப்போது ஏறி இருக்கின்ற விலை வாசி, மற்றவைகளுக்கெல்லாம் இது போதாது என்றாலும் கூட நாட்டினுடைய நிலைமை, நாட்டினுடைய நிதி நிலைமை, நிதி நெருக்கடி நிலைமை ஆகிய அத்தனையையும் உணர்ந்து மன்ற உறுப்பினர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையின் அடிப் படையிலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனாலும், அரசு இதுபற்றி எல்லாம் ஆராய்ந்து, செய்யப்பட வேண்டிய நன்மைகள், செய் யப்பட்டு வேண்டிய வசதி வாய்ப்புகள் எல்லாம் பற்றிச் சிந் தித்து, சிந்தித்து அவற்றைச் செய்து தருவதற்கு ஆயத்தமாக இருக்கின்றது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய வசதி வாய்ப்பு களை மட்டும் அல்லாமல் அவர்களுடைய கவுரவம் மற்றவை களையும் காப்பாற்றுவதற்கு அதுபற்றி தனிப்பட்ட முறையிலே கொண்டுவந்தாலும் பொதுவாக உத்தரவிட இந்த அரசு ஆயத்த மாக இருக்கின்றது என்பதையும் எடுத்துத் தெரிவித்து இந்த மானியக் கோரிக்கையை முழு மனதோடு நிறைவேற்றித்தர வேண்டும் என்று சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[1982 மார்ச் 29]

[பிற்பகல் 1-00]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவற்றது இப்போது வாக்கெடுப்பு கோரிக்கை எண் 9—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள் தலைமையிடப் பணியாளர்கள் திருவாளர்கள் த. வேணுகோபால், கே. எம். தங்கமணி, தி. கா. நல்லப்பன், ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி : “மானியக் கோரிக்கை எண். 9—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள், என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூபாய் 20,55,89,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற்றது.

கோரிக்கை எண். 7—மாநில சட்டமன்றம்.

திருவாளர்கள் சு. பாலன், உ. சுப்பிரமணியன், கு. ரமணி, செ. சிவசாமி ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி : “மானியக் கோரிக்கை எண். 7—மாநிலச் சட்டமன்றம்” என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூபாய் 1,24,49,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற்றது.

Mr. SPEAKER : Now, it being 10' Clock, I have to put the outstanding Demands for grants to the vote of the House, as the time for discussion of the demand's has come to a close.

(உ) கோரிக்கை எண். 8—தேர்தல்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி : “மானியக் கோரிக்கை எண். 8—தேர்தல்கள்” என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூபாய் 30,27,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற்றது.

1982 மார்ச் 29

(ஊ) கோரிக்கை எண் 4—ஓய்வூதியங்களும்
ஏயை ஓய்வுக்க ல நன்மைகளும்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி : “மானியக் கோரிக்கை எண். 42—ஓய்வூதியங்களும் ஏனைய ஓய்வுகால நன்மைகளும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூபாய் 30,40,47,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற்றது.

(எ) கோரிக்கை எண். 43—பல்வகை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி : “மானியக் கோரிக்கை எண். 43—பல்வகை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூபாய் 90,73,11,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

(ஏ) கோரிக்கை எண் 55—பல்வகை மூலதனச் செலவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி : “மானியக் கோரிக்கை எண். 55—பல்வகை மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூபாய் 16,61,31,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற்றது.

(ஐ) கோரிக்கை எண். 56—மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும், முன்பணங்களும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி : “மானியக் கோரிக்கை எண். 56—மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும் முன்பணங்களும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூபாய் 3,65,54,24,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற்றது.